

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

ATATÜRK BUDUR 1/3

LAİKLİK ADAM OLMAKTIR EFENDİ!..

İlk Meclisteki üyelerden biri, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'e "Laiklik ne demektir?" diye sordu. Atatürk, masaya vurarak din bilgini olan üyeye cevap verdi. "LAİKLİK ADAM OLMAKTIR EFENDİ!"

(SÖZCÜ 15.2.2015)

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

ATATÜRK BUDUR 1/3

LAİKLİK ADAM OLMAKTIR EFENDİ!..

İlk Meclisteki üyelerden biri, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'e "Laiklik ne demektir?" diye sordu. Atatürk, masaya vurarak din bilgini olan üyeye cevap verdi. "LAİKLİK ADAM OLMAKTIR EFENDİ!"

(SÖZCÜ 15.2.2015)

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	4
2. GERÇEK DİNDAR ATATÜRK	5
3. BALIKESİR HUTBESİ	9
4. ÇÖZÜM “KEMALİZM” DİR...	10
5. MEDENÎ BİLGİLER	15
6. ATATÜRK VE DİN	19
7. FALİH RIFKI ATAY’IN KALEMİNDEN...	21
8. ATATÜRK TEZİ	25
9. ASIL DÜŞMAN...	27
10. ATATÜRK FARKI...	29
11. KURAN KURSU YEMİNİ!	30
12. HİZB-UT TAHRİR ÇOŞTU:	31
13. “KEMALİZM NEDİR?”	31
14. BURSA SÖYLEVİ...	34
15. SÖYLEVİ YOK SAYILMAK İSTENMİŞTİ...	35
16. KADINLARLA İLGİLİ GÖRÜŞLERİ	37
17. ATATÜRK ve ŞERİAT	37
18. ARAPLAR HAKKINDA GÖRÜŞLERİ	40
19. TÜRK MİLLETİ İSLAM ALEMİNİN BİR PARÇASI MİDİR?	41
20. ÖZGÜRLÜK, LAİKLİK ve KULLUK	42
21. DİN, BİRLİĞİ SAĞLAR MI?	45
22. İNSANLARI BİRBİRİNE BOĞAZLATMAK ÜZÜNTÜ VERİCİDİR...	45
23. ŞERİATÇILARIN ATATÜRK HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ:	47
24. ATAMI KARALAYANLARA	54
25. YAKIN TARİH ANSİKLOPEDİSİ’NDEN	54
26. İNKÂRCI BİR NESİL YETİŞTİRİLECEKTİ	58
27. ATATÜRK’ÜN SOFRACISI CEMAL GRANDA	

ANLATIYOR:	59
28. İNGİLİZ KONSOLOSUNU AZARLAMASI...	59
29. İNGİLİZ AMİRALİ İLE KONUŞMASI...	61
30. ATATÜRK'ÜN SOFRASI	64
31. ATATÜRK ve SOFTALAR	72
32. ATATÜRK'E HAKARET EDEN KÖYLÜ	73
33. ATATÜRK ve İSLAMİYET	74
34. ATATÜRKÇÜLÜK TESTİ	75
36. BU MİLLETE NELER YAPILMAZ	82
37. HİÇ SEVİLDİN Mİ?	82
38. ATATÜRK'TEN BİR ŞİİR	83
39. ATA'YA SESLENİŞ	83
40. ÇETİNER ÇALIŞ'TAN...	86
41. TÜR BAN DAVASI	87
42. MUHAMMED, ATATÜRK VE LAİKLİK	89
43. ATATÜRK DE AĞLARDI...	93
44. ATATÜRK'ÜN ANLATIMI İLE TÜRK KADINI	99
45. BAŞÖĞRET MEN	101
46. ATATÜRK ÖLÜMÜ ÜZERİNE YABANCILARIN SÖYLEDİKLERİ:	103
47. ATAMIZIN EĞİTİM ANLAYIŞI	109
48. ATATÜRK'TEN SON MEKTUP	112
49. YAŞANMIŞLIKLAR...	114
50. OĞUZ KAĞAN ve ATATÜRK	116
51. KEMALİZM NERELERDE KULLANILMIŞTIR?	117
52. ATATÜRK DİYOR Kİ...	127
53. ATATÜRK'ÜN SANSÜRL ENEN YAZISI...	130
54. "KEMALİZM NEDİR?"	132
55. KEMALİZMİ ORTAYA KOYAN NEDENLER:	135
61. AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...	157
62. TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	161

1. GİRİŞ

Laik olduğunu söyleyen Türkiye Cumhuriyeti; Laikliği, dinin koruyucusu sanmaktadır. Oysa Laiklik dini korumaz; ancak, dinsel inanç sahiplerinin birbirlerine sataşmasına engel olur ve inanç sahiplerinin barış içinde yaşamalarını sağlar...

Laikliğin ikinci bir amacı da; dini, insanın vicdanına hapsederek devlet ve toplum yönetiminde söz sahibi olmasını önlemektir...

Buna ek olarak sözde Atatürkçüler; bunlara "Tatlı Su Müslümanları" da denir; Atatürk'ü, şeriatçı kesime sevdirmek için Atatürk'ün hakiki bir Müslüman olduğunu kanıtlamaya çalışırlar ki **bu yazılardan bazıları hemen aşağıya alınmıştır:**

Unutulmamalıdır ki Atatürk; Cumhuriyeti kurup erki ele geçirinceye değin gerçek düşüncesini gizlemiştir. Bunu da şu sözleri ile açıklamaktadır:

Devrimi gerçekleştirdikten ve dinsel düşünceyi devletten ve toplumdan uzaklaştırdıktan sonra Atatürk'e soruyorlardı:

"Paşam, bu görüşlerinizi daha önce hiç sezdirmediniz!"...

Evet diyor Atatürk; "Bütün amacı aynı zamanda Halife olan Padişahı kurtarmak olan bir halka yapacaklarımı söyleseydim başarılı olamazdım!.."

Bu nedenle derim ki Atatürk'ün 1924'e değin İslamiyet lehine söylediği çok sözleri vardır; ancak 1924'ten sonra İslamiyet lehine olumlu bir söz söylediğine ilişkin bir belge az bulunur...

+

Atatürk'ün gerçek kişiliğini bilmek istiyorsak aşağıdaki yazılar sabırla ve düşünerek okunmalıdır...

Birçok Atatürkçü ile tanıştım. Gördüm ki "Atatürkçülerle, Laiklerin büyük kısmı; ne önderlerini anlamışlar ne de Peygamberlerini... Eğer bu iki tarihsel kişiyi anlamış olsalardı, ikisinden birinin ardına düşerlerdi. İkisinden birden ardına düşüklerine göre ikisini de anlamamışlardır..."

Av. Hayri Balta, 3.11.2007

2. GERÇEK DİNDAR ATATÜRK

“Türk milleti daha dindar olmalıdır... Dinime bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam, öyle inanıyorum.”

Mustafa Kemal Atatürk

Atatürk'ün din anlayışı ve din konusunda izlediği politika, on yıllardır bazı çarpık yorumların ve yanlış anlamaların hedefi olmuş bir konudur. Kendi materyalist felsefelerini Atatürk'e mal ederek meşrulaştırma çabası içine giren bir kısım din aleyhtarı Marksist çevreler, Büyük Önder'in Laiklik ilkesini “din aleyhtarlığı” gibi yorumlamaya çalışmışlardır ve halen de bu çabayı sürdürmektedirler. Oysa tarihsel gerçekleri, Atatürk'ün dine bakışını ve uyguladığı din politikasını incelediğimizde, çok daha farklı bir tablo ile karşılaşırız: Atatürk, hem son derece samimi bir dindardır, hem de Türk ayakta tutan değerlerin başında gördüğü dinin toplum tarafından anlaşılması ve doğru uygulanması için büyük bir çaba göstermiştir.

Atatürk'ün Dindarlığı

Atatürk, Allah'a ve İslam'a inanan samimi bir dindardır. Pek çok sözünde ve tavrında bunu görebilmek mümkündür. Büyük Önder, birçok konuşmasında, samimi ve içten bir şekilde Allah'tan, İslam'dan ve Kuran'dan saygı ve bağlılıkla bahsetmiştir. Hz. Peygamberimizi övmüş ve Türk milletine, gerçek dine sarılmayı ve daha dindar olmayı tavsiye etmiştir.

Atatürk, 7 Şubat 1923 tarihinde, Balıkesir'deki Paşa Camii'nde verdiği hutbede kendisini dinleyenlere İslam'ın yüceliğini şöyle açıklamıştır:

“Ey millet, Allah birdir, şanı büyüktür. Allah'ın selameti, sevgisi üzerinize olsun. Peygamber Efendimiz Hazretleri Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir. Bunun temel esası, hepimizce bilinmektedir ki, yüce Kuran'daki anlamı açık olan ayetlerdir. İnsanlara feyiz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor.” (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, cilt 2, S.93)

Benzeri şekilde, Atatürk, Türk milletinin dindar olması ve dini değerlerini muhafaza etmesi gerektiğini “Türk milleti daha

dindar olmalıdır, yani bütün sadeliğiyle dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam, ona da öyle inanıyorum. Bilince ters, ilerlemeye engel hiçbir şey içermiyor” sözleriyle teşvik etmiştir. (Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, cilt 3, S. 30)

Aşağıdaki sözler de ona aittir:

“Milletimiz, din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete sahiptir. Bu faziletleri hiçbir kuvvet milletimizin kalp ve vicdanından çekip alamamıştır ve alamaz.” (Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, cilt 2, sf. 66)

“Büyük bir inkılap yaratan Hazreti Muhammed’e karşı beslenen sevgi, ancak onun ortaya koyduğu fikirleri, esasları korumakla tecelli edebilir.” (Şemsettin Günaltay, Ülkü Dergisi, sayı 100, sf.4)

“Camilerin mukaddes minberleri; halkın ruhi, ahlaki gıdalarına en yüksek, en verimli kaynaklardır. Minberlerden halkın anlayabileceği dille ruh ve beyne hitap edilmekle Müslümanların vücudu canlanır, beyni temizlenir, imanı kuvvetlenir, kalbi cesaret bulur.” (Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, cilt 1, sf. 225)

Büyük Önder, 1926 yılında ise Ali Rıza Ünal isimli yakınına, Hz. Muhammed hakkında şunları söylemiştir: “O Allah’ın birinci ve en büyük kuludur. Onun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Herkesin adı silinir fakat O sonsuza kadar ölümsüzdür.” (Prof. Dr. Utkan Kocatürk, Atatürk’ün Fikir ve Düşünceleri, sf. 135)

Atatürk’ün, İslam dinini, Kuran-ı Kerim’i, Hz. Peygamberi ve dini müesseseleri öven tüm bu sözleri, O’nun dinimize olan içten bağlılığını gösteren somut ve tartışılmaz belgelerdir. Bu bağlılık, sadece sözlerinde değil, uygulamalarında da açıkça görülür. Haftanın belli günlerinde, Sadettin Kaynak, Niyazi Ahmet Banoğlu, Mısırlı İbrahim, Hafız Yaşar, Hafız Rıza, Hafız Fahri, Hafız Kemal ve Hafız Nubar gibi döneminin en önde gelen hafızlarını çağırarak Kuran-ı Kerim okutturmuş ve okunan ayetlerin tefsir ve açıklamalarını yaptırmıştır. Atatürk bu açıklamaları ilgiyle izlemiş ve zaman zaman kendisi de sorular sorarak katılmıştır.

Atatürk’ün dindar kişiliğini gösteren sözlerinden en anlamlı olanı ise, kuşkusuz vefat etmeden önceki son

sözleridir. Başbakan kanalıyla tüm dünyaya açıkladığı ve Türk milletine manevi bir vasiyet niteliği taşıyan bu son sözlerinde Atatürk şunları söylemiştir:

“Bütün dünyanın Müslümanları Allah’ın son peygamberi Hz. Muhammed’in gösterdiği yolu takip etmeli ve verdiği talimatları tam olarak tatbik etmeli. Tüm Müslümanlar Muhammed’i örnek almalı ve kendisi gibi hareket etmeli; İslamiyet’in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira ancak bu şekilde insanlar kurtulabilir ve kalkınabilirler. (Nedim Senbai, Atatürk, A.Ü. Dil, Tarih, Coğrafya Yay., sf. 102, 1979)

(Nedim Sehbai’nin bu açıklamalarının uydurma olduğu Ankara Asliye Hukuk Mahkemesine açtığım dava sonucu kanıtlanmıştır...

Ank. 14. Asliye Hukuk Mahkemesi

Esas No: 1988/793

Karar No: 1999/212)

+

Atatürk’ün Dine Hizmetleri

Atatürk’ün kişisel dindarlığı, uyguladığı din politikasında da etkili olmuştur. Büyük Önder’in Cumhurbaşkanı sıfatıyla Türkiye’yi yönettiği 15 yıllık süreye baktığımızda, dinin doğru anlaşılması ve yaşanması için ciddi bir çaba gösterdiğini görebiliriz.

Atatürk bu amaçla Diyanet İşleri Başkanlığı’nı oluşturmuştur. Halihazırda Müslümanların dini hizmetini yürüten Diyanet İşleri Başkanlığı, bugün on binlerce kişilik kadrosuyla, Müslüman Türk milletine yıllardan beri dinimizin esaslarını öğretmektedir.

Atatürk, Kuran’ın Türk toplumu tarafından anlaşılması ve dolayısıyla uygulanması için büyük çaba göstermiştir. 1924-1938 yılları arasında, Kuran tefsiri ve meal olarak 9 büyük eser hazırlanmıştır. Dönemin en önde gelen din alimlerine hazırlattırılan ve çok titiz çalışmaların ürünü olan bu eserlerin hepsi, bugün de en muteber kaynaklar arasında yer almaktadırlar.

Atatürk’ün Türkiye Cumhuriyeti’ne kazandırdığı Laiklik ilkesini “din aleyhtarlığı” gibi yorumlamaya çalışan materyalist grupların büyük bir çarpıtma yaptıkları ise

açıktır. Laikliğe din aleyhtarlığı gibi bir anlam verilmesi, ancak söz konusu grupların özenip örnek aldıkları komünist rejimlerde olur. Stalin'in Sovyetler Birliği'nde, Enver Hoca'nın Arnavutluk'unda ya da Mao'nun Kızıl Çin'inde görülür. Batılı anlamda Laiklik, tüm vatandaşların dini inançlarını ve bunların gereklerini istedikleri gibi yerine getirebilmeleri özgürlüğüdür. Kaldı ki Atatürk, söz konusu Laiklik anlayışından bir adım daha ileri giderek, Türkiye Cumhuriyeti'ne "İslam dininin doğru anlaşılması ve yaşanması için" çaba harcamayı da bir görev olarak yüklemiştir.

Bu çalışmaların, dini ortadan kaldırmak değil, aksine dini inancı toplumda yaymak ve güçlendirmek, öte yandan din adına yapılacak yanlış yorumları engellemek amacı güttüğü açıktır. Atatürk'ün "dini kurum" olarak tanımlanan merkezlerin kapatılması—tekke, türbe ve zaviyeler—yönündeki girişimlerinin amacı da, bu kurumların dejenere olmuş ve dini inançlar yerine hurafeleri savunur hale gelmiş olduklarını görmesidir. Yani bu köhne kurumların tasfiyesi de, yine dine destek olmak amacıyla yapılmış hareketlerdir.

Unutulmamalıdır ki, bugün ülkemizin binlerce camisinde Müslümanlar ibadetlerini rahatça yerine getirebilmekte, minarelerden ezanlar okunmakta, milletimizin iradesi Atatürk'ün 1920 yılında dualarla açtığı Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde serbestçe tecelli etmekte ve bayrağımız özgürce dalgalanmaktadır. Şüphesiz ki, bunların tümü, Atatürk'ün sayesinde mümkün hale gelmiştir.

Bu hizmetler nedeniyle ki, Atatürk vefat ettiğinde, dönemin Hindistan İslam Birliği Başkanı olan ve daha sonra Pakistan Devleti'nin kuruculuğunu yapan Muhammed Ali Cinnah, üzüntüsünü "O'nun şahsında yalnız İslam alemi değil, bütün dünya en büyük insanlardan birini kaybetti" ifadeleriyle dile getirmiştir. (Prof. Dr. İsmet Giritli, Atatürk, Laiklik ve Din, Rönesans Dergisi, Şubat 1991, sf.20)

Atatürk, İslam'a inanan samimi bir dindar olarak Laikliği din ve vicdan özgürlüğünün temeli olarak kabul etmiştir.

Sonuç:

Atatürk'ün bize bıraktığı miras, her konuda olduğu gibi, din ve Laiklik konusunda da modern Türkiye için yol göstericidir.

Bugün Türkiye’de din ve Laiklik adına iki farklı kamp olduğu, bu kamplar arasında ciddi bir gerilim yaşandığı bir gerçektir. Ama bu yapay gerilim, Atatürk’ün uyguladığı formülle çözümlenebilir. Atatürk, İslam’a inanan samimi bir dindar olarak, Laikliği din ve vicdan özgürlüğünün temeli olarak kabul etmiştir. “Gericilik” olarak tanımlanan tehlikenin ise dinin kendisinden değil, dine sokulan hurafelerden, batıl inanışlardan ve çarpık yorumlardan kaynaklandığını görmüş ve bunları dinden temizlemek için çaba göstermiştir.

Bize düşen görev, Atatürk’ün de yaptığı gibi, hurafelere ve batıl inanışlara karşı gerçek İslam’ı savunarak ve öğreterek mücadele etmek, öte yandan da Atatürk’ün mirasını “din aleyhtarlığı” gibi göstermek isteyen materyalist/marksist odaklara karşı tavır almaktır. 75. zafer yılına ulaşmış olan Cumhuriyetimizi nice 75 yıllara taşıyacak olan formül budur.

3. BALIKESİR HUTBESİ

PROF. DR. A. BERHAN YILMAZ

Bugünün Türkçe’si ile:

“Ey millet! Allah birdir, şanı büyüktür. Allah’ın selâmeti, sevgi ve iyiliği üzerinize olsun. Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri, Cenabı Hak tarafından insanlara dinî hakikatleri tebliğe memur edilmiş ve resul olmuştur. Temel nizami, hepimizin bildiği Kur’ân-ı Azimüşşan’daki acık ve kesin hükümlerdir.

İnsanlara manevî mutluluk vermiş olan dinimiz, son dindir, mükemmel dindir. Çünkü dinimiz; akla, mantığa ve gerçeklere tamamen uymakta ve uygun gelmektedir. Eğer akla, mantığa ve gerçeklere uymamış olsa idi bununla diğer ilâhî tabiat kanunları arasında birbirine zıtlık olması gerekirdi. Çünkü bütün tabiat kanunlarını yapan Cenab-ı Hak’tır.

Arkadaşlar! Cenab-ı Peygamber çalışmalarında iki yere, iki eve sahipti. Biri kendi evi, diğeri Allah’ın evi idi. Millet işlerini Allah’ın evinde yapardı. Hazret-i peygamber’in mübarek yollarını takip ederek bu dakikada milletimize ve milletimizin şimdiki ve

geleceğine ait konuları görüşmek maksadıyla bu kutsal yerde, Allah'ın huzurunda bulunuyoruz. Beni bu şerefe kavuşturan Balıkesir'in dindar ve kahraman insanlarıdır. Bundan dolayı çok memnunum. Bu vesile ile büyük bir sevaba nail olacağımı ümit ediyorum.

Efendiler! Camiler birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Camiler, söylenenleri dinleme ve ibadet ile beraber din ve dünya için neler yapılması lazım geldiğini düşünmek, yani birbirimizin görüş ve düşüncelerini almak için yapılmıştır. Millet, işlerinde her ferdin zihninin başlı başına faaliyette bulunması lâzımdır. İşte biz de burada din, dünya için, geleceğimiz için, her şeyden önce hakimiyetimiz için neler düşündüğümüzü meydana koyalım.

Ben yalnız kendi düşüncemi söylemek istemiyorum. Hepinizin düşüncelerini anlamak istiyorum. Millî emeller, millî irade yalnız bir şahsın düşünmesinden değil, millet fertlerinin tamamının arzularının, emellerinin bileşkesinden ibarettir. Bundan dolayı benden ne öğrenmek, ne sormak istiyorsanız serbestçe sormanızı rica ederim.”

07 Şubat 1923 BALIKESİR - Zagnos Paşa Camii

X

4. ÇÖZÜM “KEMALİZM” DİR...

Mustafa Kemal Atatürk'ün Din ve Tanrı hakkındaki görüşleri baktığımız kaynağa göre çeşitlilik göstermektedir.

İslam'a yakın kaynaklar, Atatürk'ün İslam ve Peygamber'le ilgili söylediği olumlu şeyleri öne sürerken, bazı başka kaynaklarda da tam tersi demeçler karşımıza çıkıyor.

Peki, nasıl oluyor da, bir kişinin aynı konu hakkındaki görüşleri, farklı kaynaklara göre farklılık gösterebiliyor?

Bunun olabilmesi için bir kaç senaryo mevcut.

1. Atatürk, din ve Tanrı ile ilgili fikirlerini bir noktadan sonra değiştirdi

2. Atatürk, durumun gerektirdiği gibi davrandı, ve yeri gelince dini korudu, yeri gelince de aksi yönde görüş belirtti.

3. Atatürk, kendisine atfedilen şeyleri o şekilde/anlamda söylemedi, sonradan söyledikleri sansürlendi/çarpıtıldı.

İlk iki senaryo, olasılık dahilindedir. Atatürk, hayatının Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar olan kısmını önce okulda, sonra da cepheden cepheye koşturarak geçirmişti, ve Cumhurbaşkanı olduktan sonraki boş vakitlerinde, konuyla ilgili araştırmalar yapıp, fikirlerini değiştirmiş olabilir. Ya da, konuyla ilgili düşünceleri gençliğinden beri aynı iken, içinde bulunduğu durumu zorlaştırmamak için ya da alabileceği her desteği almak için nabza göre şerbet vermeyi, ya da teşbihte hata olmaz, köprüyü geçene kadar ayıya dayı demeyi de uygun bulmuş olabilir.

Üçüncü senaryo, tamamen gerçektir. İleride göreceğimiz gibi, Atatürk'ün bizzat kendi el yazmalarından ve diktelerinden oluşturulan bazı kaynaklarda ileriki yıllarda sansüre gidilmiştir.

İslam'la ilgili olumlu görüşleri

Bizim dinimiz, en makul ve en tabii bir dindir. Ve ancak bundan dolayıdır ki son din olmuştur. Bir dinin tabii olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uyması lâzımdır. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur.

Müslümanların toplumsal hayatında, hiç kimsenin özel bir sınıf halinde mevcudiyetini muhafazaya hakkı yoktur. Kendilerinde böyle bir hak görenler, dinî emirlere uygun harekette bulunmuş olmazlar.

Bizde ruhbanlık yoktur, hepimiz eşitiz ve dinimizin hükümlerini eşit olarak öğrenmeye mecburuz. Her fert dinini, din duygusunu, imanını öğrenmek için bir yere muhtaçtır; orası da mekteptir.

1923 (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri II, s. 90)

Müslümanlık, aslında en geniş manasıyla müsamahalı ve çağdaş bir dindir.

(Atatürk'ten B.H., s. 70)

Kendisine, 1923 yılında armağan olarak küçük boyda bir Kuran gönderilmesi üzerine teşekkürü:

Bence kıymetini takdire imkân olmayan bu hediye, en derin ve hürmetkâr din duygularıyla muhafaza edeceğim.

1923 (Atatürk'ün T.T.B.IV, s. 480-481)

Büyük dinimiz, çalışmayanın insanlıkla alâkası olmadığını

bildiriyor. Bazı kimseler zamanın yeniliklerine uymayı kâfir olmak sanıyorlar. Asıl küfür, onların bu zannıdır. Bu yanlış yorumu yapanların amacı, İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, beyinledir.

1923 (Atatürk'ün S.D.II, s. 128)

Allahın emri çok çalışmaktır. İtiraf ederim ki, düşmanlarımız çok çalışıyor. Biz de onlardan ziyade çalışmaya mecburuz. Çalışmak demek, boşuna yorulmak, terlemek değildir. Zamanın icaplarına göre ilim ve fen ve her türlü medeniyet buluşlarından azamî derecede istifade etmek zorunludur. Hepimiz itirafa mecburuz ki, bu husustaki hatalarımız çok büyüktür. 1923 (Atatürk'ün S.D.II, s. 92)

Bizim dinimiz, milletimize değersiz, miskin ve aşağı olmayı tavsiye etmez. Aksine Allah da, Peygamber de insanların ve milletlerin değer ve şerefini muhafaza etmelerini emrediyor. 1923 (Atatürk'ün S.D.II, s. 92)

Bakınız, bunların hepsinin tarihi 1923. Biraz daha yakın bir tarih verebilmek amacıyla:

Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki, din Allah ile kul arasındaki bağılıktır. 1930 (Kılıç Ali, Atatürk'ün Hususiyetleri, 1955 s. 116)

Din vardır ve lâzımdır.

(Asaf İlbay, Tan gazetesi, 13. 7. 1949)

Din, bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir, hürdür. Biz dine saygı gösteririz. Düşünüşe ve düşünceye muhalif değiliz. Biz, din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kaste ve fiile dayanan bağınaz hareketlerden sakınıyoruz ve buna asla meydan vermeyeceğiz. (Asaf İlbay, Tan gazetesi, 13.7.1949)

Hz. Muhammed'i, yüksek kişiliğine yaraşır şekilde belirtemeyen bir eser hakkında söylemiştir:

Muhammed'i bana, cezbeye tutulmuş sönük bir derviş gibi tanıttirmek gayretine kapılan bu gibi cahil adamlar, onun yüksek şahsiyetini ve başarılarını asla kavrayamamışlardır. Anlamaktan da çok uzak görünüyorlar. Cezbeye tutulmuş bir derviş, Uhud Muharebesi'nde en büyük bir komutanın

yapabileceği bir plânı nasıl düşünür ve tatbik edebilir? Tarih, gerçekleri değiştiren bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır. Bu küçük harpte bile askerî dehâsı kadar siyasî görüşüyle de yükselen bir insanı, cezbeli bir derviş gibi tasvire yeltenen cahil serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar.

Muhammed, bu harp sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak, galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde Müslümanlık diye bir varlık görülemezdi. 1930 Şemsettin Günaltay, Ülkü Dergisi, Cilt : 9, Sayı: 100, 1945, s. 3)

Tüm bu demeçler, Atatürk'ün inancı tam bir Müslüman olduğuna delil olarak kabul edilebilecek şeyler.

Ancak, daha ileri tarihlerde yazılan başka kaynaklardan özellikle ikisi, doğrudan Atatürk'ün el yazılarından ve Afet İnan'a dikte ettirdiği yazılardan derlenen lise okul kitaplarından alınması açısından önemlidir, ve yukarıda saydığım örnek demeçlere 180 derece ters düşecek yargılarda bulunmaktadır.

Hazırlattığı ders kitapları

1931 tarihli Lise 2 Orta Zamanlar ders kitabından bir kaç alıntı:

Muhammedin koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kuran denir. Bu esasları ihtiva eden cümlelere ayet, ayetlerden mürekkep parçalara da sure derler. İslam an'anesinde bu ayetlerin Muhammed'e Cebrail adında bir melek vasıtası ile Allah tarafından vahiy, yani ilham edildiği kabul olunur.

Muhammet birdenbire Allah'ın Resulüyüm diye ortaya çıkmamıştır. O, Arapların ahlak ve adetlerinin pek fena ve pek iptidai ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunları ıslah için tenha yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur.

Vahiy insanda fikir olarak doğmaz ve bir insan hiçbir şekilde vahiy almaya karar veremez. Bir insanın kendisinde vahiy fikrinin doğması, ancak çevresine böyle bir telkinde bulunarak insanlar üzerinde etki sağlamaya çalışması fikrine kapılması şeklinde açıklanabilir. Burada da Muhammed'in aynı kavram içinde bulunduğu çok açık bir şekilde

belirtilmektedir. Tenha yerlere çekilerek, yıllarca tefekkürden kastedilen Hira dağında geçirdiği zamandır.

Vahiy, ilham fikri Muhammet'ten evvel de Araplarca meçhul değildi. Bütün iptidai kavimler gibi, Araplar da, şairlerin akıl erdiremedikleri kuvvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvvetler Araplar için cinlerdi. Cinler güya, kahinlere kayıptan haber vermek kudretini ilham ederlerdi. Bu nevi itikatlar Arabistan da her zaman o kadar canlı ve derin olmuştur ki, Muhammed dahi cinlerin vücuduna samimi olarak inanmıştır.

Araplar şairleri bir kahin gibi telakki ederlerdi. Muhammed'in Musa, İsa, dinlerine dair öğrendikleri de, kendisinde bu itikadı kuvvetlendirmiştir. Bu peygamberler de melekler vasıtası ile ilham aldıklarını söylemişlerdi.

Muhammed uzun bir devirdeki tefekkürlerin mahsulü olan ayetleri luzum ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu. Bununla beraber kendisini tahrik eden kuvvetin tabiat fevkinde bir mevcudiyet olduğuna samimi surette kani idi. Muhammedi harekete getiren ilk amil bu samimi heyecanlar olmuştur.

Muhammed Medine'de yerleştikten ve az çok teşkilat yaptıktan sonra Mekke ile Suriye arasında gelip giden tüccar kervanlarına tecavüzlere başlamıştı. Suriye'ye ticaret için gitmiş bir kervan hepsi Kureyş kabilesine mensup 70 kadar süvari ile Mekke'ye dönüyordu. Bunların başında Ebu Süfyan vardı. Sahil yolu ile yürüyorlardı. Muhammed bunu haber aldı. Kervanın yanında ne kadar servet olduğunu ve kuvvetlerinin azlığını da öğrenmişti. Muhammed Müslümanları topladı. Onlara vaziyeti anlattı ve bu kervanı vurmak üzere Medine'den hareket olundu.

Tüm bu ifadelerden, konunun, herhangi başka bir tarihsel olay gibi, bilimsel tarih metoduyla ele alındığı, ve kanıtı olmayan iddiaların doğru olarak gösterilmediğini görebiliyoruz. Dikkat ederseniz, Muhammed'in Tanrı'dan vahiy aldığını onaylayan tek bir ifade yok. Bedir Savaşı'nın ele alınışı da tarihsel kanıtlara dayanan bir anlatım olarak dikkat çekiyor.

Yurttaş için medeni bilgiler

Bunlara ek olarak, Atatürk'ün Afet İnan'a dikte ettirdiği "Yurttaş için medeni bilgiler" ders kitabında Din'in rolü üzerine söylediği şu ifadeler dikkat çekici:

5. MEDENÎ BİLGİLER

366

MEDENÎ BİLGİLER

(16)
 Manasını bilmediği halde
 Kurani ezberlemekten
 beyni sülânmiş, hafızla
 ra döndüler. başlarına

Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır. Fakat biz, bizim gözümüz önündeki Türk milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

Türkler, **Arapların dinini** kabul etmeden evvel de büyük millet idi. **Arap dinini** kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların ve sairenin Türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir tesir etmedi. Bilakis, Türk milletinin milli rabitalarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanlarını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü, Muhammed-in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu.

Bu Arap fikri, Ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammed'in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin, her yerde yükseltilmesine hasretmeğe mecburdular. Bununla beraber, Allaha kendi milli lisanında değil, Allah'ın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla ibadet ve münacatta bunacaktı. Arapça öğrenmedikçe, Allah'a ne dediğini bilmeyecekti.

Bu vaziyet karşısında Türk milleti bir çok asırlar, ne yaptığını, ne yapacağını bilmeksizin, adeta, bir kelimesinin manasını bilmediği halde, Kuran'ı ezberlemekten beyni sülânmiş hafızlara döndüler. Başlarına geçebilmiş olan haris serdarlar, Türk milletince, karışık, cahil hocalar ağzıyla, ateş ve azap ile müthiş bir muamma halinde kalan, dini, hırs ve siyasetlerine alet ittihaz ettiler. Bir taraftan Arapları zorla emirleri altına aldılar, bir taraftan Avrupa'da, Allah kelimesinin ilası (yüceltilmesi) parolası altında, Hıristiyan

milletlerini idareleri altına geçirdiler, fakat onların dinlerine ve milliyetlerine ilişmeyi düşünmediler.

Ne onları ümmet yaptılar, ne onlarla birleşerek kuvvetli bir millet yaptılar. Mısır-da, belirsiz bir adamı halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palas pareyi, hilafet alameti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular. Gah şarka, gah garba veya her tarafa birden saldıra saldıra Türk milletini, topraklarını, menfaatlerini, benliğini unutturacak, Allah'a mütevekkil kılacak derin bir gaffet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular. Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verdirmeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler his olunmaya başlayınca, asıl hakiki saadete öldükten sonra ahrette kavuşacağını vaat ve temin eden dini akide ve dini his, millet uyandırdığı zaman onun şu acı hakikati görmesine mani olamadı. Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin, ahretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek, ahret hayatına kavuşmak telkin eden din hissi; dünyanın acısı duyulan tokadıyla derhal Türk milletinin vicdanındaki çadırını yıktı., davetlileri, Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti. Türk vicdanı umumisi, derhal, yüzlerce asırlık kudret ve küşayışıyle (açıklıkla, ferahlıkla), büyük heyecanlarla çarpıyordu. Ne oldu? Türkün milli hissi, artık ocağında ateşlenmişti. Artık Türk, cenneti değil, eski, hakiki büyük Türk Cedilerinin mukaddes miraslarının son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. İşte din hissini Türk milletinde bıraktığı hatıra.

Türk milleti, milli hissi; dini hisle değil fakat insani hisle yan yana düşünmekten zevk alır, vicdanında, milli hissini yanında, insani hissini şerefli yerini daima muhafaza etmekle müfthendir (öğünür). Çünkü, Türk milleti bilir ki, bugün medeniyetin şahrahında (büyük yolunda) müstakil ve fakat, kendilerine muvazi yürüdüğü umum medeni milletlerle, keşifleri, müteakbil insani ve medeni münasebet, elbette inkişafımızda devam için lazımdır. Ve yine malumdur ki, Türk milleti, her medeni millet gibi, mazinin bütün devirlerinde keşifleriyle, ihtiralarıyla medeniyet alemine hizmet etmiş insanların, milletlerin kıymetini takdir ve hatıralarını hürmetle muhafaza eder. Türk milleti, insaniyet âleminin, samimi bir

ailesidir.

Türk milleti en eski tarihlerde, meşhur kurultaylarıyla, bu kurultaylarında devlet reislerini intihap etmeleriyle demokrasi fikrine ne kadar merbut olduklarını göstermişlerdir. Son tarih devirlerinde, Türklerin teşkil ettikleri devletlerde, başlarına geçen padişahlar, bu usulden ayrılarak müstebit olmuşlardır.

Kralların ve padişahların istibdadına, dinler mesnet olmuştur. Krallar, halifeler, padişahlar etraflarını alan papazlar, hocalar tarafından yapılmış teşviklerle, ilahi hukuka istinat etmişlerdir. Hakimiyet, bu hükümdarlara Allah tarafından verilmiş olduğu nazariyesi uydurulmuştur. Buna göre, hükümdar, ancak Allaha karşı mesuldür. Kudret ve hakimiyetin hududu din kitaplarında aranabilir. İlahi hukuka müstenit bir mutlakiyet kaidesi önünde, demokrasi prensibinin, ilk aldığı vaziyet mütevazıdır. O, evvela hükümdarı devirmeğe değil, onun yalnız kuvvetlerini tahdide, mutlakiyeti kaldırmağa çalıştı. Bu çalışma 400-500 sene evvelinden başlar. Evvela, kuvvetin milletten geldiği ve kuvvet gayrı muktedir bir ele düşerse iştirak etmesiyledir

Bu ifadeler, 1930larda basılan Medeni Bilgiler kitabının 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 402, 403. sayfalarında bulunurken, sonraki senelerde yapılan baskılarda bu ifadeler çıkarılmış yani sansürlenmiş. Gazeteci Can Dünder da bu konuya değinmişti bir süre önce.

Gökten İlham Almıyoruz:

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum. Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir, adeta halkı bir kapana kısırlırlar. Benim halkım demokrasi ilkelerini gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir. Batıl inançlardan vazgeçilmelidir. İsteyen istediği gibi ibadet edebilir. Herkes kendi vicdanının sesini dinler. Ama bu davranış ne sağduyulu mantıkla çelişmeli ne de başkalarının özgürlüğüne karşı çıkmasına yol açmalıdır...” (Atatürk-1926 Andrew Mango, Atatürk s. 447)

Ayrıca, ileriki yıllarda verdiği çeşitli demeçlerde de, aslında inançlı birisi olmadığını gösteriyor Mustafa Kemal:

Atatürk'ün bilime verdiği değeri göz önüne alırsak, pratik faydası tartışmalı ve çoğunlukla akla yatkın, makul

ve kabul edilebilir kanıtlar ve arüçmanlardan oluşmayan din kurumunu kabul etmemesi şaşkırtıcı bir durum olmaktan çıkıyor. Zaten Atatürk'ün cenaze namazının camide kılınmadığı, Dolmabahçe Sarayı önünde kılınan namaz ve kısa bir Türkçe duadan sonra cenazenin kaldırıldığı artık malum bir bilgidir.

Son alıntı, hayatının sonuna yaklaştığı bir dönemden : 1 Kasım 1937... Türkiye Büyük Millet Meclisi 5. dönem 3. yasama yılı konuşması:

Dünyaca bilinmektedir ki, bizim devlet yönetimimizdeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, yönetimde ve politikada bizi aydınlatıcı ana çizgilerdir. Fakat bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların doğmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gapten değil, doğrudan doğruya yaşamdan almış bulunuyoruz.

Yukarıda saydıklarım ve internette ve kitaplarda bulunabilen bir çok başka kaynağın kanıtladığını düşündüğüm gibi, Atatürk, muhtemelen Agnostik bir anlayışa sahipti. Şartlar gerektirdiği zaman Din'e yakın görünmüş, gerek gördüğü zaman da dinle çatışan beyanlarda bulunmuştur. Elbette ölümünden sonra Atatürk'ün düşünce biçimini, yönetim anlayışıyla uyumlu görmeyen yöneticiler, bu bilgilerin, halka öğretilmesinin önüne geçerek, Atatürk'ün bile sansürlenmesine sebep olmuşlar. Bugün, Türkiye'nin içinde olduğu ve başını dinci çıkar gruplarının çektiği gerginlikler, bu sansürcü ve çıkarıcı uygulamanın dolaylı sonuçlarıdır dersem, herhalde çok da yersiz bir tespit yapmış olmam.

Kaynak:

Atatürk'ün dini görüşleri

NOT: Atatürk'ün Agnostik olduğu çıkarımı makalenin yazarını bağlamaktadır. Agnostik. ORG bu iddianın karşısında olmadığı gibi arkasında da değildir.

Agnostik. ORG SİTESİNDEN, 12.2.010

6. ATATÜRK VE DİN

“Din vardır ve lazımdır. Temeli çok sağlam bir dinimiz var. Malzemesi iyi fakat bina, uzun asırlardan ihmale uğramış. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayı takviye etmek lüzumu hissedilmemiştir. Aksine olarak birçok yabancı unsur, tefsirler, hurafeler, binayı daha fazla hırpalamıştır. Bugün bu binaya dokunulamaz, tamir de edilemez. Ancak zamanla çatlaklar derinleşecek ve sağlam temeller üstünde yeni bir bina kurmak lüzumu hasıl olacaktır...”

“Din, bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünüşe ve düşünceye muhalif değiliz. Biz sadece din işlerini, millet ve devlet işleriyle karıştırmamağa çalışıyor; kasta ve file dayanan taassup kar hareketlerden sakınıyoruz. Gericilere asla fırsat vermeyeceğiz...”

“Ey arkadaşlar! Tanrı birdir, büyüktür; Tanrısal inanışların belirtilerine bakarak diyebiliriz ki, insanlar iki sınıfta, iki devirde mütalâa olunabilir. İlk devir insanlığın çocukluk ve gençlik devridir. ikinci devir, beşeriyetin erginlik ve olgunluk devridir.”

“İnsanlık birinci devirde tıpkı bir çocuk gibi, tıpkı bir genç gibi yakından ve maddi vasıtalarla kendisiyle meşgul olunmayı gerektirir. Allah, kullarının lazım olan olgunlaşma noktasına erişinceye kadar içlerinden vasıtalarla dahi kullarıyla meşgul olmayı Tanrılık özelliğinin gereklerinden saymıştır. Onlara Hazreti Adem Aleyhisselam’dan itibaren bilinen ve bilinmeyen sayısız denecek kadar çok nebiler, peygamberler ve elçiler göndermiştir. Fakat Peygamberimiz vasıtasıyla en son dini, medeni gerçekleri verdikten sonra artık insanlıkla aracı ile temasta bulunmağa lüzum görmemiştir. İnsanlığın kavrayış derecesi, aydınlanma ve olgunlaşması sayesinde her kulun doğrudan doğruya Tanrısal düşüncelerle temas kabiliyetine eriştiğini kabul buyurmuştur ve bu sebeptendir ki, Cenabı Peygamber, peygamberlerin sonuncusu olmuştur ve kitabı, en eksiksiz kitaptır.”

“Hz. Muhammed’i bana, cezbeyle tutulmuş sönük bir derviş gibi tanıttirmek gayretine kapılan bu gibi cahil

adamlar, onun yüksek şahsiyetini ve başarılarını asla kavrayamamışlardır. Anlamaktan da çok uzak görünüyorlar. Cezbeye tutulmuş bir derviş, Uhud Muharebesinde en büyük bir komutanın yapabileceği bir planı nasıl düşünür ve tatbik edebilir? Tarih, hakikatleri tahrif eden bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır. Bu küçük harpte bile askerî dehası kadar siyasî görüşüyle de yükselen bir insanı, cezbeli bir derviş gibi tasvire yeltenen cahil serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar. Hz. Muhammed bu harp sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak, galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde Müslümanlık diye bir varlık görülemezdi.”

“Bizim dinimiz en makul ve en tabii bir dindir. Ve ancak bundan dolaydır ki son din olmuştur. Bir dinin tabii olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uyması lâzımdır. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur.”

“Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla alakası olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler zamanın yeniliklerine uymayı kafir olmak sanıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış yorumu yapanların amacı, İslamların kafirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıklı değil, beyinlidir.”

“Bizim dinimiz, milletimize değersiz, miskin ve aşağı olmayı tavsiye etmez. Aksine Allah da, Peygamber de insanların ve milletlerin değer ve şerefini muhafaza etmelerini emrediyor.”

“Bilhassa bizim dinimiz için herkesin elinde bir ölçü vardır. Bu ölçü ile hangi şeyin bu dine uygun olup olmadığını kolayca takdir edebilirsiniz. Hangi şey ki akla, mantığa halkın menfaatine uygundur; biliniz ki o bizim dinimize de uygundur. Bir şey akıl ve mantığa, milletin menfaatine, islamın menfaatine uygunsa kimseye sormayın. O şey dinidir. Eğer bizim dinimiz aklın mantığın uyduğu bir din olmasaydı mükemmel olmazdı, son din olmazdı.”

“Türk milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam buna da öyle inanıyorum. Şuura aykırı, ilerlemeye mani hiçbir şey ihtiva etmiyor.”

“Atatürk’ün Cumhuriyeti kurarken söylediklerini açıkladık. Şimdi de erkini (iktidarını) gerçekleştirdikten sonraki söylediklerini açıklayacağız:

“Baylar ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olamaz. En doğru ve en hakikî tarikat, medeniyet tarikatıdır.”

“Bizi yanlış yola sevk eden soysuzlar bilirsiniz ki, çok kere din perdesine bürünmüşler, saf ve temiz halkımızı hep din kuralları sözleriyle aldata gelmişlerdir. Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz... Görürsünüz ki milleti mahveden, esir eden, harabeden fenalıklar hep din örtüsü altındaki küfür ve kötülükten gelmiştir.”

+

Atatürk’ün Kurtuluş savaşı sırasında, Cumhuriyet’i kurmadan ve kurarken İslamiyet hakkında söyledikleri sözleri bir araya getirmeye çalıştığımız gibi Cumhuriyet’i kurup erki eline alıp da devrimleri yerleştirdikten sonraki sözlerini de getirmeye çalışacağız. Böylece Atatürk’ün din konusunda görüşlerini sergileyeceğiz ve de hüküm vermeyi okuyucularımıza bırakacağız.

Bu arada okuyucularımı da, bu konuda, eksiklerimi tamamlamaya çağırıyorum. Kısaca şimdiden açıklıyorum ki akla, ahlaka, bilime, mantığa ve sağduyuya aykırı olan bir din anlayışı bizi bağlamaz. Değil bir Atatürk, bin Atatürk dese bile akla, ahlaka, bilime, mantığa aykırı bir din anlayışını kabul edemeyiz.”

Av. Hayri Balta.

7. FALİH RIFKI ATAY’IN KALEMİNDEN...

Falih Rıfki Atay, Mustafa Kemal’i ilk gördüğü anı şu sözlerle nakletmektedir:

“Loşça bir büyük salonda toplandık. Vali, Fahri Paşa ve yüksek rütbeli birkaç kişi üst sedirde idiler. Sarışın genç bir zabıt, tam karşı duvarın dibinde bir iskemleye oturdu. Yakışıklı, temiz giyimli, tok ve keskin bakışlı, gururlu idi. Bütün dikkatlerin birbirinden saklanarak, onun üzerinde toplandığını seziyordum. Gerek anlaşmazlığın çıkmasında gerek soğukluğun giderilmesinde onun rütbesinden aşırı

bir ehemmiyeti olduğunu anlamak güç değildi. Sonra aralarında neler geçti, bilmiyorum. Fakat bu genç zabitin esrarlı bakışlarını bir daha unutamadım.” 51

Atay, ilk gördüğünde böylesine etkilendiği Mustafa Kemal'den “Batiş Yılları” adlı kitabında da söz eder. Mustafa Kemal bu ilk karşılaşmada kendisine adeta esrarlı bir şahsiyet olarak görünmüştür. Mustafa Kemal, davetlilerin en küçük rütbelisi ve o vakit en şöhretsizi iken, konuşma sırasında bütün ilgi O'nun üstünde toplanmıştır ve kendisinin pek çekici ve inandırıcı bir hali vardır. 52

53 Falih Rıfkı Atay, Çankaya, Cilt:1, İstanbul, Dünya Yayınları, 1958, s.57-59.

54 a.g.e., s.198.

55 a.g.e., s.208.

Falih Bey, bu ilk karşılaşmadan sonra da Mustafa Kemal'i görmüş ve O'nun hakkında pek çok şey işitmiştir. Mustafa Kemal adını, 1913 yılındaki ilk karşılaşmadan sonra Birinci Dünya Savaşı'nın o en karanlık günlerinde duymuştur. Çanakkale düşecek ve düşman İstanbul'a girecek miydi? Böyle bir facianın rüyasını görmekten dahi korkulmaktaydı. Çanakkale cephesinde kazanılan büyük başarıyla birlikte, Mustafa Kemal'in ismi İstanbul'un kurtuluş hikayelerine karışmıştır. Bir ara Suriye'ye giden Mustafa Kemal'e Medine kumandanlığı teklif edilmişse de O, bu teklifi kabul etmediği gibi, oradaki kuvvetlerin de Filistin cephesine çekilmesini tavsiye etmiştir. Doğru mudur, değil midir sonradan anlaşılacaktır; fakat Atay, genç karargah kurmaylarının “Tam bir asker, işte gerçek asker” diyerek aralarında konuştuklarını hatırlamaktadır. Atay, İstanbul'a döndüğü zaman kendisini şık bir asker makferlanı [Omuzdan yarı bele kadar inen pelerini olan palto] ile Lebon şekerlemecisinden çıkarken görmüştür. Bu haliyle Mustafa Kemal'in benzerlerinden sadece doğal olarak değil, isteyerek ve özenerek ayrıldığını söyler. Mustafa Kemal bu sıralar sevilen, sakınılan; fakat bir türlü kayıtsız kalınamayan gururlu ve tenkitçi biri olarak tanınır. 53

Falih Rıfkı, İzmir zaferinin ardından duyduğu heyecanı ve İzmir'e Mustafa Kemal'in yanına gitme kararını nasıl aldığıını şu sözlerle dile getirmektedir:

“Ben, ömrümde hiçbir edebiyat eserinde, ordulara ilk hedeflerinin Akdeniz olduğunu bildiren gündelik emri okurken duyduğum zevki duymadım. Bu, bütün heyecanların üstünde bir heyecan veren, bütün şiirlerin üstünde bir şiirdi. Ne olmuşuk, biliyor musunuz? Kurtulmuşuk.

Ah Mustafa Kemal, Mustafa Kemal, sana ölünceye kadar o günün sevincini ödeyebilmekten başka bir şey düşünmeyeceğim.

Konuşmak için dilim, yazmak için kalemim tutuldu. İkdam’daki Yakup Kadri’yi aradım, ilk vapurla İzmir’e gitmeyi teklif ettim.”⁵⁴

Atay, İzmir’e vardığında Mustafa Kemal Paşa’yı ilk kez rıhtımdaki bir yalının alt kat salonunda açık bir pencereden görmüştür. O keskin, canlı ve yanık yüzüyle tiğ gibi bir askerdir. ⁵⁵

56 a.g.e., s.214.

57 Falih Rıfki Atay, Çankaya, Cilt:2, İstanbul, Dünya Yayınları, 1958, s.461.

Atay, bundan sonra Mustafa Kemal’in teklifi üzerine II. TBMM’ye milletvekili olarak girmiş, Halk Partisi’nin yayın organı olan Hakimiyet-i Milliye gazetesinde başyazar olarak çalışmış, ölümüne kadar Mustafa Kemal’in yanından ve çizdiği yoldan ayrılmamıştır.

Falih Rıfki Atay, Mustafa Kemal’in sofrasında bulunma şansına sahip ender kişilerden de biridir. İlk kez İzmir’de sofraya katılmış, daha sonraki yıllarda ise her istediği zaman, teklif beklemeden sofraya katılabilenlerden biri olmuştur. Mustafa Kemal’in sofrasına ilk katılışını ve O’na dair izlenimlerini şöyle ifade etmektedir:

“Mustafa Kemal’in ilk sofrasında bulunacaktık. Holde toplandıktan biraz sonra, arkasında beyaz bir Kafkas gömleği ile merdivenden indi. Bu kemerli gömlek, pek ahenkli bir endam ister. Mustafa Kemal ince, zarif ve güzel bir erkekti. Kahramanlık şanının o günlerde bu güzelliği nasıl cazibelendirmiş olduğu da kolay anlaşılabilir.

Şimdi onun şahsiyeti ile tanışmak fırsatı idi. Derin bir merakla bütün sözlerini ve jestlerini takip ediyordum. İlk öğrendiğim şey kuvvetli ve yanılmaz hafızası oldu.”⁵⁶

Bu ilk sofradaki görüşmeler esnasında Mustafa Kemal'in kendisini ilk nerede görmüş olduğunu söylemesine çok şaşırılmıştır; çünkü Edirne'ye "Tanin" muhabiri olarak 1913 yılında gitmiştir. Bu sırada Mustafa Kemal Bey'i görmüş; fakat kendisi ile fırsat bulup görüşmemiştir. 1922'de bunca gelişmeden sonra kendisinin bile unutmış olduğu bir olayı Mustafa Kemal'in hatırlaması karşısında adeta donakalmıştır. 57

Atay, keskin hafızasının yanında göze çarpan ikinci özelliğinin konuşma zevki ve merakı ile renkli, neşeli ve sade bir anlatış tarzı olduğunu söyler. O'nun sohbetler ve meclisler adamı olduğu bellidir. Atay, daha ilk gece eski bir arkadaş kadar O'na yakın olduğunu hissetmiş; ancak bir bakışı veya sözü ile bu meclisten kendi istediği kadar uzaklaşıp ayrıldığını da fark etmiştir. Bu iki adam sonuna kadar iç içe kalmıştır. O, gerçekte büyük vazife ve mesuliyetler adamıdır. Bu şahsiyeti,

58 Atay, Çankaya, Cilt:1, s.214-215.

59 a.g.e., s.215-216.

eğlence akşamlarında bile çoğu defa yanından ayrılmamıştır. Zihni, daima bir düşünceye takılıdır.58

Atay aynı gece Mustafa Kemal'in açtığı ve O'nun kişiliğini tanımak bakımından önem taşıyan bir tartışmayı da şöyle anlatmıştır:

" 'Sevmek mi, acımak mı?' diye bir bahis açtı. Metotlu felsefe etüdleri yaptığını zannetmiyorum. Sözleri terimsiz, tarifsiz ve zikirsizdi. Ama sık sık derine inen bir felsefi düşünüş, ince bir zekanın ve titiz bir sağduyunun devamlı kontrolü altında bir mantıkçılık, duyduklarını kolayca tutup kavrayan sonra hepsini hoş bir sentez içinde yoğuran bir muhakeme, metotlu ve ilmi bir tefekkür eksikliğinin boşluğunu örtmekte idi. Sevmek mi acımak mı? O geceki tartışma sırasında ilk defa bu yalçın savaş ve pek hesaplı politika adamının dünyalı ve insan tarafını görüyordum. Bu şimdiye kadar bana tamamıyla yabancı idi...

Yine o gece ilk defa türküler söylediğini işittim. Mustafa Kemal vals oynayanların ve bir ataşemiliterlikte musikili salon toplantılarında bulunanların alışabileceği kadar Frenk musikisine bağlı, alaturka musikide ise makamları

ayırabilecek kadar bilgili idi. Sesi mat, yavaş, tatlı ve cazibeli idi. Bilhassa Rumeli türküleri söylerken, derin ve onulmaz bir gurbet ve sıla acısı gözlerinde yaşarırdı. O vatani unutmaz, kaybettiğimiz Rumeli ve Makedonya topraklarının kır kokularını alır gibi, su ve çingirak seslerini duyar gibi, bakışları uzaklaşa uzaklaşa sislenir; bizim içinde olmadığımız hatıralar içine karışır giderdi. İyi vals ettiğini sonraları gördüm. O akşam zeybek oynadı. Oyunu efe kari ve kibardı. Bazı jestleri hiç yapmazdı. Bu bir alafanga değil, bir garpli, bir alaturka değil, bir Türk idi.”59

8. ATATÜRK TEZİ

“Tanzimat’ın yapamadığı yapılmadıkça, medreseden yetişme şeriatçıların vicdanlar üzerindeki egemenliği yıkılıp Laik bir devlet sisteminde dünya işlerini yalnız akıl yolu ile çözüp çevirmedikçe, dini sadece Tanrı ile kulu arasında bir vicdan olarak bırakmadıkça, baştaki istibdat yıkılsa bile, Tanrı adına toplumu hükmü altında tutan gerici medrese şeriatçılığının yarattığı ‘yığın despotluğu’ önlenmedikçe, insanı Laik ve müspet ilimlere dayanarak eğitmeye; toplumu değiştirmeye, ilerlemeye, kalkındırmaya, vicdan ve kafa hürriyeti yolundan siyasi hürriyete kavuşturmaya, rejimi devamlı ve kararlı bir hürriyet rejimi yapmaya imkân yoktu.”

(Yukarıdaki satırlar Falih Rıfkı Atay’ın “Atatürkçülük Nedir?” adlı kitabından aktarıldı. İlhan Selçuk. Cumhuriyet, 30.3.2005)

HANÇER: “Artık kimse, öyle hoca kıyafetli sahte bilginlerin yalanına önem verecek değildir. En cahil olanlar bile o gibi adamların niteliğini pekâlâ anlamaktadır.

Fakat bu konuda tam bir güven sahibi olmamız için; bu uyanışı, bu uyanıklığı, onlara karşı bu nefreti, hakiki kurtuluş anına kadar bütün kuvvetiyle hatta arta bir azimle korumalı ve sürdürmeliyiz. Eğer onlara karşı benim şahsımdan bir şey anlamak isterseniz derim ki, ben şahsen onların düşmanıyım. Onların olumsuz yönde atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil, yalnız benim amacıma değil, o adım benim milletimin hayatıyla ilgili, o adım

milletimin hayatına karşı bir kasıt, o adım milletimin kalbine yöneltilmiş zehirli bir hançerdir. Benim ve benimle aynı görüşte olan arkadaşlarımla yapacağı şey , mutlaka o adımı atanı tepelemektir. “ (20 Mart 1923. Konya Gençleriyle Konuşma. ASD. C. II. S. 145-146)

KAZIM KARABEKİR: (Kuran’ı Türkçeye çevirme konusunda...) M. Kemal Paşa sözlerime karşı hiddetle bütün içindekileri ortaya çıkardı:

“Evet Karabekir, Arap oğlunun yavelerini (Boş lakırdılarını, saçma-sapan sözlerini) Türk oğullarına öğretmek için Kuranı Türkçeye çevirtireceğim. Ve böylece de okutacağım. Ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler.” (14 Ağustos 1923. Kazım Karabekir Anlatıyor, Yayına hazırlayan Uğur Mumcu, Umağ Yayınları, 19. Basım, Ankara, 1996, s. 84-87).

GERİ KALMIŞLIĞIMIZIN NEDENİ: İslâm âlemi, Batının her yüzyıl yeni bir şekil ve renk alan ilerlemesinden uzak kalmıştı. Çünkü İslâm topluluğu ilerlemeye küçümseyerek bakıyordu, nefretle bakıyordu.... Batının yeniliklerine yüz çevirmek, çöküşümüzün sebep ve etkenlerinden diğer önemli bir sebebini oluşturur. (20 Mart 1923.ASD. c.II. S. 139-140)

PALASPARE: Mısır’da belirsiz bir adamı halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palaspareyi, hilâfet alameti diye ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular. (Medeni Bilgiler, Atatürk’ün el yazısı ile yazdıkları Medeni Bilgiler kitabına alınmamış...)

BEYİNİ SULANMIŞ HAFIZLARA DÖNDÜLER: Arap dinini kabul ettikten sonra... Muhammed dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin, her yerde yükselmesine hasretmeye mecburdurlar. ... bir kelimesinin anlamını bilmediği halde Kurân-ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler. (Medeni Bilgiler. El yazısı ile yazdığı bu kelimeler alınmamış...)

GERCİLİK: Milleti gericiliğe yöneltmek isteyenlerin yeri zindan olacaktır. Katiyetle ve korkmadan söylerim ki milletin hakimiyetinin bir zerresini şu veya bu suretle sınırlamak isteyenler en koyu gericidir. Öylelerine karşı milletin yapacağı şey onları parçalamaktır. (Sosyal ve Kültürel Düşünceleriyle

ATATÜRK. Atatürkçüler Derneği Yayınları)

GÖKTEN İNDİĞİ SANILAN: “Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipler, gökten indiği sanılan kitapların doğmaları ile asla bir tutulmamalarıdır. Biz ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.

Bizim yolumuzu çizen; içinde yaşadığımız yurt, bağrından çıktığımız Türk Milleti ve bir de millet tarihin bin bir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir. (1937. SD. S. 389)

Emine ŞİRİN, YÜKSEK LİSANS TEZİ

X

(Cumhuriyet. Hikmet Çetinkaya, 12.4.2005)
ULUSALCILARA

“**Sonuç:** Ulusalçılık, şoven milliyetçilik değildir. Ulusalçılık **Mustafa Kemal Atatürk**’ün aydınlanma yolunu, daha da çağdaş kılan , her türlü ayrımcılığa, Türk İslam sentezine karşı çıkan, demokrasiyi içine sindiren, cumhuriyet devrimlerini, Laikliği savunan, tarikat şeyhlerinin buyruğuna girmeyen, ülke çıkarlarını koruyan “**millicilik**”; yani, “**yurtseverliktir**”.

9. ASIL DÜŞMAN...

“**Asıl düşman memleketin üstünü örten orta çağ karanlığıdır. Aklımızın süngüleri ile yurdumuzun üstünden kaldırılacaktır.**

Ben size hiçbir ayet, hiçbir dogma fikir değil, akli ve bilimi miras bırakıyorum..

Değişik bir Dünya’da değişmeyecek fikirler ileri sürmek, gelişmeye ve bilime karşı çıkmaktır.”

(M. Kemal Atatürk)

+

“**Müslümanlık ... Arab’ın dinidir.”**

(Her Yönüyle Atatürk. Avni Altınar. İstanbul Bakış Kütüphanesi. 2. Baskı. s. 686- Verdiğim bu kaynak okullarda yardımcı ders kitabı olarak okutulmuştur...)

+

“**..., hayatımızı zehirleyen kokuşmuş kadavradır.”**

**(Atatürk'ün batılı bir gazeteye yaptığı röportajdan...
Tercüman gazetesinden alınmıştır.)**

+

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum.

Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir, adeta halkı bir kapana kısıtırlar....”

Benim halkım demokrasi ilkelerini, gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir.

Batıl inançlardan vazgeçilmelidir. **(Atatürk-1926 Andrew Mango, Atatürk s. 447)**

+

“Ben, manevi miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım akıl ve bilimdir...”

+

“Zaman süratle ilerliyor... Milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia etmek, aklın ve ilmin gelişimini inkâr etmek olur...”

**(Atatürk, bu sözleri Kuran'daki şu ayet için söylüyor:
“Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın,
Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın.”
(Kuran - Fatır 35/43)**

+

**“Güzel sanatları ihmal eden dini biz kabul etmeyiz...”
(Atatürk'ün özdeyişleri. Türk Tarih Kurumu 1975. s. 22)**

Hani İslam'da heykel, resim yapmak günah sayılır ya... Atatürk bu anlayış için söylemektedir bu sözleri...

+

“Benim Türk milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel eksen üzerinde akıl ve bilimin rehberliğini kabul ederlerse, manevi mirasçılarım olurlar.” **(M. Kemal Atatürk)**

+

Atatürk, Söylev ve Demeçlerinde, **medeni insan fikriyle ve yüksek vicdan aydınlığı ile müşahede ve mütalaa**

edersek, şöyle demektedir...

Aşağıdaki yazıları, hiçbir saptırmaya girmeden, Atatürk'ün dediği şekilde, medeni insan ve yüksek vicdan aydınlığı ile irdelersek, nereye varırız?

“Aziz Millet Vekilleri, dünyaca malum olmuştur ki, bizim devlet idaresindeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, idarede ve siyasette bizi aydınlatıcı ana hatlardır. **Fakat, bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların doğmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gapten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.”** (Söylev ve Demeçler. Cilt 1. s. 389)

10. ATATÜRK FARKI...

Aşağıdaki yazılara göz atıldığında Mustafa Kemal ile Muhammed arasında büyük zıtlık olduğu görülecektir. Sağlıklı düşünebilen mantıklı bir aydın bu iki önderden birini seçmek zorunda kalacaktır.

“**Elhamdülillah ben de Müslüman'ım!**” diyen Atatürkçüler, Laikler din kuralları ile devlet ve toplum yönetilmesine ödün verdikleri takdirde tarikatçılardan oy istemek zorunda kalacak ve giderek Atatürk'ten uzaklaşacaklar ve iktidarı düşlerinde göreceklerdir.

Din, insanın kendi tercihi olmalı ve kimseye dayatılmamalıdır.

Devlet ve toplum yönetiminde din kurallarına yer verilmemelidir. İsa bu gerçeği ikin bin yıl önce görmüş: **“Sezar'ın hakkını Sezar'a; Allah'ın hakkını Allah'a verin!”** (İn. Mat. 22/21) demiştir.

İslam'da din ile siyaset ayrılamaz. Çünkü İslam'ın Laik rejime alternatif olarak sosyal, siyasal, ekonomik ve hukuksal kuralları vardır. **“Din ile siyaset ayrılmalıdır”** sözünü tatlı su Müslümanları benimsemekte ise de; şeriatçılar bu sözü, bir aldatmaca olarak kabul etmektedirler.

Dinsel kurullarla devlet ve toplum yönetilemeyeceğini görenlerin başında Atatürk gelir.

Atatürk, 1924 yılı sonuna değin dine karşı bir tek sözcük etmemiştir; ama ne zaman ki iktidarı tam olarak eline

geçirmiştir; ondan sonraki sözlerini, dini, devlet ve toplum yönetiminden dışlamak üzerine kurgulamıştır.

Ne var ki bizim tatlı su Müslümanları **“Aman şeriatçıları ürkütmeyelim! Sonra bize oy vermezler!”** düşüncesiyle hiç çekinmeden Atatürk’ü bile Muhammed ümmetinden göstermektedirler. Bu anlayış yüzündendir ki Erbakan, Erdoğan gibileri Cumhuriyet’in kuruluşundan yetmiş yıl sonra iktidara gelebilmiştir.

Kaldı ki şeriatçılar; Atatürk’ü, Atatürk’e sahip çıkanlardan çok daha iyi bilmektedir. Bu durumda gidilecek yol Atatürk’ün akılcılık, bilim, çağdaşlık ve Laiklik yoludur.

Atatürk’ü, Muhammed ümmetinden gösterdiğimiz takdirde; Atatürk, Muhammed’in gölgesi altında silinip gidecektir. Atatürk’ü tarih sahnesinden silmemek için yapılacak iş onun Laik görüşlerini kabul etmek gerekir. Çünkü Atatürk vahyi değil; akıllı, inancı değil bilimi esas alan bir liderdir. **“Biz İlhamımızı gökten ve gaipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz...”** sözleri görüşümün dayanağıdır.

İşte ekteki yazılarda, kupürlerde, gazete haberlerinde ve fotoğraflarında bu gerçekler görülecektir...

Yapılacak iş: Atatürk’ü, akla ve bilime dayanan görüşleri ile kabul etmektir... Aksi takdirde çağdaş uygarlığa kavuşmamız bir hayal olarak kalacaktır.

Av. Hayri Balta, 17.8.2007

11. KURAN KURSU YEMİNİ!

+

“MUSTAFA KEMAL DİNSİZLİĞİ İLE SAVAŞACAĞIZ”

“Köktendinci grupların açtığı yasadışı Kuran kurslarında küçük çocuklara aşağıdaki yemin ezberletiliyor:

Ben Muhammed Müslüman ümmetindenim. Türkiye dinsiz, Laik bir memleket haline gelmiştir.

Hayatımı Mustafa Kemal dinsizliği ile savaşa adayacağıma,

Türkiye’yi bir din şeriat devleti haline getirmek için mücadele edeceğime,

Kemal Paşa zamanında çıkarılan dinsiz kanunların tatbikini önleyeceğime,

Kısa zamanda ümmet esasına dayanan şeriat devletinin kurulması için çalışacağıma,

Allah'ım, dinim ve bütün mukaddesatım üzerine yemin ve kalem ederim.” (GÖZCÜ. 30.5.2005)

+

12. HİZB-UT TAHRİR ÇOŞTU:

HİLAFET BAYRAĞINI İSTANBUL'A DİKECEĞİZ.

Liderliğini Filistinli Ata Abu Raşta'nın yaptığı radikal İslami örgüt Hizb-ut Tahrir, bir ay önce Türkiye'de resmi bir sözcülük açtığını ilan etti. Türk yargısının ve emniyetinin kendisiyle ilgili kanaatine rağmen, resmi sözcülük görevi üstlenen üyesini TEMPO buldu. Bastırdığı kartta Hizb-ut Tahrir Resmi Sözcüsü - Türkiye Vilayeti unvanını kullanan Yılmaz Çelik, çarpıcı açıklamalarda bulundu:

“BİZ İSLAMİ OLMAYAN BU TOPLUMU KÖKTEN, TAMAMEN DEĞİŞTİRMEYİ AMAÇLIYORUZ”

+ *Hilafetin başkenti İstanbul ve merkezi Topkapı sarayı olacak*

+ *İktidara geldiğimiz heykelleri yıkacağız, Cem Evlerine izin vermeyeceğiz*

+ *Allah'ın izniyle orduyu ele geçireceğiz, tek kurşun atmadan İslam devletini kuracağız*

+ *Bizim için cihat, hilafetin kurulması sonrasında başlayacak. Hemen cihat ilan edilecek*

Gerisini okumak istiyorsanız bayilerde satılmakta olan 23 Ağustos 2005 tarih ve 34/924 sayılı TEMPO dergisini alıp okumanız gerekiyor...

13. “KEMALİZM NEDİR?”

Kemalizm bir “Çağdaşlaşma Modernleşme” ideolojisidir. Kemalizm, Milli Hâkimiyet prensibine dayalı bir Demokratik Ekonomik Kalkınma ve Modernleşme İdeolojisidir.

Kemalist İdeolojinin en önemli niteliği, “Akılcı ve Bilimci” olmasıdır. Bunun anlamı ise “Milli”, “Milletlerarası” sorunlara

duygusal ve dogmatik açıdan ve peşin hükümler ve kalıplarla değil, akılcı, bilimci ve faydacı bir yaklaşımla eğilmektir.

Bu konuda en başta belirtilmesi gereken nokta “Kemalizm” in katı bir “Doktrin” olmadığıdır. Esasen, bizzat Mustafa Kemal’in hareket ve dinamizm’i önlediği gerekçesiyle çağın Marksizm - Leninizm, Faşizm, Nasyonal Sosyalizm gibi dogmatik, katı ve totaliter doktrinlere karşıdır.

Bu nedenle “Kemalizm” ile ifade ettiğimiz görüş, Modern Türk Devleti’nin kuruluşunda temel olan ilke uygulamaların bütünü ortaya çıkardığı davranış ve hayat tarzı anlamındaki pozitivist, akılcı, deneye dayalı, faydacı bir ideoloji”dir.

Bu anlamda olmak üzere, çağımızdaki siyasal ideolojileri “totaliter” ve “demokratik” olarak ikiye ayırmak adet olmuştur. “Marksizm - Leninizm” sol’un, “Nasyonal Sosyalizm - Faşizm” ise sağ’ın, hoşgörüsüz ve totaliter ideolojileridir. Aralarında “demokratik sosyalizm” de bulunmak üzere, siyasal yelpazenin “ortanın solu”ndan “ortanın sağ”na kadar yer alan tüm çağdaş ve sosyal adaletçi, hürriyetçi rejimlerin “demokratik” olan ideolojilerinin temeli “dogmatizm” değil, “rasyonel ampirizm” veya “faydacılıktır.”

Kendine akıl ve bilimi mürşit olarak kabul eden ve ayrıca 1789 Fransız İnsan ve Vatandaş Hakları Beyannamesinin “Milli Hakimiyet” ilkesinden ve İnsan Hakları anlayışından esinlenen Kemalizm “dogmatik” ya da “totaliter” ideolojiler arasında değil; “rasyonalist” ve “pragmatik” olan “demokratik” ideolojiler arasında yer almaktadır.

Bilindiği gibi, faşizm’in “millet”, “devlet” , “lider” ve “ırk”; “Marksizm - Leninizm” ise, “sınıf “ ve “ sınıf kavgası “ gibi değişmez ve dolayısıyla “dogmatik” kavramlara dayanmasına karşın; “Pragmatizm”, “mutlak gerçek” yerine, “deney”e; yani akıl ve bilimin gözlem ve bulgularına dayanan ve dolayısıyla zaman içinde değişen gerçekleri kabul eder.

Mustafa Kemal 1920 ve 1930’ların Komünist ve Faşist doktrin uygulamalarını görmüş, fakat bunları reddetmiş bir liderdir. Atatürk katı bir parti programı içinde doktrin oluşturmak yerine, bu işi akıl ve bilimin önderliği altında Türk toplumunun ihtiyaçlarına göre oluşturma yolunu seçmiştir. Kurtuluş Savaşından sonra Türkiye Cumhuriyeti adı ile oluşturulan yeni Türk devleti’nin dayandığı “Atatürk

İlkeleri”nin Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik gibi çeşitli ideolojik ilkelerden oluştuğu ve “Altı Ok” olarak sembolleşen bu ilkelerin özellikle tek parti döneminde “Kemalizm” olarak adlandırıldığı bilinmektedir. Fakat ideoloji olarak Kemalizm bunlardan ibaret değildir.

Hiç şüphe yok ki, Türk toplumunun ihtiyaçlarından doğan bu ilkelerin yalnız sözlük anlamı ile tanımlanması mümkün değildir. Bunlar Atatürk tarafından hem sözle hem de uygulama ile belirlenmiştir.

Ayrıca bunları birbirinden çözüp ayırmaya tek tek değerlendirmeye girişmek büyük yanlışlık olur. Bunlar, bir bütünü oluşturan unsurlardır.

İşte bu uyum, bütünlük ve tutarlılık “Kemalizm” dediğimiz dünya görüşünü ortaya çıkarır.

Dogmatizm’e karşı bir başkaldırma hareketi ve akılcılık demek olan Kemalizm, sürekli çağdaşlık ve ilericilik demektir. Esasen, önce Liberalizmin, daha sonra da “Marksizm - Leninizm” in uğradığı bunalımlar karşısında çağımızda “katı ve dogmatik” ideolojilerin sona ermesinden dahi bahsedilmiştir. Nitekim 1960’ların başında, devrin Sovyet lideri Kruşçev’in Marksist - Leninist Dogmatizm’ine “Pragmatik” bir yaklaşımla yaptığı değişiklikleri “revizyonizm” olarak suçlayan Çin yöneticileri, Mao’nun ölümünden sonra “Dogmatizm”den “Pragmatizm”e yönelik uygulama içine girmişlerdir.

Kemalizm’in bir ideoloji olmadığını ileri sürenlerin başında Türk toplumunda bir “ideolojik boşluk” yaratmak ve bu boşluğu yabancı ve temsilcisi oldukları ideolojilerle doldurmak isteyenler gelmektedir.

“Kemalizm düşmanları” olan “Marksizm ve Leninizm”den” Nasyonal Sosyalizm’e, Kapitalist Liberalizm’e, Teokrazi’ye kadar değişen “çağ dışı” dogmatik ve totaliter ideolojileri savunan bu gibi kimselerin, “Kemalist Atatürkçü” ideolojiyi inkâr veya tahrif etmek suretiyle Türk toplumunda bir ideolojik boşluk yaratmak tabii karşılanmamalıdır.

Ne var ki, “Kemalizm - Atatürkçülüğün bir ideoloji olmadığını düşünen bazı kimseler, ideolojiyi sadece “katı ideoloji” anlamakta, çağımızda dogmatik ve totaliter

ideolojiler karşısında “Pragmatik ve Demokratik” ideolojilerin yer aldığını ve bir “hayat tarzı” anlamındaki bu tür ideolojiler arasında Kemalizm’in yer alabileceği gerçeğini ya bilmemekte veya gözden kaçırmaktadırlar.

Mustafa Kemal’i kendinden önce gelmiş reformculardan ayıran nokta; Tanzimat Hareketi gibi sadece kanun ve yönetim alanında kalmayıp, bütün hayatı içine alan bir değişiklik istemesiydi. Memleketin siyasi yapısını değiştirmek, halkı uyandırıp, onu Fransız İhtilali ile doğan ve Batı Avrupa’nın birçok ülkesinde gelişen Milli Hâkimiyet kavramına çekmek istiyordu.

Böyle bir değişiklik pek çabuk olmayacaktı. Mustafa Kemal bunun da sebebini biliyordu. Gücünü tartışmadan değil tahakkümden, düşünce hürriyetinden değil, kayıtsız-şartsız itaatten alan “dinsel kuvvetler”, demokrasinin yerleşmesine karşı koyacaklardı. Onun için Mustafa Kemal, siyasi devrimi her şeyden önce, bir “inanç devrimi” olarak görüyordu.

Kurtuluş Savaşımızın askeri yönü sona erip, vatan toprakları dış düşmanlardan temizlenince, başta bilgisizlik, yoksulluk ve geri kalmışlık olmak üzere, bütün iç düşmanların tüm güçleri ile ayakta kaldığı ve ülkemizin çağdaş milletler düzeyine çıkarabilmek için çok şeyler yapmak gerektiği görüldü. Bunun için, öncelikle, toplumda uyanmış bulunan “millet olma bilinci”ni pekiştirmeye lüzum vardı. Yüzyılların birikimi olan yanlış inançlar ve anlayışlar yüzünden, milletimiz bu bilinçten oldukça yoksun bir seviyede kalmıştı.

Öyleyse, belirgin ilkeler üzerinde yeni bir devlet yapısının kurulmasına ihtiyaç ortadaydı. Bu da, millet olma bilincinin uyanık tutulmasına bağlıydı. Böylece, Türk toplumunun adı “Türk Milleti”nin yeni “Türk Devletinin adı “Türkiye Cumhuriyeti” olarak belirmiş, Kurtuluş Savaşından sonra, Türkiye Cumhuriyeti adı ile ortaya çıkan yeni Türk Devleti’nin dayandığı Atatürk ilkelerinin ve fikirlerinin anlayış olarak gelişmiştir.

14. BURSA SÖYLEVİ...

Türk genci devrimlerin ve yönetim biçiminin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, doğruluğuna herkesten çok

inanmıştır; yönetim biçimini ve devrimleri benimsemiştir. Bunları güçsüz düşürecek en küçük ya da büyük bir kırpıntı ve bir davranış duydu mu; bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adalet örgütü vardır demeyecektir. Hemen araya girecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla; nesi varsa onunla kendi yapıtını koruyacaktır. Polis gelecek; asil suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç: “polis henüz devrim ve cumhuriyetin polisi değildir.” diye düşünecek ama hiçbir zaman yalvarmayacaktır. Mahkeme onu yargılayacaktır. Yine düşünecek: “demek adalet örgütünü de düzeltmek, yönetim biçimine göre düzenlemek gerek!” diyecektir. Onu hapse atacaktılar. Yasa yolunda karşı çıkışlarda bulunmakla birlikte bana, İsmet Paşa’ya, meclis’e telgraflar yağdırıp haklı ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek. Diyecek ki: “Ben inan ve kanımın (kanaatimin) gereğini yaptım. Araya girişimde ve eylemimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir!” diyecektir.

İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği!”

15. SÖYLEVİ YOK SAYILMAK İSTENMİŞTİ...

1 Şubat 1933 günü bir grup yobaz, Türkçe ezanı bahane ederek Bursa’da baş kaldırmaya çalıştı. (...)

Bu sırada Anadolu gezisinde olan Atatürk olayı Ege’de duydu. Gezi programını değiştirdi ve Bursa’ya doğru yola çıktı.

Türkiye Cumhuriyeti ve devrimlerinin korunması için canını veren Kubilay olayı ile gericilik konusunda çok duyarlılaşan Atatürk, tren makinistine “Daha çabuk!” diye buyurdu.

...(Bursa’da) İncelemelerini tamamlayan Atatürk’e, Bursa’dan ayrılmadan önce Çekirge köşkünde onuruna yemek verildi.

Aralarında gazeteci Rıza Ruşen Yücer ile Musa Ataş’ın da yer aldığı 13-14 kişinin bulunduğu yemek sırasında Atatürk’e:

“Bursa gençliği bu olayı hemen bastıracaktı ama zabıta

ve adliyeye olan güveninden ötürü...” diye bir açıklama yapılıncaya Ataturk:

“Bursa gençligi ne demek, ulkede parca parca genclik yoktur. Sadece ve toplu olarak Turk gencligi vardır. Turk gencligi devrimlerin ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, dogruluğuna herkesten çok inanmıştır, rejimi ve devrimleri benimsemiştir. Bunları zayıf düşünecek en küçük ya da en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu, ‘Bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır’ demeyecektir. Hemen müdahale edecektir. Elle, taşla, sopayla, ve silahla, nesi varsa onunla kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir, asıl suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç: ‘Polis, henüz cumhuriyetin ve devrimin polisi değildir’ diye düşünecek ama asla yalvarmayacaktır. Mahkeme onu mahkum edecek, yine düşünecek: ‘Demek adliyeyi de rejime göre ıslah etmek gerek, yeniden düzenlemek gerek.’”

Onu hapse atacaktı. Yasal yollardan itirazlarını yapmakla birlikte bana, İsmet Paşa’ya telgraflar yağdırıp haklı ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek.

Diyecek ki: Ben inancımın ve kanaatimin gereğini yaptım. Müdahaleimde ve hareketimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı yaratan nedenleri ve etmenleri düzeltmek de benim görevimdir. İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençligi...”

***

Ataturk böyle bir gençliğe emanet etmişti Türkiye Cumhuriyetini. O gençlik Ata’sının öğüdüne uymuş, rejimi tehlikede gördüğünde müdahale etmişti sonraları. 1960 öncesinde de, 1980 öncesinde de... Ataturk’ün devrimlerini, emanetini korumak amacıyla hareket eden bu gençlerin kimileri zindanlarda çürümüş, kimileri idam sehpasında can vermiştir, ne yazık!

Her ne kadar zindanlarda çürütüldü, sehpalarda canları alındıysa da, ölmedi o gençler; ölmedi gençlik. Gençliğim hâlâ dipdiri ayakta, günü geldiğinde sesini yine yükseltecektir, Ata’sının emanetlerini: Cumhuriyetini, devrimlerini korumak amacıyla, canı bahasına da olsa!

16. KADINLARLA İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Atatürk, kadınlarımızın dinsel inanç gereği diyerek kapatılmasına da aşağıdaki sözlerle karşı çıkıyor:

“...Kimi yerler de kadınlar görüyorum ki, başına bir bez, ya da bir peştamal ya da benzer bir şeyler atarak yüzünü, gözünü gizler ve yanından geçen erkeklere karşı ya arkasını çevirir, ya da yere oturarak yumulur. Bu durumun anlamı, gösterdiği nedir? Efendiler uygar bir ulus anası, ulus kızı bu şaşırtıcı biçime, bu vahşi duruma girer mi? Bu durum ulusu çok gülünç gösteren bir görünüştür. Hemen düzeltilmesi gerekir.”

(Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Yay., C. II., s. 217)

17. ATATÜRK ve ŞERİAT

“Türkiye Cumhuriyetinde herkes Allah’a istediği gibi ibadet eder. Türkiye Cumhuriyetinin resmi dini yoktur. Türkiye’de bir kimsenin fikirlerini zorla başkalarına kabul ettirmeye kalkışacak kimse yoktur ve buna müsaade edilemez.” (M. Kemal Atatürk)

“Taassupsuzluk o kimsede vardır ki, vatandaşının veya herhangi bir insanın vicdani inanışlarına karşı hiçbir kin duymaz, bilakis hürmet eder.” (M. Kemal Atatürk)

(Yukarıdaki anlatımda dini inanışlar yerine vicdani inanışlar ifadesinin yer almasına dikkat edilmelidir.)

“Bizi yanlış yola sevk eden habisler, biliniz ki çok kere din perdesine bürünmüşlerdir.” (M. Kemal Atatürk)

+

Atatürk'ün İslam dini hakkındaki gerçek düşüncelerine geçmeden önce bilmek gerekir ki, bugüne kalmış yüzlerce fotoğrafı vardır ancak içlerinde namaz kılariken çekilmiş tek bir fotoğraf karesi yoktur ve öldüğünde cenaze namazı kılınmamış, kardeşinin son anda isteği üzerine kısa bir dua okunarak, Dolmabahçe Sarayı bahçesinde bir tören yapılmıştır..Cenazesi herhangi bir camiden kalkmamıştır..

Halk önünde yapılan konuşmalarında, İslam’a karşı bir görüş belirtmediği gibi,

Atatürk, 7 Şubat 1923 tarihinde, Balıkesir'deki Paşa Camii'nde verdiği hutbede, "Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir" şeklinde konuşmuştur..

Burada unutmamalıdır ki, Napolyon gibi bir imparator dahi, Mısır seferi sırasında, Mısırlılara kendisinin de bir Müslüman olduğunu söylemiştir.. Atatürk de aynı şekilde, uygulamak istediği siyaset icabı, halk önünde İslam'a karşı bir konuşma yapmamayı uygun görmüştür. Ancak, kendi öz düşüncelerine baktığımızda, İslam hakkındaki görüşlerinin Müslümanlar tarafından pek kabul edilebilir nitelikte olmadığı açıkça görülür. Türkiye'nin geleceğine yönelik aldığı bütün kararlarda, dehası tartışılmaz olan ulu önderin ilkelerini savunan her Türk'ün, O'nun, İslam Dini hakkındaki gerçek düşüncelerini de çok dikkatli bir şekilde okuyup anlaması gerekir.

Atatürk diyor ki,

1-) Muhammed'in peygamberlik vazifesinin nasıl başladığını izah etmek en nazik ve en müşkül meseledir. Muhammed'in bir melek ve Allah ile hakikaten konuşmuş olduğu kanaatinde bulunanlar olduğu gibi, Muhammed'in isteyerek böyle söylediğini ileri sürenler de olmuştur. Bu faraziyeleri bir tarafa bırakmak ve meseleyi ilmi ve mantık çerçevesi içinde mütalaa etmek daha doğru olur.

2-) Din birliğinin bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır. Fakat biz, bizim gözümüz önündeki Türk milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

3-) Türk'ler Arap'ların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arap dinini kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların vesairesin Türk'lerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir şekilde tesir etmedi.. Bilakis, Türk milletinin milli rabitalarını gevşetti, milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu.

4-) Bu pek tabii idi çünkü Muhammed'in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu. Bu Arap fikri, ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammed'in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin her yerde

yükseltmesine hasretmeğe mecburdurlar. Bununla beraber, Allah'a kendi milli lisanında değil, Allah'ın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe, Allah'a ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyet karşısında Türk milleti bir çok asırlar ne yaptığını ne yapacağını bilmeksizin adeta bir kelimesinin manasını bilmediği halde Kuran'ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler..

5-) Başlarına geçebilmiş olan haris serdarlar, Türk milletince karışık cahil hocalar ağzıyla ateş ve azap ile müthiş bir muamma halinde kalan dini hırs ve siyasetlerine alet ittihaz ettiler. Bir taraftan Arapları zorla emirleri altına aldılar, bir taraftan Avrupa'da Allah kelimesinin ilası parolası altında ve milliyetlerine ilişmeyi düşünmediler. Ne onları ümmet yaptılar, ne onlarla birleşerek bir kuvvetli millet yaptılar. Mısır'da belirsiz bir adamı halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palaspereyi hilafet alameti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular.

6- Kah şarka, kah garba veya her tarafa birden saldırı saldırı Türk milletini topraklarını menfaatlerini benliğini unutturacak, Allah'a mütevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular. Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verdirmeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler his olunmaya başlayınca, asıl hakiki saadete öldükten sonra ahrette kavuşacağını vaat ve temin eden dini akide ve dini his, millet uyandığı zaman onun şu acı hakikati görmesine mani olamadı. Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin, ahretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek ahiren hayatına kavuşmak telkin eden din hissi, dünyanın acısı duyulan tokadıyla derhal Türk milletinin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti. Türk vicdanı umumisi derhal yüzlerce asırlık kudret ve kuşayısıyla büyük heyecanlarla çarpışıyordu.. Ne oldu? Türk'ün milli hissi artık ocağında ateşlenmişti. Artık Türk cenneti değil, eski hakiki büyük cedlerinin mukaddes miraslarının son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. İşte dinin, din hissini Türk milliyetinde bıraktığı hatıra..

Gene Atatürk'le ilgili aşağıdaki kaynaklara baktığımızda, Atatürk'ün gerçekte İslam'ı hiç benimsemeyen yaklaşımlarını görebiliriz.

1- Atatürk'ün emriyle liselerde okutulan (Tarih Kitabı (1931) II. cilt) "Kuran ve Vahiy": "Muhammed'in koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kuran denir..... İslam ananesinde bu ayetlerin Muhammed'e Cebrail adında bir melek vasıtasıyla Allah tarafından vahiy, yani ilham edildiği kabul olunur. Tarihi nokta-ı nazardan da mütalaa edildiği zaman görülüyor ki; Muhammed birdenbire Allah'ın Resulüyüm diyerek ortaya çıkmamıştır. O, Arapların ahlak ve adetlerinin pek fena ve iptidai ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunları ıslah için تنها yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur....."

2- Atatürk'ün El Yazmaları (Medeni Bilgiler Afet İnan): "Gerçekte dinleri konusunda halkın hiçbir fikri yoktur; din dediği şey, bilinmeyen inanç dizgelerine ve gizle karışık emellere kör bağlılıktan başka bir şey değildir... Tarih bize öğretir ki, bütün dinler, milletlerin cehaletlerinin yardımıyla, utanmaksızın Tanrı tarafından gönderildiğini söyleyen adamlar tarafından tesis olunmuştur.

"Tüm dönemlerde toplumun kutsallaştırdığı boş düşüncelerden tehlikesizce sıyrılmak imkansızdır."

3- Kralların ve Padişahların istibdadına, dinler mesnet olmuştur. (Medeni Bilgiler s. 30)

4- Kuvvetinin ve salahiyetinin Allah'tan geldiğini ve yalnız ona karşı, ahrette, hesap verebileceğini farz eden ve devleti, memleketi mevrus bir malikane kabul eyleyen bir hükümdar, her türlü kayıttan kendini verasete görür. (Medeni Bilgiler s. 33)

18. ARAPLAR HAKKINDA GÖRÜŞLERİ

Aşağıdaki satırlar Atatürk tarafından hazırlanan "MEDENİ BİLGİLER VE M. KEMAL ATATÜRK'ÜN EL YAZILARI. PROF. A. ÂFEN İNAN, 3. BASKI., TTK, 1998" sayfasından alınmıştır:

S. 351: "Bugünkü Türk Milletine bir resim tablosuna bakar gibi bakalım ve şimdiye kadar edindiğimiz bilgilerin

yardımıyla düşünelim, bu tabloda neler görüyorsak, bu tablo bize neler hatırlatıyorsa, onları birer birer söyleyelim.”

S. 352: “Atatürk, 2. Madde de reşit olan her Türk Vatandaşının istediği dini seçmekte serbest olduğunu söylemektedir.”

S. 365 “Milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu. Bu Arap fikri ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammed’in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya hayatlarını Allah kelimesinin her yerde yükseltilmesine hasretmeğe mecburdular. Bununla beraber, Allah’a kendi lisanında değil Allah’ın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe Allah’a ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyet karşısında Türk Milleti bir çok asırlar ne yaptığını ne yapacağını bilmeksizin adeta bir kelimesinin (S. 366) manasını bilmediği halde Kuran’ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler.”

19. TÜRK MİLLETİ İSLAM ALEMİNİN BİR PARÇASI MIDIR?

Türk Milleti, milli hissi dini hisle değil, fakat insani hisle yan yana düşünmekten zevk alır. Vicdanında milli hissin yanında, insani hissin şerefli yerini daima muhafaza etmekle müftehirdir.

Bir çok Müslüman’ın ‘Türk Milleti İslam aleminin samimi bir ailesidir’, şeklinde kullandığı ifade, Atatürk’ün kaleminde şekil değiştirmekte;

S. 370 Türk Milleti insaniyet aleminin samimi bir ailesidir. (S. 371) Bütün bu söylediklerimizi kısa bir çerçeve içine sokmak istersek şöyle diyebiliriz.

Türk Milleti’nin teessüsünde müessir olduğu görülen tabiri ve tarihi vakıalar şunlardır.

- A- Siyasi varlıkta birlik
- B- Dil birliği
- C- Yurt Birliği
- D- İrk ve menşe birliği
- E- Tarihi karabet
- F- Ahlaki karabet

Yukarıda görüldüğü gibi Atatürk, 6 ayrı tarihi vakıa saymakta ve bunların arasında din birliği gibi milyonları etkileyen olguyu dahil etmemektedir.

S. 372 Bütün milletler tamamen aynı şartlar altında teşekkül etmemiş olduklarına göre, Türk Milletinde yaptığımız gibi, diğer her millet ayrı olarak mütalaa edilmedikçe, milliyet fikrini umumi ve fenni olarak tarif etmek güçtür.

20. ÖZGÜRLÜK, LAİKLİK ve KULLUK

S. 450 Hürriyet insanın düşündüğünü ve dilediğini mutlak olarak yapabilmesidir. Bu tarif Hürriyet kelimesinin en geniş manasıdır. İnsanlar bu manada hürriyete hiçbir zaman sahip olamamışlardır ve olamazlar. Çünkü malumdur ki insan, tabiatın mahlukudur.

Müslümanların, devamlı olarak söyledikleri, ‘İnsan Allah’ın kuludur’ deyimi de burada şekil değiştirmektedir.

S. 451 İptidai insanların, tabiatın her şeyinden, gök gürültüsünden, geceden, taşan bir nehirden ve vahşi hayvanlardan ve hatta birbirlerinden korktuklarını biliyoruz. İlk his ve düşüncesi korku olan insanın her düşünce ve dileğinin mutlak surette yapmaya kalkışmış olması düşünülemez.

İptidai insan kümelerinde ata korkusu ve nihayet büyük kabile ve kavimlerde ata korkusu yerine kaim olan Allah korkusu insanların kafalarında ve hareketlerinde hesapsız memnular yaratmıştır. Memnular ve hurafeler üzerine kurulan bir çok adetler ve aneler, insanları düşünce ve harekette çok bağlamıştır, o kadar ki düşünce ve hareket serbestisi gibi bir hak mefhum malum olmamıştır. Cemaatlerin başına geçebilen adamlar, cemaati Allah namına idare ederdi

S. 507 Türkiye Cumhuriyetinde herkes Allah’a istediği gibi ibadet eder. Hiç kimseye dini fikirlerinden dolayı bir şey yapılamaz. Türkiye Cumhuriyeti’nin resmi dini yoktur. Türkiye’de bir kimsenin fikirlerini zorla başkalarına kabul ettirmeye kalkışacak kimse yoktur ve buna müsaade edilmez. Artık samimi mutekitler, (konuyu bilenler) derin iman sahipleri, hürriyetin icaplarını öğrenmiş (S. 508) görünüyorlar.

(Atatürk burada önce, “derin iman sahipleri, hürriyetin icaplarını öğrenmişlerdir” ifadesini kullanmakla birlikte, olmakla, öyle görünmek arasındaki farkı da göz önünde bulundurarak, katiyet ifade eden “öğrenmişlerdir” ifadesini, daha sonra katiyet ifade etmeyen, “öğrenmiş görünüyorlar” şeklinde değiştirmeyi daha uygun görmüştür. Bugünkü Türkiye’ye baktığımızda, derin iman sahipleri için hürriyetin icaplarını öğrenmişlerdir diyebilmemiz oldukça zor. Atatürk’ün bu ifadeyi görünüyorlar şeklinde değiştirmekle bu “derin iman sahiplerinden” emin olmadığını göstermiştir.)

Bütün bunlarla beraber, din hürriyetine, umumiyetle vicdan hürriyetine karşı taassup yükünden korunmuş mudur bunu anlayabilmek için, taassupsuzluğun ne olduğunu tetkik edelim. Çünkü bu kelimenin delalet ettiği manayı zihniyeti herkes kendine göre anlamaya çok meyillidir.

Dini hürriyeti bir hak telakki etmeyen acaba kalmadı mı? Vicdan hürriyetini, insan ruhunun, Allah’ın ali hüküm ve nüfuzu altında, dini hayatı idare için malik olduğu haktan ibaret (S. 509) olduğunu bellemiş olanlar, acaba bugün nasıl düşünmektedirler? Bu gibiler kendisi gibi düşünmeyenlere içlerinden olsun kızmıyorlar mı? Bu saydığımız zihniyette bulunduğu ihtimal verilen kimselere hür mütefekkirlerimiz acaba bir teessür hissi ile bir esefle bakmıyorlar mı? Bu saydığımız gibi, muhtelif inanışlı kimseler, birbirlerine kini nefret besliyorlarsa, birbirlerini hor görüyorlarsa ve hatta sadece birbirlerine acıyorlarsa, bu gibi kimselerde taassupsuzluk yoktur, bunlar mutaassıptırlar. (S. 510) Taassupsuzluk o kimsede vardır ki, vatandaşının veya herhangi bir insanın vicdani inanışlarına karşı hiçbir şekilde kin duymaz, bilakis hürmet eder. Hiç olmazsa başkalarının, kendininkine uymayan inanışlarını bilmezlikten duymazlıktan gelir. Taassupsuzluk budur. Fakat hakikati söylemek lazım gelirse diyebiliriz ki, hürriyeti hürriyet için sevenler, taassupsuzluk kelimesinin ne demek olduğunu anlayanlar bütün dünyada pek azdır. Her yerde umumi olarak cari olan taassuptur. Her yerde görülebilen sulh manzarasının (S. 511) temeli, taassup ile, hür fikrin birbirine karşı kin ve nefreti üstündedir. Temelin devrilmemesi, kin ve nefret zeminindeki muvazaneyi tutan fazla kuvvet sayesinde.

Bu söylediklerimizden şu netice çıkar ki, aramızda, hürriyet haillerinin (engellerin) zail olduğuna (sona erdiğine) bizim gibi düşünenlerle birlikte yaşadığımızı hüküm vermek müşküldür. O halde görülen, taassupsuzluk değil zaafın dermansız bıraktığı taassuptur.

S. 512 Şüphesiz fikirlerin, itikatların başka başka olmasından şikayet etmemek lazımdır. Çünkü bütün fikirleriyle itikatlar, bir noktada birleştiği taktirde, bu hareketsizlik alametidir, ölüm işaretidir. Böyle bir hal elbette arzu edilmez. Bunun içindir ki, hakiki hürriyetçiler, taassupsuzluğun umumi bir haslet olmasını temenni ederler. Fakat hatta hüsnüniyetle dahi olsa, taassup hatalarına karşı dikkatli olmaktan vazgeçemiyorlar. Çünkü hüsnüniyetler, hiçbir zaman, hiçbir şeyi

S. 513 tamir edememişlerdir. İnsanların ruhun selameti için yakıldıklarını biliyoruz. Herhalde bunu yapan engizasyon papazları hüsnüniyetlerinden ve iyi iş yaptıklarından bahsederlerdi, belki de, cidden bu sözlerinde samimi idiler. Fakat, bir hamakati, (beyinsizlik, ahmaklık) yahut bir hıyaneti iyi bir iş kalıbına uydurmak güç değildir, en nihayet bu bir isim değiştirmek meselesidir.

S. 514 İşte bu sebeptir ki, aldırmaçlığı kayıtsızlık derecesine kadar götürmemek mühimdir. Gerçi hür olmak herkesin hakkıdır ve bunun için hakiki hürriyetçiler, hürriyetçi olmayanlara karşı da geniş davranılmasını isterler. Fakat bunların hiçbir zaman elleri ayakları bağlı olduğu halde kurbanlık koyun vaziyetine razı olacakları asla kabul olunmamalıdır. ki, bazı insanlar istikbali, mazinin arasından görmekte musirdirler (İsrarcı). Bunlar, alakamızı

S. 515 kestiğimiz ananelere karşı behemehal (mutlaka) sadakatin iadesini isterler. Bu gibi insanlar, kendi itikat ettiği gibi, itikat etmeyen kimseleri istedikleri gibi ezemezlerse, kendilerini cenderede hissederler. Herhalde taassupluğun arzu edildiği gibi umumileşmesi, huy haline gelmesi fikri terbiyenin yüksek olmasına bağlıdır.

“2. Türk Devleti Laiktir. Her reşit dinini intihapta serbesttir.”

S. 364

21. DİN, BİRLİĞİ SAĞLAR MI?

Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır fakat biz, bizim gözümüz önündeki Türk Milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

Atatürk'ün bu sözlerinden kolaylıkla anlaşılacağı gibi, Din Birliğinin, Türk Milleti'nin millet teşkilinde etkili olmadığını, tam tersine zararı olduğunu vurgulamaktadır. Yazılarının devamında ise Atatürk, dini açık olarak Arap Dini olarak tanımlamakta ve bu tanımlamayı tekrar etmektedir.

Türk'ler Arap'ların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arap dinini kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların vesairesin Türk'lerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir şekilde tesir etmedi.. Bilakis, Türk milletinin milli rabitalarını gevşetti, milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. çünkü Muhammed'in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu. Bu Arap fikri, ümmet kelimesi ile ifade olundu.

22. İNSANLARI BİRBİRİNE BOĞAZLATMAK ÜZÜNTÜ VERİCİDİR...

Bin türlü beşeri ihtiraslarla, dini ayrılıklarla, bazı tarihi hadiselerin bıraktığı dargın izlerle, geçmiş zamanlarda, gevşetilmiş, hatta unutturulmuş olan hakiki bağların ihya olunması lüzumlu ve faydalı olduğu yeni insani devre girdik.

Asırlardan ve asırlardan beri, zavallı beşeriyeti mesut etmek için tutulan yolların, kullanılan vasıtaların verdikleri neticelerin ne derece emniyetbahş oldukları tetkike şayan değil midir ?

Artık insanlık mefhumu, vicdanlarımızı tasfiyeye ve hislerimizi ulvileştirmeğe yardım edecek kadar yükselmiştir.

Vaziyetleri ve onların icaplarını medeni insan fikriyle ve yüksek vicdan aydınlığı ile müşahede ve mütalaa edersek şu neticelere varırız :

İnsanları mesut edeceğim diye onları birbirine boğazlatmak gayri insani ve son derece teessüfe şayan

bir sistemdir.

İnsanları mesut edecek yegane vasıta, onları birbirlerine yaklaştırarak, onlara birbirlerini sevdirecek, karşılıklı maddi ve manevi ihtiyaçlarını temine yarayan hareket ve enerjidir.

Cihan sulhu içinde beşeriyetin hakiki saadeti, ancak bu yüksek ideal yolcularının çoğalması ve muvaffak olmasıyla mümkün olacaktır.

Şimdi, Atatürk'ün yukarıdaki sözlerini biraz irdeleyelim.

1- Atatürk, gökten indiği sanılan kitaplar ifadesiyle hangi kitapları işaret etmektedir?

2- Atatürk, Biz ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, diyerek, biraz da istihza içeren ifadelerle neyin karşılaştırmasını yapmaktadır?

3- Atatürk'ün son derece teessüfe şayan bir sistem, dediği sistem nedir ?

4- Asırlardan beri, zavallı beşeriyeti mesut etmek için tutulan yollar ifadesinin karşılığı nedir ?

5- Eğer yukarıdaki ifadelerinden hala, doğrudan Din Kurumunu kastettiği anlaşılıyorsa, veya yanlış anlaşılabilir, ya da yorumlanan Din Kurumunu kastettiği, anlamı çıkarılmaya çalışılıyorsa, neden, İnsanları mesut edecek yegane vasıta, sözcükleri ile başlayan paragrafına, hiçbir şekilde din kavramını dahil etmeyerek, din'i hayatın vazgeçilemez bir temel ögesi olarak görenlerin, istedikleri gibi daha açık ve seçik anlamalarına yardımcı olacak belirleyici bir ifade kullanmamıştır ?

6- Gökten indiği sanılan kitaplar ifadesinin, gene din'i hayatın vazgeçilemez bir temel ögesi olarak görenler tarafından 'tabi ki kitaplar gökten gelmemiştir, vahiy yolu ile yazılmışlardır' yaklaşımları ile çarpıtma cihetine gitmelerini, neden biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz ifadeleriyle önceden kesmek ihtiyacını hissetmiştir?

7- Bilindiği gibi, asırlar boyunca dinlerin insanların mutluluğu üzerine kurulan bir sistem olduğu iddia edilmiştir. Ancak, özellikle İslamiyet'in anayasasını içeren Kuran ayetlerinin, bir çoğu öldür emirleriyle doludur. Burada Atatürk'ün, İnsanları mesut edeceğim diye onları birbirine boğazlatmak gayri insani ve son derece teessüfe şayan bir

sistemdir. sözlerinin üzerinde çok dikkatli bir şekilde durmak gerekmektedir. Atatürk, İnsanları mesut edecek yegane vasitanın karşılıklı insan sevgisine dayalı bir hareket ve enerji olduğunu söylerken, herhangi bir dini inanç vurgusu yapmamakta, ancak medeni insan fikriyle ve yüksek vicdan aydınlığı ifadelerini kullanmaktadır. (Söylev ve Demeçler. Cilt 2. s. 273)

23. ŞERİATÇILARIN ATATÜRK HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ:

Türkiye’de özellikle tartışma konusu olan meselelerden birisi de M. Kemal’in kimliğidir.

Çeşitli çevreler, bu konuda farklı düşünürler. Rejim de M. Kemal’in söylediği sözleri bir idare düsturu olarak kullanmaktadır.

M. Kemal ve avanesi, belli zaman Müslüman görünmüşler ve Müslümanları avutmuşlarsa da, zaman zaman dinsiz ilkelerini göstermişlerdir. İslam’a karşı savaş açmada gecikmemişlerdir.

Bu hususta Cafer Tayyar Paşa şunları söyler: “Bu adamlar, iktidarı ellerine geçirmişler ve diledikleri gibi her şeyi yapma sevdasına düşmüşlerdi. Ne yapacaklarını da doğru dürüst bilmiyorlardı. Kimisi komünist olma, kimisi dindar olma peşinde, kimisi de bilmem ne. Sonunda tabii bu güçlü grup Laiklik namı altında din düşmanlığına ve diktatörlüğe yürüdü.” (1)

Durum böyleydi. Ama asıl amaç dinsizlikti! Çünkü M. Kemal tam anlamıyla dinsiz, Kuran’a ve Hz. Peygamber (s.a.v.)’e Mekke müşriklerinin yaptıkları iftiralara atmaktan çekinmeyen bir kafirdi. Aşağıda bunların örneklerini göreceksiniz.

1- M. Kemal Allah’a inanmaz: M. Kemal, dünyayı ve insanları yaratanın Allah değil, tabiat olduğunu iddia eder ve der ki, Natür (Tabiat) insanları türetti, onları kendisine taptırdı da.. (2)

M. Kemal yine bu fikrini pekiştirir ve materyalist batı felsefecileri gibi, “İnsanlar bu manada hürriyete hiçbir zaman sahip olmamışlardır ve olamazlar. Çünkü, malumdur

ki, insan tabiatın mahlukudur.” (3)

“Tabiatın ve tarihin mahsulü olan bir milletin fertleri daima bu hakikatle karşı karşıya bulunur ve ona hürmet eder.” (4)

Allah korkusunu hiçe sayar ve bu konuda şöyle der: “İptidâî insan kümelerinde ata korkusu ve nihayet büyük kabile ve kavimlerde ata korkusu yerine kâim olan Allah korkusu insanların kafalarında ve hareketlerinde hesapsız memnular yaratmıştır!” Allah’ı değil de tabiatı büyük görür: “Tabiatın her şeyden büyük ve her şey olduğu anlaşıldıkça tabiatın çocuğu olan insan kendinin de büyüklüğünü ve haysiyetini anlamaya başladı.” (5)

Böylelikle M. Kemal Allah’ın yaratıcılığını inkâr etmekte ve Ateistler gibi düşünmekte. İnsanı tabiatın yarattığını tereddüt etmeden söylemektedir.

2- Hz. Muhammed (s.a.v.) Hakkındaki Görüşleri: M. Kemal, Allah’ın yaratıcılığını kabul etmedikten sonra tabii ki, Hz. Peygamber’in peygamberliğini hiç kabul etmez. Hatta Mustafa Kemal Hz. Muhammed (s.a.v.)’ı yalancılıkla itham eder:

“Muhammed, Mekke’de müşriklik muhitinde ve tesirinde büyümüş olmasına rağmen, dinî meseleler ve dinî düşünceler, pek derin bir surette, zihnini işgal ediyordu. Muhammed, 40 yaşına geldiği zaman, vatandaşlarını kendinin bulduğu ve doğru olduğuna inandığı yeni bir dine davete başladı. Muhammed’in davet ettiği bu dine, o zamanın Hanif’lerine imtisalen İbrahim Dini, yahut inkiyad manasına ifade eden “İslam” denilmiştir!”

Mustafa Kemal aynı Mekke müşriklerinin dediğini diyerek Kur’an Muhammed’in sözüdür demiştir. Aynı müşrikler gibi Hz. Muhammed’i (s.a.v.) cinli olarak gösteriyordu:

“Tarihi nokta-ı nazardan da muteala edildiği zaman görülüyor ki, Muhammed, birden bire Allah’ın Resul’üyüm diyerek ortaya çıkmamıştır. O, Arap’ların ahlak ve adetlerinin pek fena ve pek iptidâî ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunların ıslahı için تنها yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisine vahiy ve ilham fikri doğmuştur.”

Devamla Hz. Peygamber’i (s.a.v) cinli olarak görür ve cinlerden ilham aldığını söyler:

“Vahiy, ilham fikri Muhammed’den evvel de Arap’lar, şairlerin akıl erdiremedikleri kuvvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvvetler Arap’lar için cinlerdi. Cinlerin güya kahinlere gaipten haber vermek kudretini, ilham etmek kudretini, ilham ederlerdi. Bu nev’i itikaflar Arabistan’da her zaman o kadar canlı ve derin olmuştur ki, Muhammed dahil cinlerin vücuduna samimi olarak inanmışlardı. O hakikaten cinlerin şairlere şiir ilham ettiğine kâni idi. Arap’lar şairleri bir kahin gibi telakki ederlerdi. Muhammed’in Musa, İsa dinlerine dair öğrendikleri de kendisinde bu itikadı kuvvetlendirmiştir. Bu peygamberlerde melek telakkisi vardı. Dinler nazarında cinler kötü olduğundan peygamberler onlardan mülhem olamazlardı. Muhammed de diğer peygamberler gibi kendisine ilham eden kuvvetin insanları iğfal eden bir kuvvet olmayıp onları hayır ve saadete irşat eden ilahî bir kuvvet olduğuna samimi olarak inandı.” (6)

M. Kemal, ilk inen ayetler belli olduğu halde bunları inkâr etmektedir:

“Muhammed’in peygamberliğinin başlangıcına dair birçok rivayetler vardır. Bunlara pek çok efsaneler karışmıştır. Hakikatte Peygamber’in ilk söylediği Kuran ayetlerinin ne olduğu kati surette mâlum değildir.

Muhammed, uzun bir devirdeki tefekkürlerin mahsulü olan ayetleri lüzum ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu. Bununla beraber kendisini tahrik eden kuvvetin tabiat fevkinde bir mevcudiyet olduğuna samimi surette kani idi. Muhammed’i harekete getiren ilk âmil, bu samimi heyecanlar olmuştur.

Muhammed, bidayete irticalen dini hitabette bulunan bir vaiz oldu. Vaizlikten Nebi’liğe, Nebi’likten nihayet Allah’ın Resulü haline geçti.” (7)

Bununla da kalmayıp Kuran hükümlerinin geçici olduğunu iddia eder. Halbuki Kuran ve hükümleri ebediyen kalıcıdır ve geçerlidir. O bunu inkâr ederek, “Hukukî hükümler zaman ve mekân içinde içtimaî heyetlerin uğradıkları değişiklere göre değişe geldiğinden on dört asır evvelki zaman ve mekânın ihtiyacına göre lüzumlu ve kafi görülmüş olan esaslar yerine bugün birçok mütenevvi kanunlar ve usuller konulmak zarureti görülmüştür. Bunlar dahi ebedî olmayıp zamanla değişmeye mahkûmdurlar.” (8)

Mustafa Kemal İslam'ın ilme mani ve fenne aykırı olduğunu söyler, bu fikri savunurdu: "Tarihe ait mâlumata gelince: Yeni fenler sayesinde meydana çıkarılan hakikatler en yakın tarih bilgilerini bile temellerinden sarsmaktadır." (9)

Hz. Muhammed (s.a.v.)'ı sorumsuz, kendi kafasına göre hareket eden bir kimse olarak niteleyerek Yüce Peygamber'e iftira atar:

"Muhammed, gerek dinî meselelerde, gerekse içtimâî hususlarda bir ıslah yapmak lazım geldiği zaman kendini hiçbir şeyle bağlı görmemiştir." (10)

3- Sahabe Hakkındaki Görüşleri: M. Kemal, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ashabı hakkında da kötü konuşmaktan bir adım geri durmaz. Peygamber (s.a.v.), "Ashabım yıldızlar gibidir!" dediği halde M. Kemal onları "alıklar", yani aptal olarak görür:

"Muhammed'in ölümünden Ebu Bekir'in ölümüne kadar geçen kısa bir müddet zarfında bunlardan hiçbiri mevcudiyetini ihsas edemedi: Bunlar tamamen alıklaşmışlardı!" (11)

Sahabe-i Kiram'ı menfaatçi ve hırs düşkünü olarak nitelendirir:

"Ne kadar ibrete sayan bir vaki yettir ki, daha Muhammed'in öldüğü anda bütün eski nifaklar, ihtiraslar, hırlıklar zincirden boşandılar. O derece ki, hakkında korku ve hürmet beslenen Peygamber'in ılık cesedi, son nefesini verdiği basit odada unutulmuş ve ihmal edilmişti." (12)

Müseyleme'yi, yani peygamberlik iddiasında bulunan kişiyi haklı görür ve sahabenin onları yok ettiğini söyler:

"Müseyleme, taraftarlarının şarap içmelerine müsaade gösterdi. Müseyleme'ye imtisal eden başka adaklar olmuştur. Müseyleme, başlangıçta muvaffak olur gibi oldu. Müseyleme, Muhammed'e gönderdiği mektupta, Arap'lar üzerinde hüküm ve nüfuzun paylaşılmasını teklif etti. Hakikatte Müseyleme de kıymetsiz sayılmayacak ahlakî ve dinî mezhep İslamiyet seviyesinden pek aşağı değildi. Nihayet Müseyleme ve onun gibiler birer suretle bertaraf edilmişlerdir." (13)

4- Ahreti Kabul Etmez:

M. Kemal, imanın şartlarından birisi olan ahrete, hesap

çekilmeye inanmaz, “Millî duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verilmeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler his olunmaya başlayınca asıl hakiki saadete öldükten sonra ahrette kavuşacağını vaat ve temin eden dinî akide ve dinî his, millet uyandırdığı zaman onun şu acı gerçeği görmesine mani olamadı.” Devamla: “Artık Türk, cenneti değil, eski hakiki, büyük Türk cetlerini mukaddes miraslarının son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. Türk milleti, millî hissi, dinî hisle değil, fakat insanî hisle yan yana düşünmekten zevk alır.” (14)

5- Hafızlık Hususundaki Görüşü:

Hafızlık için, yani Kuran’ı ezberleyenleri deli olarak görür, “Kuran’ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler!” der.

6- Kaza Kader Hakkında:

M. Kemal kaza ve kaderi kabul etmez. Bunları Arabî terimler olarak kabul eder:

“Kaza ve kader, talih ve tesadüf tâbirleri Arapça’dır; Türk’leri âlakadar etmez.” (16)

7- İmam Nikâhını Kabul Etmez:

M. Kemal dinî nikâhı kabul etmez. Yani İslam’ın emri olan nikâhı kerih görür ve dinî nikâhın kıyılmasını kabul etmez. Bu sözü M. Kemal’in evleneceği Nazmiye Hanım söylemiştir. M. Kemal, “Ben prensiplere bağlı bir adamım. Nikâhımızı imam değil de sefir bey kıyacaktır!” dedi. (17)

8- Duaya İnanmaz:

“Allahü Teala dua ediniz, ben de duanıza katılayım!” buyurduğu halde, M. Kemal duayı kabul etmez ve inanmaz. Ali Kılıç (bu adam meşhur Ali’lerden birisidir. İstiklâl Mahkeme’leri savcısıdır. Merhamet nedir bilmez) anlatıyor:

“Meclise geldik. Bir de müezzin geldi. Müezzin ezan okudu. Meclis kapısından içeri girdiğimiz zaman Atatürk’ün önüne sırmalı elbiseler giyinmiş bir imam dikildi. Atatürk ne istediğini sordu. İmam ellerini kaldırarak, “Dua etmeden girilmez!” dedi. Atatürk, “Bu yurt Mehmetçiğin süngüsü ile kurtarıldı ve bu meclis onun gayretiyle kuruldu. Yoksa senin duanla değil! Çekil oradan!” dedi ve imamı eliyle iterek meclise girdi.” (18)

Aynı Atatürk yanına hocaları alıp dualarla meclisi açmıştı.

Ama artık emeline ulaşmıştı. Kendisi tam bir dinsiz, faşist bir diktatördü. Bu durum ilkokul kitaplarına bile geçmiştir. Ufacık yavrulara dinsizlik öğretilmektedir. Devletin dinsiz olduğu aşılansaktadır. İlkokul kitaplarında “Atatürk, devletin dini olamaz ilkesini getirmiştir!” ibaresi yazılıdır. (19)

Bu durum karşısında bu adama nasıl Müslüman denilir ve Müslüman milleti kurtardı diye söylenebilir?!

9- Kâbe Hakkındaki Görüşleri:

M. Kemal Kâbe'nin ne zaman yapıldığı ve kimin yaptığı hususunda Kuran'da ayetler var iken onları kabul etmez ve ne zaman yapıldığı ve kim tarafından yapıldığı belli değil der. Müşriklerin, batılıların, haçlı ordularının ve dünyada kimsenin söyleyemediği, yapmadığı veya yapamadığı hakareti yapmıştır. M. Kemal Kâbe hakkında şunları söyler:

“Kâbe, mikap, yani tavla zarı şeklinde demektir. Fil-hakika, Kâbe zar şeklinde, insan boyunda dört duvardan ibaretti; duvarlar harçsız, adi taştan yapılmıştı. Binanın çatısı da yoktu; dört köşesinde dört taş vardı; bunların en meşhuru Hacer-i Esved denilen bir kara taşı. Kâbe çok eskidir. Ne vakit ve kimler tarafından yapıldığı bilinmiyor. Arap ananesi, Kâbe'nin insanı İbrahim Peygamber'e atfetmektedir. Bu mukaddes kara taş ananesi, aynen Frik'lerde de vardı. Frik'ler mukaddes sayarak ihtiram ve ibadet ettikleri kara taş, bugünkü Afyonkarahisar şimalinde, kadim Pessinüs şehrinde bulunuyordu. Bunun kudsiyeti ananesi, bu şehrin Romalı'lar tarafından zabtına kadar devam etmişti.

Demek ki, Kâbe'nin bir köşesindeki kara taşın kudsiyet almasından, ziyaret ve tavaf edilmesinden çok evvel, Frik'ler de kara taşın mâbed ve ziyaretgâh esas olması adeti teessüs eylemiş bulunuyordu. Kâbe, bidayette mahalli bir mâbed iken, Mekke ahali burasını bir millî mâbed derecesine yükseltmişlerdi. Mekkeliler, Arap'ları kendi mâbedlerine celp edebilmek için, Arap yarımadasının muhtelif yerlerinde mâbud tanılan 360 putu Kâbe'de yerleştirmişlerdi. Kâbe'nin kudsiyetini, Yahudi ananelerine de rabt etmişlerdi. Bu uydurmalarla göre, İbrahim, karısı Hacer ile oğlu İsmail'i buraya getirmişti; Zemzem de onlar için fıskırmıştı; İbrahim, oğlu İsmail ile birlikte Kâbe'yi bina etmişlerdi. Cebrail kendilerine o zaman beyaz ve

mücella olan Hacer-i Esved'i getirmişti; bu taş sonradan günahkârların ellerine sürmelerinden dolayı kararmıştı. Bunların hepsi bit-tabii sonradan uydurulmuş masallardır.”

Kuran'da bu konu açıkça bellidir. Ama M. Kemal Kuran'a inanmaz ki, kabul etsin!..

M. Kemal haç için de ağza alınmayacak sözleri sarf etmekten çekinmez ve şöyle der:

“(…) Mekke zabt olunduktan ve Kâbe'deki putları parçalandıktan sonra da yıllık haccın müşrikler tarafından da eski müşriklik âdetleri dairesinde yapılmasına müsaade olundu. Onun için, Müslümanlarla müşrikler aynı zamanda hacc ve aynı şenliklere iştirak ederlerdi. Bundan anlıyoruz ki, o zaman hacc, dinî maksatla yapılan ve her yıl kurulan büyük bir içtimadan ziyade her yıl kurulan büyük bir panayırdı.”

Kaynaklar:

- (1) Teklif Dergisi, Sayı 6
- (2) Atatürk'ten Düşünceler, Derleyen: Prof. Enver Ziya Karal
- (3) Prof. Afet İnan, Medenî Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün Elyazıları.
- (4) A.g.e.
- (5) A.g.e.
- (6) Tarih, c. 2, Orta Zamanlar, Devlet Matbaası, İst., 1931
- (7) A.g.e.
- (8) A.g.e.
- (9) A.g.e.
- (10) A.g.e.
- (11) A.g.e.
- (12) A.g.e.
- (13) A.g.e.
- (14) Prof. Afet İnan, Medenî Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El Yazıları.
- (15) A.g.e.
- (16) Prof. İlhan Arsel, Teokratik Devlet Anlayışından Laik Devlet Anlayışına.
- (17) Hürriyet Gazetesi, Atatürk'ün Gönlündeki Kadın, 8 Mayıs 1988
- (18) Kemal Arıburnu, Atatürk'ten Anekdotlar-Anılar

(19) İlkokul 5. sınıf, Din Kültürü ve Ahlak Dersi, sf. 85

(20) Tarih, c. 2, Orta Zamanlar, Devlet Matbaası, İst.

1931

24. ATAMI KARALAYANLARA

Şeriat özlemi ile yanıp tutuşanlar,
Atamıza kızdıkça kızdılar...
Kendi karanlıklarına bizi de çekmek için
Bakın Atamızı nasıl karaladılar...

Onlar Atatürk'e kızdıkça,
Biz, ne büyük bir adammış diyoruz atamıza
Onlar devrimleri yaptığı için kızıyorlar ama,
Onlar kızdıkça hayran oluyoruz atamıza..

Öyle ise onlar tarafından yazılan
Yakın tarih ansiklopedisinde anlatılan
Aşağıdaki şu yazıları okuyalım
Atamızın büyüklüğünü bir kere daha anlayalım,
Eğer Atatürk olmasaydı
Afganistan'a benzeyeceğimizi de unutmayalım...
Av. Hayri Balta

25. YAKIN TARİH ANSİKLOPEDİSİ'NDEN

1930'larda Türkiye'de eğitim: Neler Okuttular?
İNKÂRCI BİR NESİL YETİŞTİRİLECEKTİ:

Yeni bir insan modeli çizenlerin maksadı neydi: Ders kitaplarını yazdıran Atatürk'ün muhtevaya katkısı hangi ölçüdeydi? Allah'ı inkar eden görüş, bizzat Atatürk'ün kaleminden mi çıkmıştı? Ders kitaplarında Peygamber Efendimiz ve Kuran'ı Kerim için neler deniliyordu? Kafatası ırkçılığı yapanlar talebelere neler öğretiyorlardı? Peygamber Efendimizin hırkasına "palas pâre" diyen kimdi? Dini bütünüyle tasfiye etmek isteyenler neler söylüyorlardı? Devrimleri yerleştirmek isteyenler hangi taktikleri kullanmışlardı? "Devletin dini İslam'dır" cümlesi niye kaldırıldı? Anarşistler hangi eğitimin ve hangi zihniyetin mahsulüydü? (Sayfa. 69'dan...)

+ Devletin okulunda yetişenlerin devletin temeline dinamit koyduğu görüldü. Peki o anarşist gençler nasıl yetişmişti: Mazimize, ecdâdımıza düşman olan, inkarcı bir nesil hangi eğitim modelinin ürünüydü? Mekteplerdeki eğitim, milletin istediği eğitime niçin taban tabana zıttı? Ülkemizin ve milletimizin geleceği için bu ve benzeri soruları objektif olarak tahlil etmek şarttır.. (Görüyorsunuz değil mi Cumhuriyet hükümeti nasıl da kötüleniyor... Bütün anarşist ve terörist olaylar Cumhuriyet eğitimine mal ediliyor. Demek istiyorlar ki şeriatçı bir eğitim olsaydı; evet efendim, sepet efendim diyen dalkavuk bir nesil yetiştirilirdi. Böyle anarşist ve terörist tipler çıkmazdı.)

+ 1930'un başlarında M. Kemal bütün ipleri eline geçirmiş durumdaydı. Devrimleri de gerçekleştirmişti. O andan itibaren bütün düşüncesi, yeni bir insan modeli meydana getirmektir. Bu modelin bütün çizgileri kendisi tarafından çizilmişti. Yeni modeli şekillendirecek ders kitaplarını, ya bizzat kendisi yazıyor, ya da yazdırdıktan sonra son şekli kendisi veriyordu.

+ Lise Tarih kitabında Cenâb-ı Hakkın varlığı ve birliği inkar ediliyordu. Bu görüş, yeni eğitim modelinin ana fikriydi. Artık gerisi gelecekti. Nitekim ders kitaplarında insanın maymundan geldiği iddiâ ediliyor. Peygamber Efendimiz için "vaiz" deniliyor. Kuran'ı Kerimin Peygamber Efendimiz tarafından yazıldığı safsatası genç dimağlara anlatılıyordu.

+ Ders kitaplarında işlenen görüşler İslam inancına taban tabana zıttı. Bu görüşlerin kaynağı bizzat M. Kemal idi. El yazılarına bakılınca bu durum açıkça görülmekteydi. M. Kemal'in yazdıkları bazı ders kitaplarında kelimesi kelimesine yer almıştı. Bu ifadelerle bakılınca dinin bütünüyle tasfiye edilmek istendiği anlaşılacaktı. Dine cephe alanlar kafatası ırkçılığı aşıyordu.

+ Milli Şef devrinde açılan Köy Enstitüleri ahlakı kökünden dinamitlemek maksadıyla kurulmuştu. Bu enstitülerin başına Marksist ve Ateist görüş sahibi kimseler getirilmişti. Allah inanmayan bu kişiler, en ücrâ yerlere kadar yayılan bu okullarda dinsizlik fikrini teşvik ediyorlardı. İdareciler, talebelerle birlikte içki içiyor. Gayrı meşru yaşayışa göz yumuyorlardı. (Sayfa. 70'ten...) (Dikkat edilirse Cumhuriyet

dönemi ve yöneticileri, öğretmenleri aşağılanıyor. Ne var ki şeriat dönemine ilişkin çağ dışı anlayışlar, ahlaka ve hukuka aykırılıklar sergilense bizzat kötülerdikleri; Cumhuriyet Devleti TCK m. 175'le şeriat aleyhine atıp tutanları içeri tıklarlar...)

+

(1931'de basılan Lise I Tarih kitabından da alıntılar yapıyorlar): Tarih kitabının "BEŞER TARİHİNE GİRİŞ" bölümünde Cenab-ı Hakkın varlığı, birliği ve diğer sıfatları açıkça inkâr ediliyor:

b. Dünya ve hayat hakkında yanlış fikirler: Bundan 200 sene evveline kadar dünyanın 5-6 bin sene önce yaratıldığı ve insanın Basra'ya iki günlük yolda, Fırat Nehri üzerinde bulunan cennette yaratıldığı sanılmaktaydı. (Artık bu hurafelere kimse inanmıyor. İlkokul öğrencileri bile ilk canlıların milyarlarca yıl önce denizde oluştuğunu biliyor...) Bu kanaatler hep din kitaplarındaki hikâyelerin, olduğu gibi hakikat sanılmasından doğuyorlardı. Artık, hayatın 6 bin senelik değil, milyonlarca senelik olduğu anlaşılıyor. Kâinatın varlığından anlaşılan kuvvet, hareket, kainatın kanunlarına tabidir.

c. Tabiat: İşte tabiat, hem kâinatın varlıklarının birliğidir ve hem aynı zamanda, kainatın kanunlarına tabi hareket ve kuvvettir. O halde tabiat hem kanunların sahibidir, hem de aynı kanunlara tabiidir. Nasıl ki millet devlettir; bu itibarla kanunların sahibidir ve onları infaz eden kuvvettir; fakat aynı zamanda kendi de bu kanunlara tabidir. Bütün varlıklar, tabiata dahil ve onun kanunlarına tabi olunca, hayat sahibi olan her nevi mahluklar, insanlar dahi şüphesiz bundan hariç ve müstesna olmazlar.

ç. Tabiatın büyük kanunu: Filhakika, insan tabiatın mahlukudur. Hayatın büyük kaidesi de tabiata tabi olmandır. Tabiatta hiçbir şey yok olmaz ve hiçbir şey yoktan var olmaz. Yalnız tabiatı vücuda getiren varlıklar, tabiatın kanunları icabı olarak şekillerini değiştirirler. Arzın ve hayatın mütalaa ve tetkikinde bu hakikat pek açık görülür.

d. Zeka: Fakat şunu söyleyelim ki, insanların bütün bilgileri ve inanışları; insanın zekası eseridir. Zeka tabii olan dimağdan çıkar. Bundan, tabiatı anlamakta zekanın en

büyük cevher ve müessirin zeka olduğu anlaşılır. Bu yeni devrin başlaması ile, ilk defa dünyada, meralarda vücut buldu. Meralarda, ot yiyen hayvanlar meydana geldi. Bu hayvanlar arasında birtakımları vardı ki, bunlar, sürüler halinde bir arada bulunuyorlar, birbirlerine bakıyorlar, birbirlerini taklit ediyorlar, birbirlerinin hareketlerinden ve seslerinden anlıyorlardı. İçtimai bir hayatın başlangıcı gösteren bu hayvanlar dünya yüzünde ilk defa görülüyordu. Bu devir inkişaf ettikçe, nebatlarının ve hayvanlarının bu gün dünyada görülene benzeyişleri de arttı. Yavaş yavaş çirkin ve kaba nesiller, bu günün mütekâmil memeli hayvanlarına dönüştü.. Bu hayvan zümresinin başında: sıra ile maymunlar, kuyruksuz maymunlar ve nihayet insanlar bulunmaktadır. Tespit ettiğimiz hayat zincirinin başlangıcı ve nihyeti daha aydınlatılmak ihtiyacındadır. (Sayfa: 79'dan...)

(Tarih kitaplarında anlatılan bütün bu gerçekler bilimsel verilerce doğrulanmaktadır. Bilim ve teknik geliştikçe insanlar bilgisizliklerinin, korkularının yarattığı hayallerden koparak daha gerçekçi bir yaşama sarılmaktadır. Bu şeriatçı tayfasını kızdıran bu tarih kitabında yaratılış teorisine yer verilmemesidir. Adem'den söz edilmemesidir. Kutsal kitaplardaki anlatılanları önemsememesidir...Bir de maymunun adı geçince bunlar hırçınlaştırmaktadırlar. Kendilerinin yaratılış teorisini savunma hakkı var da bizlerin evrim teorisini savunma hakkımız yok. Olur mu bu? Çağımız uzay teknolojisine ulaşmış, bilgisayarla eğitim yapıyor; yani, bilgisayar yoluyla zaman kazanıyor, zamanla yarışıyor... Bizimkiler ise hala hayal aleminde yaşıyor. Öldükten sonra cennete gitmeyi umuyor. Yahu cennetin, varsa da yoksa da, öbür tarafta dursun sen şu dünyayı cennet yapsana. Bu dünyayı cehenneme çevirip de öldükten sonra cennete kavuşmayı ummak akıl karı değildir. Kim gitmiş, kim gelmiş, kim gözü ile görmüş. Ya varsa korkusu ile hayal alemine gitmiş insanlık... Bu dünyayı boşlamış, gözünü öldükten sonraya dikmiş... Yok efendim önemli olan bu dünya değil de öbür dünya imiş. İnsan bu dünyaya Allah tarafından imtihana tabi tutulmak için gelmişmiş... Allah bizi niçin sınasın ki... Allah bizim karnımızda kaç bağırsak olduğunu bilmez mi ki... Hem her şey Allah'ın deniyor... Biz doğmadan kırk yıl

önce yazgımızı belirliyor. Dilemediği hiçbir şeyin olmasına izin vermiyor... Biyolojik bir makine gibi bizi kurup işletiyor.)

Ben işin aslını söyleyeyim mi: Allah denilen doğanın bizden bir tek isteği var. Hiçbir canlıya vermediği aklımızı çalıştırmak. Bu gerçeği kutsal kitaplar da belirliyor: "Aklını çalıştırmayan azaba duçar olur!" diyor... İşte Atatürk'ün amacı: İnsanların yaşarken aklını çalıştırarak yaşamını değerlendirmesidir... Bu nedenle akılcılığa bilime ve tekniğe sarılmayı önermiş ve çağdaş uygarlık dünyasını aşmayı hedef göstermiştir. Ne var ki Atatürk'ün izindeyiz diyenler Atatürk'ü unutturmanın da ötesinde karalamaya çalışanlar karşısında bir varlık gösterememekte ve varlık göstermeye çalışanları da anlamaktadırlar. Şeriatçıları kazanmak amacı ile Atatürk'ün gerçek düşünce ve kişiliğini yansıtanları ise dışlamaktadırlar...

Av. Hayri Balta,

26. İNKÂRCI BİR NESİL YETİŞTİRİLECEKTİ

Yeni bir insan modeli çizenlerin maksadı neydi:

Ders kitaplarını yazdıran Atatürk'ün muhtevaya katkısı hangi ölçüdeydi?

Allah'ı inkar eden görüşlü bizzat Atatürk'ün kaleminden mi çıkmıştı?

Ders kitaplarında Peygamber Efendimiz ve Kuran'ı Kerim için neler deniliyordu?

Kafatası ırkçılığı yapanlar talebelere neler öğretiyorlardı?

Peygamber Efendimizin hırkasına "palas pâre" diyen kimdi?

Dini bütünüyle tasfiye etmek isteyenler neler söylüyorlardı?

Devrimleri yerleştirmek isteyenler hangi taktikleri kullanmışlardı?

"Devletin dini İslam'dır" cümlesi niye kaldırıldı?

Anarşistler hangi eğitimin ve hangi zihniyetin mahsulüydü? (Sayfa. 69'dan...)

Devletin okulunda yetişenlerin devletin temeline dinamit koyduğu görüldü. Peki o anarşist gençler nasıl yetişmişti:

Mazimize, ecdâdımıza düşman olan, inkarcı bir nesil

hangi eğitim modelinin ürünüydü?

Mekteplerdeki eğitim, milletin istediği eğitime niçin taban tabana zıttı?

Ülkemizin ve milletimizin geleceği için bu ve benzeri soruları objektif olarak tahlil etmek şarttır..

(Yakın Tarih Ansiklopedisi'nden)

27. ATATÜRK'ÜN SOFRACISI CEMAL GRANDA ANLATIYOR:

Etrafını daha iyi görmek istemez misin?

“CHP tarafından Sarayburnu Parkı'nda düzenlenen müsamereye, beraberinde Kılıç Ali, Recep Zühtü, Salih, Hasan Cavit, Abbas, Tefik ve Rusuhi Beylerle giden Atatürk, Türk harfinde yeni bir inkılabaya yol açacak Latin harflerinin kabulü ve önemi hakkında bir konuşma yaptıktan sonra halkın arasına girerek onlarla bu heyecanı paylaşmıştı. Kendisini uğurlayan halk arasında Atatürk'ün gözüne çarşafı bir kadın ilişmişti. Kadın sımsıkı bir çarşaf giymiş ve yalnız gözü açıktaydı. Hemen o kadına doğru giden Atatürk kendisiyle konuşmaya başladı:

-Hanımefendi adınız nedir?

-Hafız Hanım...

-Nerelisiniz?

-Eyüplüyüm.

-Hafız Hanım, benim hatırım için başındaki şu siyah örtüyü atıp etrafı daha rahat görmek istemez misin?

Atatürk, bu sözleri söyler söylemez, kadın hiç cevap vermeden iki eliyle sımsıkı sarıldığı çarşafı başından çıkarıp attı. “Sana kurban olurum” diyerek Atatürk'ün ellerine sarılıp öptü.”

28. İNGİLİZ KONSOLOSUNU AZARLAMASI...

Aradan geçen yıllar nelerimizi alıp götürmüş..

Başkumandan Atatürk'ün Düşmandan kurtardığı İzmir'deki ilk günü Atatürk'ün başyaveri Salih Bozok anlatıyor.

Başkumandan, düşmandan kurtardığı İzmir'de geçireceği ilk gecesinin tarif edilemez sevincini yaşıyordu. İzmir'deki yeni evinde Mustafa Kemal Pasa ilk gecesini çalışarak

geçirdi. kendisi için zengin bir sofraya hazırlandığı halde hiçbir yemeğe dokunmadan ufak tefekle karnını doyurdu ve geç vakitlere kadar çalıştı.

Ertesi sabah erkenden uyanmıştık. Hafif bir kahvaltıdan sonra vilayet konağına gittik ve doğruca Vali'nin odasına girdik. Vali, İngiliz Konsolosu ile konuşuyordu. Biz gelince Vali ayağa kalktı ve Konsolos ile Mustafa Kemal Paşa'yı tanıştırdı.

Konsolos, iyi Türkçe biliyordu. Paşa Vali'ye sordu:

- Konu nedir?

Vali anlattı:

- Sayın Konsolos, İngiliz tabasından olan vatandaşlar ile Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıkların güven altında bulduklarını belirtir bir "güvence" istiyorlar. Ben kendilerine herkesin eşit biçimde güven altında olduklarını bildirdim.

Mustafa Kemal Paşa, Konsolos'un Türkçe bildiğini biliyordu, öyle olduğu halde öfkesini belirtmek için sordu:

- Ee, peki daha ne istiyormuş?

Bu soruya Konsolos Türkçe cevap verdi.

- Tabamız hakkında hükümetinizden yazılı teminat istiyorum!

Konsolos garip bir biçimde diklenmişti... Paşa'nın sesi havada kırbaç gibi sakladı:

-Yunanlılar zamanında kendi tabanızı daha emniyette mi görüyordunuz?

Konsolos gerisinde İngiliz devletinin bulunduğunu belli eden bir kasılma ile

- Evet, dedi. Yunanlılar burada iken tabanızı emniyette görüyorduk.

- Öyleyse buyurun tabanızla birlikte Yunanistan'a gidin, efendim!

Konsolos kendisinden umulmayacak bir cesaret gösterdi:

-Yani majestelerimin hükümetine savaş mı acıyorsunuz?

Mustafa Kemal iyice öfkelenmişti fakat öfkesini tuttu ve Konsolos'a:

-Siz, kiminle ve ne konuştuğunuzu biliyor musunuz?.. Ben Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı ve Türk Orduları Başkomutanıyım. Savaş açmaya, barış yapmaya hakkım var. Siz kimsiniz!.. Hükümetiniz adına savaş ve barış

görüşmeleri yapmaya yetkili misiniz? Böyle bir yetkiniz varsa görüşelim. Yoksa (eliyle kapıyı gösterdi) buyurunuz efendim!..

O kasım kasım kasılan Konsolos, Mustafa Kemal Paşa'nın son cümlesi üzerine sapsarı kesildi ve tek bir kelime söylemeden kapıdan çıktı gitti.

Mustafa Kemal Paşa arkasından bir süre baktıktan sonra Vali'ye döndü:

- Yüz vermeyin Vali Bey! Bunlar karşılarında hala Babaili Hükümeti var sanıyorlar. Bir zırhlısı önünde pusacak, bir blöfü önünde yelkenleri suya indirecek "devletçik" sanıyorlar bizi!..

Küstahlığın derecesine bakın, bana "Savaş mı acıyorsunuz?" diye soruyor, barut kokan bir odada sorduğuna bak!.. Savaş halinde değil miyiz sanki!..

29. İNGİLİZ AMİRALİ İLE KONUŞMASI...

Kollarında ve omuzlarındaki işaretlerden amiral rütbesinde olduğu anlaşılan İngiliz Donanması Komutanı, Hükümet Konağı'nın kapısından girerek Mustafa Kemal Paşa'nın odasına doğruldu. Nazik, fakat öfkeli bir hali vardı. Ruşen Eşref önüne çıkıp ne istediğini sorunca:

- Başkomutan Mustafa Kemal Paşa ile görüşmek istiyorum!.. dedi.

Birlikte odaya girdiler kapı kapandı. Amiral önce:

- Çok güç koşullar altında bir savaş kazandınız, sizi asker olarak içtenlikle kutlarım. Çanakkale'deki başarısını rastlantıya borçlu olmadığınız kanıtlanmış oldu. Büyük bir askerle tanıştığım için memnunum.

Amiral bir süre sonra konuya girmiş:

- Ülkenin kontrolünüz altında bulunan bölümünde bizim tabamız ve sizin azınlıklarınızdan Ermeniler, Rumlar var. Yeni askeri yönetim altında bu insanların statüsü nedir? Güven de midirler?..

- Hiç kuskunuz olmasın Amiral!. Türkiye'deki bütün insanlar gibi tabanız ve sözünü ettiğiniz azınlıklar da TBMM Hükümeti'nin eşit koruması altındadır. Suç işlemeyenler, kendilerini bu memlekette benim kadar güvende sayabilirler.

- Suç işleyenler?

- Suç işleyenler Sayın Amiral, dünyanın her yerinde olduğu gibi, ülkemizde de adaletin huzuruna çıkarlar... Suçlu iseler, cezalarını elbette çekeceklerdir...

- Fakat Paşa Hazretleri, fevkalade günler geçirdik. Yunan ordusundan cesaret alan Rumların bazıları, şımarıklıklar yapmış olabilir. Bugün bu insanlar yerli halkın düşmanlığı ile yüzyüzedirler. Ermeniler için de başka açıdan aynı şeyleri söyleyebilirim. Biliyorsunuz, arkadaşlarının büyük bir bölümü göçe zorlandı ve önemlice bir bölümü de hayatını kaybettiler. Bu ruh tedirginliği içinde Yunan ordusu ile işbirliği yapmış, bazı Türklere zor günler geçirtmiş olabilirler. Bunlar, fevkalade günlerin olaylarıdır. Bağışlanması, hoş görülmesi gerekir. Eğer bu kimseler, halkın husumetine bırakılacak olursa, bütün dünya aleyhinize kıyameti koparır!

Son cümleye kadar Amiral'i gülümseyerek dinleyen Mustafa Kemal Paşa, dünyanın koparacağı gürültü ile kendini tehdide girişince, sözünü bıçak gibi kesmiş:

- Şu "Efendi Devlet" rolünü bir kenara koyunuz Amiral! Milletleri de tehdit etmekten vazgeçiniz! İngiltere ve müttefiklerinin kıyameti koparıp koparmayacağını düşünmem! Bunlar memleketimin iç işleridir; kimsenin bu işlere karışmasına müsaade etmem. Majestelerinin devleti memleketimizin azınlıkları ile uğraşmaktan vazgeçsinler!.. Kim bize saygı beslemezse, bizden saygı beklemeye hakkı olmaz!..

Amiralin benzi kül gibi olmuş:

- İngiltere Hükümeti'nin tabasını her yerde koruma hakkı, devletler hukuku teminatı altındadır. Avrupa devletleriyle birlikte arkaladığımız Rum ve Ermenilerin güven içinde bulundurulmasını sadece rica ettik. Yoksa biz bu güvenliği sağlayacak güçteyiz...

İşte o zaman Mustafa Kemal Paşa'nın tepesi iyice atmış:

- Arkaladığınız Yunan ordusunun denizde yüzen leşlerini herhalde görmüş olmalısınız! Türk ordusu asayişi sağlayacak güçte olduğu gibi, limanı (o dönemde İngiliz donanması İzmir limanında bulunmaktaydı) boşaltacak güçtedir de... İsterseniz, Türk'e ihanet eden tabanızın ve azınlıklarınızın adaletten kaçan sefillerini geminize

doldurabilirsiniz!.. Donanmanızın da en kısa zamanda limanı terk etmesini istiyorum!

Mustafa Kemal Paşa'nın cümleleri, art arda Osmanlı tokatları gibi Amiralin yüzünde şakladıkça, Amiral ne yapacağını şaşırılmış ve en sonunda: *

- İngiltere'ye savaş mi acıyorsunuz? demiş.*

İşte Paşa burada son sözünü söylemiş:

- Savaş açmak mı? Siz yoksa Sevr Antlaşması'nın hala yürürlükte olduğunu mu sanıyorsunuz? Biz onu çoktan yırttık... Karşımda oturuşunuzu, sizi konuk saymama borçlusunuz! Fakat görüyorum ki, nezaketimizi kötüye kullanmak eğiliminiz var... Buna müsaade edemem. Bizim gözümüzde "Barış" antlaşması yapmamış" iki devletiz. Savaş hukuku yürürlüktedir. Gemilerinizi derhal karasularımızdan çekmenizi size ihtar ediyorum!

Bir balmumu heykeline dönmüş Amiral..... Şişe-gerine girdiği Mustafa Kemal Paşa'nın odasında oturduğu sandalyede küçüldükçe küçülmüş ve sonunda kekeleyerek:

- Affedersiniz!.. demiş ve yerlere kadar eğilerek geri geri kapıya gidip dışarı çıkmış.

Ruşen Eşref hem düşünceli hem de gülüyordu:

- Paşa, Amirali anasından doğduğuna pişman etti. "Kendisinin Türk topraklarında bir savaşçı olarak bulunduğunu "Paşa'dan öğrendiği zaman sapsarı kesildi... Tutuklanacağını, tutsak edileceğini sandı. İnce dudaklarını ısırıyor, parmaklarını birbirine kenetlemiş titriyordu. Karşısında Babıali Paşası bulacağını sanıyordu herhalde... "İngiltere devletini kendi devletine eşit gören bir Paşa ile karşılaştığı için, ihtiyatsızlık edip karaya çıktığına kim bilir nasıl lanet etmiştir...

Aradan bir saat geçti geçmedi... İngiliz gemisinden bir müfreze ve bir teğmen çıktı. Amiralden, devleti adına- bir ultiatom getiriyordu, başkomutan'a kendi eliyle verecekti.

Paşa'ya bildirdim;

"Gelsin" dedi. Teğmeni içeri aldım. Ruşen Eşref tercümanlık yapıyordu.

İngiliz çakı gibi bir teğmendi. Paşa'nın karşısında gösterişli bir selam verdi ve Ruşen Eşref aracılığıyla ultiatomu Paşa'ya ulaştırdı.

Pasa:

- Peki teğmen! Hükümetimiz ultimatomunuzu inceler ve hükümetinize gereken karşılığı verir. Siz geminize dönebilirsiniz...

Teğmen önce dışarı çıkacakmış gibi bir hareket yaptı, sonra da Ruşen Eşref'e dönüp:

- Başkomutan ellerini öpmeme müsaade buyururlar mı? Ruşen Eşref, teğmenin dileğini Paşa'ya söyledi, Paşa:

- Nereden icap etmiş sor bakalım!.. dedi.

Teğmen:

- Asker olarak zaferlerine, insan olarak kendisine hayranım... Lütfetsinler...

Teğmen Paşa'nın elini öptü, Pasa da teğmenin yanağını okşadı.

Odayı boşalttık. Az sonra Ruşen Eşref'i çağırdı:

- Metni okudunuz mu? Ne istiyorlar?..

- Paşam Amiral ile görüştüklerinizin yazı ile de pekiştirilmesi isteniyor.

- Öyleyse Halide Hanım'ı (Edip Adıvar) bulunuz, hemen tercümesini yapsın ve metin olarak bana getirsin... Öte yandan bir kopyasını şifre ile Dışişleri Bakanlığına gönderin gerekeni yapsınlar... Durumu, ordu komutanı Nurettin Paşa'ya da bildirin. Gerekirse benimle temas etsin.....

Olay kısa bir süre içinde şehirde duyulmuştu.....

İngiliz ve Fransızlar, kendi devletlerinin uyuğunda olanlar gemilere bindirmeye başlamışlardı. Nitekim birkaç saat sonra da sessizce çekilip gittiler...

M. İsmet ŞİMSEK, 0505-467 9061

30. ATATÜRK'ÜN SOFRASI

Başbakan Recep Tayip ERDOĞAN, Mecliste ağlamaklı bir sesle meçhul bir memurun kendisine gönderdiği ve maaşının yarısını bu ekonomik krizde DEVLETE BAĞIŞLAYACAĞINI duyurdu.

Hortumcular, Hayali İhracatçılar, paralarını İsviçre Bankalarına kaydıran ensesi kalınlar, vergi yüzsüzleri, tüm AB ve ABD mandacıları yeni kaynak buldukları için avuçlarını ovuşturarak bu işe çok sevindiler.

Bakalım Atatürk zamanında ekonomik krizden kurtulma yöntemleri nasılmış? Ve Atatürk ne demiş?

+

Atatürk ve Nuri Conker, birinin hazırladığı, ötekinin uyguladığı plan sonunda Florya Köşk'ünün tüm nöbetçilerini atlatarak köşkten kaçarlar... Altlarında, Nuri Conker'in bir arkadaşının arabası vardı.

Eylül sonu akşamı sonbaharın tadını çıkararak, Çekmece'ye doğru gidiyorlardı. Birden Atatürk'ün gözleri akşam güneşi altında çift süren bir köylüye takıldı. Yaşlı bir adamdı bu. Sapanının sapına iyice yapışmış, toprakları yavaş yavaş deviriyordu. Fakat çiftin bir yanında öküz, bir yanında merkep vardı. Eşit güçlerle çekilmediği için sapan yalpa yapıyordu. Atatürk şoföre durmasını söyledi. İndiler. Köylüye seslendi:

“Kolay gelsin Ağa!..” Köylü bu sese başını çevirmeden karşılık verdi: “Kolay gelsin” “İşler nasıl Ağa? Bu yıl mahsulden yüzünüz güldü mü?” Köylü isteksiz konuştu: “Tanrı'nın gücüne gitmesin bey, bu yıl yufkaydı mahsul. Kabahatin açığı bizde, açığı yukarda! Biz geç davrandık, yukarısı da rahmeti esirgedi.”

“Bakıyorum, sapanın bir yanında öküz, bir yanında merkep koşulu. Öküzün yok mu senin?”

“Var olmasına vardı ya, hıdrellezde vergi memurları sattılar.”

“Hiç vergi memurları köylünün üretim aracını satar mı? Olmaz böyle şey! Muhtara şikayet etseydin...”

Köylü güldü:

“Muhtar başında deel miydi memurun, a bey?”

Atatürk dudaklarını dişleri arasında ezerek konuştu:

“Kaymakama gitseydin.”

Köylü iyice güldü.

“Sen de benle gönül mü eyleyon beyim?” dedi.

Atatürk konuşmayı sürdürdü.

“E peki, İstanbul şuracıkta geleydin valiye anlataydın dardını... Onun işi bu değil mi?”

Köylü, Atatürk'ün saflığına inanmış iyiden iyiye gülüyordu. Konuşmanın tadını çıkardığı için keyiflenmişti de biraz. Kestirip attı:

“Bırak şu sağarı Allasen, biz onun buralardan gelip geçtiğini çok gördük. Yakasına yapışsak acep derdimizi duyurabilir miyiz?”

Atatürk sordu: “Adın ne senin Ağa?”

“Halil... Köylük yerde sorsan, Halil Ağa derler...”

“Demek varlıklısın?.. Ağa dediklerine göre.”

“Acık çiftimiz- çubuğumuz varken adımız ağa’ya çıkmış.”

“Peki Halil Ağa, bu senin için beni bayağı meraklandırdı. Benim bildiğime göre, bir çiftçinin üretim aracı elinden alınmaz. Sen aldılar diyorsun. Hadi kaymakam şöyle, vali öyle diyelim; e peki bir başvekil İsmet Paşa var bilir misin?”

“Bilmez olur muyum, beyim?”

“Tamam öyleyse, hemen her hafta İstanbul’a geliyor. Florya Köşkü’ne iniyor. Köşk de şuracıkta. Bir gün kapıda bekleydin de derdini dökseydin ona... Herhalde çaresini bulurdu.”

“Sen benim konuşmamdan hoşlaştın, gönül eğliyorsun. Ama bak şimdi, tatalım gittim vardım, beni o kapıya koymazlar ya...Tatalım ki kodular, koskoca İsmet Paşa’mızı göstertmezler ya. Tut ki gösterdiler ya ona halimi nasıl yanacağım hele; o sağarin sağarı! Heç işitmez beni...”

Nuri Conker, lafa karışmak istedi, Atatürk bir hareketiyle onu durdurdu.

“E peki, bakalım bu dediğime ne bulacaksınız!” dedi.

“Atatürk koca yaz şuracıkta oturup duruyordu. Gitseydin, çıksaydın önüne, anlatsaydın halini. O da seni yüzüstü bırakacak değildi ya!..”

Köylü iyice keyiflenmiş, gülüyordu. “Sen ne diyorsun bey?” dedi. “Mustafa Kemal Paşa Atatürk’ümüzün yüzünü görmek için Peygamber gücü gerek... Hem, tut ki gördük; yiyip içmekten, işinden gücünden başını kaldırıp bizim öküzün arkasından mı seyirecek?..”

Halil Ağa, sigarasının son nefesini ciğerlerine doldururken, Atatürk’ten yeni aldığı sigarayı da kulağının arkasına yerleştiriyor, çiftinin başına gitmeye hazırlanıyordu.

Konuşacak bir şey de kalmamıştı. Atatürk köylünün omzuna elini koyarak,

“Senden hoşlandım Halil Ağa” dedi. “Bir gün köyüne de gelir, bir ayrıranını içerim. Açık yürekli bir vatanışsın. Ama

yine de sana söylüyorum, hakkını kimsede bırakma ara!..”

Döndüler, arabaya bindiler. Halil Ağa, onları uğurladı.

“Meraklanma beyim, evelallah hiç kimse bizim hakkımıza el değdiremez. Fakat bu, Devlet Baba’ya borçtur. Ödenmesi gerek...”

Otomobil hareket etti. Atatürk’ün canı sıkılmıştı. “Bir uygun yerden dönelim, tadı kaçtı bu işin!..” dedi.

Dönüş yolunda Atatürk konuşmuyor, sigara üstüne sigara yakıyordu. Yüzünde ince bir keder vardı. “Yahu çocuk, şu Halil Ağa’nın vergi borcundan öküzünü satmışız, merkeple çift sürüyor, hala da ‘Devlet Baba’ diyor. Ne mübarek millet, bu millet!..”

Köşke döndüklerinde Atatürk yaverine emretti: “Şimdi” dedi: “İstanbul’da ne kadar bakan, milletvekili varsa hepsini telefonla bulacaksınız!.. Bu akşam kendilerini yemeğe bekliyorum. Ayrıca Vali Muhittin Üstündağ ile İsmet Paşa’yı bul, onlara da haber ver.”

Yaver odadan çıktı. Atatürk, Nuri Conker’e döndü: “Şimdi sen de arabayla çıkıp o Halil Ağa’ya gideceksin. Ona benim kim olduğumu söyleme. Tüccar, zengin bir adam filan dersin. ‘Seni sevdi, sana öküz alıverecek’ diye bir şeyler söyle, kandır. Kuşkulandırmadan al getir buraya.”

O akşam Atatürk’ün sofrasında Başbakan İsmet İnönü, bakanlar, milletvekilleri ve İstanbul Valisi Muhittin Üstündağ’dan oluşan yirmi beş konuk vardı. Atatürk, “Bu akşam soframıza efendimiz gelecek” dedi. “Kendisine nasıl davranacağınızı çok merak ediyorum.”

Bir süre sonra içeri başyaver girdi ve Atatürk’ün kulağına bir şeyler söyledi. Atatürk: “Buyursun!” dedi. Başyaver kapıyı açıp da Halil Ağa, gündüz konuştuğu beyin sofranın başında oturduğunu; yanı başında da İsmet Paşa’nın yer aldığını görünce, şaşkınlıktan dona kaldı. Dizlerinin bağı çözülmüştü. Atatürk onu görünce ayağa kalktı. Arkasından tüm konukları da ayağa kalktılar. Atatürk son konuğunu, “Hoş geldin Halil Ağa” diye karşıladıktan sonra kendisini sofradaki konuklarına tanıttı: “İşte beklediğimiz, Efendimiz” dedi.

Nuri Conker, Halil Ağa’yı Atatürk’ün sağ başına oturttu, kendisi de yanındaki sandalyeye geçti. Atatürk, sofradakilere,

o gün köşkten Conker'le birlikte nasıl kaçtığını, Halil Ağa'yı, bir yanında öküz, bir yanında merkeple çift sürerken nasıl gördüğünü, sigara yakmak bahanesiyle nasıl kendisi ile konuştuğunu ayrıntılı bir şekilde anlattıktan sonra şöyle dedi: "Şimdi gerisini Halil Ağa ile birlikte yanınızda tekrarlayacağız. Ben sorduklarımı baştan soracağım Halil Ağa da orada bana söylediklerini olduğu gibi tekrarlayacak." Halil Ağa'ya döndü: "Bak beri, Halil Ağa" dedi. "Sen bu akşam benim baş misafirimsin. Senin açık sözlülüğünü pek çok beğendiğimi bugün söyledim. Konuşmamızdan sonra sana hiçbir zarar gelmeyecek. Öküzünü de alacağım. Ama şimdi ben tarlada sorduklarımı baştan soracağım, sen de orada söylediklerini aynen tekrarlayacaksın. İşte soruyorum:

'Bakıyorum sapanın bir yanında öküz, bir yanında merkep koşulu. Öküzün yok mu senin?

"Halil Ağa dudakları titreyerek Atatürk'ün ayağına kapanacak oldu.

Atatürk önledi:

"Yoo, bak böyle şey istemem. Soruyorum cevap ver."

Soru - cevap valiye kadar aynen tekrarlandı. Sofradakiler, soluk almadan konuşmayı izliyorlardı. Ürkütücü sorulara gelmişti sıra. Atatürk sordu:

"Peki İstanbul şuracıkta, gideydin valiye, anlataydın derdini, onun işi bu değil mi?"

Vali Muhittin Üstündağ, Hali Ağa'nın ancak iki metre ötesinden kendisine bakıyordu. Nasıl desin? Ter basmıştı iyice, işi savuşturmanın yoluna kaçtı:

"Vali paşamızı biz görüp dururuz buralarda. Eteğine düşsek derdimizi duyurabilir miyiz ki..."

"Olmadı bu, Halil Ağa... Bana dediğin gibi, dosdoğru..."

"Böyle demedik mi beyim?.."

"Ya, ben mi yanlış anladım?.. Dur soralım bakalım Nuri'ye. Nuri, böyle mi dedi bize Halil Ağa?" Nuri Conker karşılık verdi.

"Hayır Paşam!.."

"Gördün mü?.. Demek aklında yanlış kalmış. Hani bir şey dediydin sen, vali neden duymazmış?.. Aynen bana söylediğin gibi söyle."

Halil Ağa kekeleyerek konuştu:

“Köylük yerinde bizim dilimiz sağar demeye alışmıştır, paşam” dedi.

“Kusura kalma gayri...”

Atatürk gülmeye başladı: “Diplomatsın ki, yaman diplomatsın,

Halil Ağa... Ama şimdi diplomatlık sırası değil, doğruyu konuşacağız... Söyle bana, orada dediğin gibi...” Halil Ağa gözünü yumup, başını yere eğdi:

“Şaşırılmışım, ağzımdan yanlışlıkla ‘Bırak bu sağarı’ diye bir laf kaçırmışım...”

Sofrada gülüşmeler başlamıştı.

“Hadi buna da oldu diyelim. Geçelim gerisine:

“E, peki bir Başvekil İsmet Paşa var, bilir misin?”

Ağa İsmet Paşa’nın yüzüne baktı ve gözlerini yere indirdi:

“Şanlı İsmet Paşamız bilinmez olur mu hiç? O bugüne bugün...” Atatürk Halil Ağa’yı durdurdu.

“Bırak şimdi övgüleri” dedi. “Ben lafın gerisini getireyim: Tamam öyleyse, hemen her hafta İstanbul’a geliyor, Florya Köşkü’ne iniyor, köşk de şuracıkta. Bir gün kapıda bekleydin de derdini dökseydin ona. Herhalde bir çaresini bulurdu.” Halil Ağa yine kaçamak yanıt verdi:

“Kapıya koymazlar ya bizi, koysalar da şanlı paşamıza öküzümüzü mü yanacağız!..”

Atatürk’ün sesi iyice sertleşti:

“Beni uğraştırma, Halil Ağa” dedi.

“Erkek adam sözünü yalamaz. Ne dediysen, tıpkısını tekrarlayacaksın!..”

Halil Ağa ürktü, toparlandı. Başını yine yere gömüp konuştu:

“Şanlı Paşamıza da sağar dedikti ya...”

“Yalnız sağar değil, ‘sağarın sağarı’ değil miydi?”

Halil Ağa yere eğik başını acıyla salladı: “Öyle dedikti paşam, doğrusun!..” diyebildi.

Atatürk, İsmet Paşa konusunda daha fazla ısrar etmedi, sözü kendine getirdi. “Son soruyu sorayım şimdi” dedi. “Bunun da karşılığını ver, öküzünü al git.” “Koca yaz şuracıkta Atatürk oturmuyor mu? Gitseydin, çıksaydın önüne, anlatsaydın halini. O da seni yüzüstü bırakacak değildi ya?”

“Hiç bırakır mı Aslan Paşam benim!.. Erip erişir de tarlama dek gelir, halimi dinler.”

“Bırak bunları Halil Ağa, dediğini tekrarla.”

Halil Ağa birden diklendi. Her şeyi göze almış insanların yiğitliği içinde doğruldu. Atatürk’ün gözlerinin içlerine bakarak konuştu.

“İşte bunu demem Paşam” dedi.

“Ağzıma ataş doldur, işte bunu demem!”

Atatürk gülmeye başladı: “Zorlatacak bizi bu Halil Ağa, laf anlamıyor.” dedi. “Mustafa Kemal Paşa Atatürk’ümüzün yüzünü görmek için, Peygamber gücü gerek demiştin, yanılmıyorsam. ‘Görsem de işinden gücünden, yiyip içmekten başını kaldıracak da bizim öküzün arkasından mı seçirtecek’ demiştin.”

Halil Ağa’nın gözlerinden yaşlar inmeye başladı. Taş kesilmiş, duruyordu. Atatürk konuşmasını içtenlikle sürdürdü: “Atatürk de işi içkiye vurmuş, sarhoşun biri’ demeye getirdin ya fazla üstelemeyim” dedi.

“Şimdi bak beni dinle, Halil Ağa... Seni bu kadar üzmemin sebebi, şunu anlatmak içindi: Şu gördüğün altı bay hükümet... Yani, biri Başbakan, ötekiler de Bakan! Memlekete göz kulak olacak, işleri evirip çevirecekler diye bu makama getirilmişler. Bir kanun gerekti mi, bu baylar hemen sıvanırlar, İsviçre’den mi olur, İtalya’dan mı olur, Fransa’dan mı, velhasıl neredense, bir kanun buluştururlar, Türkçe’ye çevirtirler, sonra basıp imzayı gönderirler Büyük Millet Meclisi’ne... Bu Millet Meclisi dediğim, şu alt baştan senin yanına kadar olan beyler. Kanun bunlara gelir. Bunlar da ‘hükümet elbette incelemiş, gerekeni düşünmüştür, benim ayrıca zorlanmama gerek yok’ derler ve kaldırırılar parmaklarını, olur sana bir kanun!.. Ama sonra bir vergi memuru gelir, vergi borcundan Halil Ağa’nın öküzünü çeker, satar... Halil Ağa da tarlasını bir yanda merkep, bir yanda öküz, ırgalana ırgalana sürmeye çalışır. Ama üretim düşermiş, ekim zorlaşmış, kimin umurunda... Sonra ben bunları görürüm, içim kan ağlar, işitirim, tasalanırım! E, hakça söyle bakalım şimdi Halil Ağa... Sen benim yerimde olsan, efkar dağıtmak için, bunları bu beylerle konuşmak için içmez misin? Ama sonra da Halil Ağa tutar, sana ‘sarhoş’ der...”

Halil Ağa'nın dili çözülmüştü: "Öyle diyen yok haşal!.. Dinden çıkmak gibidir... Buldu mu bunu, hacısı da içer, hocası da içer..."

Atatürk sordu:

"Peki sen de içer misin?"

"Hiç bulunur da içilmez olur mu, Paşam?.. İçeriz ki, tıpkı şerbet gibi!.."

Atatürk hizmet edenlere işaret etti, kadehleri doldurttu. Kendi kadehini Halil Ağa'ya uzattı: "Hadi bakalım Halil Ağa" dedi. "Sağlığına içelim."

Halil Ağa, "Koca Allah, benim ömrümden de sana pay düşürsün Paşam, sağlık düşürsün" dedikten sonra Halil Ağa, edeple başını kenara çevirdi, eline verilen kadehi bir yudumda boşaltıverdi. Yüzü kızarmış, gözleri parlıyordu. Ellerini dizlerinin üzerine koyarak Atatürk'e döndü: "Yunan'ı denize döktün Paşam, bayrağımızı başucumuza diktin. Benim gibi bir köylü parçasını sofrana alıp içirdin, sana duaya bilem dilim dönmez ki... Nideyim ben şimdi? Bırak ki oh paşam, ayağını öpem..."

Halil Ağa Atatürk'ün ayağını öpmek için davranınca, Atatürk onu sıkıca tuttu ve bu hareketi yapmasını önledi. Halil Ağa bu kez, Atatürk'ün ellerine sarıldı, ellerini öpmeye başladı: "Bayrağımız gibi sen de başımızdan eksik olma inşallah! Sana her kim düşman ise, onun yeri senin ayağının altı olsun!.. Gayri bana izin, koca Paşam!.."

"Yemek yemedin!.."

"Yemek kolay... Meraklanır çocuklar, ben köyüme döneyim."

Atatürk Nuri Conker'e işaret etti. Conker kalkıp Halil Ağa'nın yanına geldi, kalktı Halil Ağa, önce Atatürk'ü, sonra sofradakileri selamlayıp kapıya doğru edeple geri geri çekildi. Kapı kapandığı zaman Atatürk sofradaki öteki konuklarına döndü:

"Efendimizin halini gördünüz mü beyler?" dedi.

"Devlet size böyle davransa, siz ne yaparsınız? Mübarek millet bu, adam millet bu... Şimdi bu adam milletin karşısında 'adam olmak,' bize düşüyor!.."

Sofrada kesin bir sessizlik vardı. Kimse gözlerini Atatürk'ten ayıramıyordu: "Halil Ağa'nın öküzünü satıp,

üretimini aksatan kanunu ya biz yaptık ya da bizim yaptığımız kanun yanlış yorumlanarak Halil Ağa'nın öküzünü satıyor. İki de bence birbirinden farksız... Böyle bir kanun yaptıkça, memleket çıkarlarına aykırıdır. Nasıl yaparız, nasıl yapmışız bunu? Eğer yaptığımız kanun doğru da, yorumlaması yanlış oluyorsa, o zaman sormak lazım. Hükümet nasıl bir yönetim içindedir? Sonra unutmayın ki, olay İstanbul'da geçiyor. Bunun Van'ı var, Bitlis'i var, kıyı bucak ilçesi var; acaba oralarda neler oluyor? Bu çark iyi dönmüyor beyefendiler!..”

(Derleyen: Hanri Benazus - Bütün Dünya. Kaynak: İsmet Bozdağ'ın “Atatürk'ün Sofrası” kitabı. Hasan Rıza Soyak, Behçet Kemal Çağlar ve Kasım Gülek'in anıları...)

+

Kazım Balaban'dan; Avusturya Alevi Birlikleri Başkanı.
6.4.2003

Amret Sangeeret, 7.4.2003

31. ATATÜRK ve SOFTALAR

1922 Ekim'inin 17. günü toplantı yaptı; Ankara devlet merkezi olduğuna göre oradaki Öğretmenler Birliği'nin de genel merkez olmasına karar verildi.

Kadın inkılabı henüz yapılmamıştı ve kadınların toplantılara geldikleri pek az görülüyordu.

O gün toplantıya kadın öğretmenlerden üçü gelmiş, ön sıraya oturmuşlardı; geride olan erkeklerle onlar arasındaki sıralardan birkaçı boş bırakılmıştı.

Ertesi gün meclisteki sarıklı mebuslar köpürdüler; bu hareketi dinsizlik, haksızlık, küstahlık saydılar; Atatürk'e şikayet ettiler.

Atatürk onları dikkatle dinledi, sonra fena halde kızmış göründü. Yanındakilere sordu:

-”Öğretmenler Birliği'nin Reisi kimdir?”

-”Mazhar Müfit.”

-”Çağırın O'nu...”

Hocalar pek memnun görünüyorlardı. Birkaç dakika sonra Mazhar Müfit gelince, Atatürk O'na çıkıştı:

-”Siz Öğretmenler Birliği toplantısında ne yapmışsınız? Bu ne ayıp şey!” Atatürk'ün gayet ileri görüşlü bir adam

olduğu, hocaların şikayetlerini de öğrendiği için Mazhar Müfit şaşırıldı; bir şeyler söylemek istedi:

-”Efendim, yemin ederim ki...”

Sözlerini bitirmeye meydan kalmadan, Atatürk gürlledi:

-”Bırak bırak, hepsini biliyorum! Toplantıya kadın öğretmenleri de çağırmaşsınız!..”

Hocalar medeniyete karşı zafer kazandıklarını zannederek gurur duyuyorlardı. Diğerleri Atatürk’ün böyle konuşacağına ihtimal veremediklerinden, hayretle donakalmışlardı.

Atatürk, devam etti:

-”Fakat onları niçin ayrı sıralara oturtunuz? Siz kendinize mi güvenmiyorsunuz, yoksa Türk kadınının faziletine mi? Bir daha öyle ayrılık görmeyeyim! Anlaşıldı mı?”

Hocaların başlarından aşağı buz gibi sular dökülmüştü; süklüm püklüm odadan çıktılar.

Bu yazıyı Viyana Alevi Birlikleri Başkanı Kazım Balaban göndermiştir. Kendisine teşekkürler... 17.7.2003

32. ATATÜRK'E HAKARET EDEN KÖYLÜ

Atatürk’e hakareten sanık bir köylü hakkında takibat yapıyordu. Durumu Ata’ya arz ettiler:

“-Mahkemeye veriyoruz, size küfür etmiş...” dediler. Ata sordu:

“-Ben ne yapmışım ona?”

Evrakı tetkik edenler açıkladılar:

“-Gazete kağıdı ile sardığı sigarayı yakarken kağıt tutuşmuş da ondan.”

Atatürk’e bunu söyleyen bir milletvekilidir. Ata sormuş:

“-Siz hiç gazete kağıdı ile sigara içtiniz mi?”

“-Hayır...”

“-Ben Trablus’tayken içmiştim, bilirim. Pek berbat şey. Köylü, bana az küfretmiş. Siz bunun için mahkemeye vereceğinize, ona insan gibi sigara içmeyi sağlayınız.”

Kazım Balaban, 25.7.2003

33. ATATÜRK ve İSLAMİYET

Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'mızda belirtildiği üzere "Laik" bir devlettir. Laiklik tarihte ve günümüzde zaman zaman yanlış anlaşılmış ve yanlış uygulanmış bir ilkedir. Bu nedenle bu ilkeyi ve sonuçlarını detaylı olarak incelemekte yarar vardır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, Laiklik ilkesinin temel amacı, toplumda inanç ve ibadet özgürlüğünü tesis etmektir. Laiklik, devletimizin vatandaşlarını bir dini benimseme, bu dinin gereklerini yerine getirme ya da getirmeme konusunda kendi vicdanları ile baş başa bırakmak ve onlara özgür bir seçim yapma şansı vermektedir. Böylece Türkiye Cumhuriyeti'nin her vatandaşı, sahip olduğu inanca göre özgürce yaşama ve ibadet etme imkan ve güvencesini bulacaktır. 1938 yılında Cumhuriyet Halk Partisi'nin On beşinci Yılı kitabında da, Atatürk'ün sağlığında benimsenen "Laiklik Prensibi", şu şekilde izah edilmiştir.

a. Milli ve içtimai hayata ferdin dinsiz, şu veya bu itikat sistemine mensup oluşu, milli ve içtimai vazifesi bakımından ne bir kusur, ne de bir fazilet sayılamaz. Türkiye'de dinin dünya işlerinden ayrı tutulduğu, Laikliğin ilan olduğu andan itibaren, hiç kimse, hiçbir ibadete icbar edilemez. Hiç kimse vicdanının ilhamı ile kabul ettiği ibadetten men olunamaz.

b. İslam'a Uygun Model: Dikkat edilirse aslında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin sahip olduğu bu Laiklik modeli, İslam dininin özüne de son derece uygundur. Çünkü İslam dininin özüne de son derece uygundur. Çünkü İslam, inanç için özgür iradeyi ve vicdanı bir kabulü şart koşar. Bir insanın İslam'ı din olarak benimsemesi tamamen kendi özgür iradesi ile olmalıdır. İslam'ı kabul ettikten sonra da Kuran'da emredilen ibadetleri uygulaması ya da men edilen yasaklardan (hırsızlık, cinayet gibi toplumsal bir suç oluşturmuyorsa) sakınması tamamen şahsın kendi vicdanıyla olmalıdır. Elbette Müslümanlar birbirlerini Kuran'da anlatılan ahlaki vasıfların uygulanması için uyarabilir, teşvik edebilirler. Ama aslı bu konuda bir zorlama yapılamaz, kişi baskı yoluyla dini uygulamaya yönlendirilemez Kısacası Laiklik, bütün yurttaşların vicdan, ibadet ve din hürriyetini güvence altına

almaktır.

Atatürk'ün Laiklik fikrini açıklayan Ord. Prof. Ali Fuat Başgil de bu konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir.

“En canlı cephesi ve en kısa ifadesiyle Laiklik, din hürriyetini ve bundan doğan vatandaşlık haklarını düşmanlarına karşı korumaktır. Devlet hayatında Laikliğin gayesi budur. Laik devlet, din hürriyetini ve dindarı her çeşit saldırıya karşı koruyan devlettir.

Prof. Dr. Hazma Eroğlu da Laikliği, “Din hürriyetinin ve bundan doğan hakların korunması ve teminatı’ için zorunlu bir şart olarak görmektedir.” (Gerçek Yönüyle Atatürkçülük, Türk Devriminin Temel Prensipleri ve Cumhuriyet Rejimi, Ankara, 1965).

Bunun aksi bir devlet modeli varsayalım. Örneğin insanların zorunlu olarak Müslüman ya da Hıristiyan yapıldığı bir ülkeyi düşünelim. Dahası bu dinlere inanan kişilerin, dinlerin kurallarına göre yaşamaları için de zorlandıklarını farz edelim. Diyelim ki söz konusu devlet modeli, toplumdaki insanları namaz kılmaları ya da kiliseye gitmeleri için devletin kolluk kuvvetleriyle zorlasın... (Okuduğunuz bu yazı 3 Eylül 2002 - 7 Eylül 2002 tarihleri arasında ORTADOĞU GAZETESİNDE çıkmıştır.)

34. ATATÜRKÇÜLÜK TESTİ

Bir insanın Atatürkçü olup olmadığını nasıl anlarız?

Sevgili Dostlarım,

Ulusalıcılar/milliyetçiler için hedef, Türkiye devletinin IMF, AB ve ABD'nin vesayetinden kurtarılması ve bölünmekten kurtarılmasıdır.

Atatürkçü olmak için bu hedefe sahip olmak gerekli midir? EVET.

Peki, Atatürkçü olmak için yeterli midir? HAYIR.

Eğer yeterli görürsek Atatürkçülük düşmanı İran'ı, en Atatürkçü Devlet olarak kabul etmek gibi komik bir sonuç ortaya çıkar.

Herkes bilir ki Atatürk'ün hedefi, Türkiye'yi, şeriatla yönetilen, kadının ikinci sınıf vatandaş olduğu bir ortaçağ antikası yapmaktır.

ATATÜRK, ordularını yendiği batının, kendi insanına layık gördüğü insani hedeflerini benimsemiştir.

Bugün Ulusumuzu parçalamayı, vesayet altına almayı amaçlayan AB'nin buyruklarına HAYIR diyen pek çok insan, bu değerler söz konusu olduğunda EVET demektedir. Örneğin, "Eski Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Gen. Kur. Bşk. Org. Büyükanıt, İlhan Selçuk, Emin Çölaşan, Erol Manisalı, Bekir Coşkun, Yılmaz Özdil, Hikmet Çetinkaya, Bedri Baykam, Mehmet. Y. Yılmaz, Ali Sirmen, Cüneyt Arcayürek, Orhan Bursalı, Emre Kongar, Tuncay Ozkan ve tüm ADD yöneticileri" AB'nin bu hedeflerine EVET demektedirler, AB'nin dayatmalarına, sömürgesi olmaya değil. Avrupa'da yaşamamayı tercih eden iki milyon Türk insanı da bu değerlere EVET dediği için oradadır.

Atatürk milliyetçidir. Arapçı Dincilerin etkisini ortadan kaldırmak için Alfabeyi ve kılık kıyafeti değiştirmiş, Ruhbanlığı kaldırmış, Laikliği benimsemiştir. Şeri mahkemeleri kaldırtmış ve kadını birinci sınıf vatandaş yapmıştır. Bu güzel uygulamaları aldığı yer de Doğu değil, Batıdır. O halde Atatürk Batı Düşmanı değil, batı emperyalizminin, cehaletin ve taassubun düşmanıdır.

"Laikliği, kadın haklarını, Harf ve Kıyafet devrimlerini savunmak, liberal solcu, II. Cumhuriyetçi Çetin Altan'ın çocuklarının iddia ettiği gibi "FRAK, BALO MAKYAJI" DEĞİLDİR. SOL SAPMA MARKSİST FRAKSİYONLARIN sandığı gibi "GARDROP ATATÜRKÇÜLÜĞÜ" DE DEĞİLDİR. Bu ilkeleri küçümsemek, Üniversitelere Türbanla girilmesine, sessiz kalarak onay vermek, sıranın Liselere, ilkokullara gelmesine yol açar. Türkiye'yi çağdaş medeniyete değil, Ortadoğu'nun Arap ülkelerine benzetir. Vidayı dış, dış sıkırlar. İran, Şah'ın devrilmesinden sonra birden bire bu hale gelmedi, adım, adım, aşama, aşama getirildi.

"BİR İNSANIN ATATÜRKÇÜ OLUP OLMADIĞINI NASIL ANLARIZ?"

Kullanımı kolay bir Turnusol kâğıdına sahip olabilir miyiz?" gibi sorular sormamızın vakti gelmiştir.

Bence kendini Atatürkçü olarak niteleyenlere uygulayacağımız ATATÜRKÇÜLÜK TESTİ sadece şu üç soru grubunu içerse yeterlidir;

1-Tam bağımsızlıktan yana mısın?

Türkiye'nin IMF, AB ve ABD'nin vesayetinden kurtarılmasından, bölünmez bir bütün olarak var olmasından yana mısın?

2- Laikliği, kadın haklarını, Harf ve Kıyafet Devrimlerini savunuyor musun? Bunlar sence gerekli midir?

3- Dinciler ve bunların önde geleni, ABD' DE OTURAN FETHULLAH GÜLEN TÜRK MİLLETİNİN DOSTU MUDUR?

Fethullah Gülen'e ait ZAMAN GAZETESİ, SAMANYOLU TV. Vb ile iktidardaki AKP Atatürkçülüğün dostu mudur, düşmanı mıdır?

GERÇEK BİR ATATÜRKÇÜNÜN, HER ÜÇ SORUYA DA, ÇEKİNCE KOYMAKSIZIN, EVET CEVABINI VERMESİ GEREKİR.

Birinci soruya HAYIR, ikinciye EVET cevabı verenler, tam bağımsızlığı önemsemeyenlerdir.

SAĞAKAYMIŞLARDIR VE ATATÜRKÇÜ DEĞİLLERDİR.

Bunların en bilinen temsilcisi Şişli Belediye başkanı Mustafa Sarıgül'dür.

Sarıgül, üçüncü soruya da hayır diyenlerdendir. Bulunduğu mekânlarda Fethullah Gülen aleyhinde kimseyi konuşurmamaktadır (Bu olayla ilgili mail daha önce gönderilmiştir)

Birinci soruya evet, ikinci soruya hayır cevabı verenler, çağdaş yaşamı önemsemeyenlerdir.

SOL SAPMADIRLAR VE ATATÜRKÇÜ DEĞİLLERDİR.

Bunların büyük bölümü MARKSİST SOSYALİSTLERİN SOL SAPMA FRAKSİYONUNA MENSUPTUR.

Ama aralarında açıkça "Ben Sosyalistim, Marksist'im" diyecek cesareti gösterenler olmadığı için hangilerinin Marksist Sol Sapma, hangilerinin sadece Sol Sapma olduğu anlaşılabilir. İster Marksist olsunlar, ister olmasınlar ortak özellikleri şudur;

Laikliği, Kadın Haklarını, Harf ve Kıyafet Devrimlerini savunmayı küçümserler ve "GARDROPATATÜRKÇÜLÜĞÜ" olarak görürler.

BASIMIZA BİR EŞARP GECİRMEKTEN BİR SEY OLMAZ DİYE YOLA CIKMISTIK, SONRA...

Videoyu yavaş yavaş, diş diş sıkırlar, çivi gibi çekiçle

çakmazlar!...

Yazın gölgede 40 - 45 derece sıcaklıkların olağan olduğu bir kentte dışarı gezmeye, alışverişe çıkarken kalın çorap, ayak bileklerine kadar uzun bir manto, saçınızın bir tek teli bir görünmeyecek şekilde başörtüsü takmak zorunda kalabileceğiniz hiç aklınıza geldi mi?

Peki, ya miras hukukunda payınızın oğlan kardeşinizin payının yarısı kadar olabileceği?

Eşinizin çok eşlilik hakkını kullanmayı aklından geçirebileceği?

İşte, Türkiye’de de bazılarının istediği “İslamiyet’e dayalı düzen” = “Şeriat”tan küçük bir kesit vidayı yavaş, diş diş sıkarlar, çivi gibi çekiçle çakmazlar!

Bence hepimizin aşağıdaki yazıyı sonuna kadar okumamızda yarar var.

Sevgilerimle.

Tuncay Erciyes

Hiç Yaşanmamış Özgürlüğe Ağıt

1) Önce küçücük bireysel özgürlüklerimizi ayaklar altına aldılar. Günlük yaşantımızda ayırtına bile varamadığımız o küçücük özgürlüklerimizi çiğnediler.

“Mümin kadını başını örter” dediler; “Birer eşarp örteriz” diye düşündü pek çok kişi. Ne çıkardı bundan? Eğreti birer eşarp örtüveriyorlardı sokağa çıkarken.

2) Üç - beş gün, belki birkaç hafta böyle geçti. Alışmıştı pek çok kişi. Ancak, unuttukları bir nokta vardı; vidayı yavaş yavaş, diş diş sıkarlar, çivi gibi çekiçle çakmazlar!

Birkaç molla fetva verdi bir gün; “Kısa kollu giysiler, mümin kadınlar için uygun değildir!”

Dileyen uydu, dilemeyen kısa kollu giysilerini yine giymeyi sürdürdü. Ancak, sadece birkaç gün.

3) Sokaklarda yüzlerine, kollarına kezzap atılınca, yüzlerine tükürülüp saçlarından yerlerde sürüklenince, onlar da fetvaya uymak zorunda kaldılar.

4) Gün geldi, giysilerinin üzerine bir de manto giymekle yükümlü kılındı, 9 yaşını geçmiş erişkin (!) tüm kadınlar (!). Yine de bir seçenek daha tanınmıştı onlara: kara çarşaf.

Doğaldır ki, artık başörtüleri eğreti takılamazdı. Saçının

bir tek teli bile görünmemeliydi. Hem, daha geçenlerde İran Radyo-TV Kurumu Başkanı Ghodbzadeh (Kurtbzade) dememiş miydi, “Kadınların saçlarındaki ışıltı, insanda şehvi duygular uyandırır” diye.

5) Bundan böyle doğum günü partilerinde, düğünlerde kadın - erkek bir arada eğlenmek haram; böyle fesat yuvası haline gelen evleri basmak, caizdi. Ruhani lider de buna uygun olarak, “Ağlayınız, ağlayınız ki, günahlarınızdan arınasınız. Ağlamak, imanınızı tazeler” demişti bir gün. (Bir an Fethullah Hoca efendinin (!) aynı tümceyi kullandığını anımsadım da...)

6) Özgürlükleri küçücüktü, minicikti, güçsüz ve çelimsizdi. Bir gün avuçlarının içinden kayıp yitince ayırtına varıyorlardı değerinin.

7) Hıncahınç dolu bir stadyumda kaybolan minik çocuklar gibi ayaklar altında eziliyor, yobazlığın pençelerinde can veriyordu.

8) Tek tek, sessizce yok edildiler. Sabah işyerine gidip, bir daha evlerine dönemediler.

9) Vedalaşma şansları bile olmamıştı sevdikleriyle, kardeşleri, anası, babası, ya da eşiyile. Yârinin koynundan koparıldı yine pek çoğu, bir gece vakti. Onlar bir daha asla evlerini göremediler.

10) Yüzler, binler, on binler bir sabah ezanında kurşuna dizildiler. Evin zindanlarından çıkan kamyonların kasalarına üst-üste yığıldılar. En altta kalın süngerler döşeliydi; kanlar yollara sızmasın, yolları kirletmesin diye. Hepsi birbirinin sevgilisiydiler; kimi ana-babasının, kimi yavrusunun, kimi yavuklusunun.

11) Bir sabah “Lanetabad” a sessizce gömüldüler. “İktidara kanlı mı gireceğiz, yoksa kansız mı?” diyenler, bunları çok iyi bilirler, hesapları bunun üzerinedir.

12) Bağımsızlık-özgürlük söylemleri ile yürüdüler, demokrasi istiyoruz diyerek geldiler.

13) Sol’ dan bu söylemlerle geniş bir destek aldılar. Ancak, Şah devrilince önce demokrasinin üzerine yürüdüler.

14) Daha yeni yeni filizlenen demokrasi çiçeğini, eze eze yok ettiler.

15) Öyle ya, demokrasiye, iktidara gelinceye kadar

gereksinmeleri vardı. İktidara gelince, demokrasi ayak bağı olacaktı.

16) Düne kadar, yanıtlılıkla ayaklarına bassanız, demokrasi diye feryat eden mollalar, iktidara gelince, demokrasinin ne kadar gereksiz olduğunu, din devletinde yeri olmadığını şıp diye kavradılar.

17) “Düşünce ayrılığı olamaz, biz hepimiz Hizbullah (Allah’ın partisi) üyesiyiz” diyerek konuyu netleştirdiler. Sanki ana babasına sırtını dönen bir arsız evlat gibi, bir kaşık suda değil, demokrasiyi kan gözyaşlarında boğdular.

18) Bitmedi; bir gün geldi, rejim aleyhinde konuşan kişilerin ihbar edilmesi istendi, radyo-TV’lerden. Sizlerin de henüz belleklerinde olan “sayın muhbir vatandaşlar” türü bildirilerle..

19) Baktılar, yine de bitiremiyorlar, özgürlük isteyen sesleri çabucak boğamıyorlar; bir fetva patladı kulaklarda. Atom bombası gibi bir yıkıcı güçle: “Küfr içinde olanın katli -kaçarken, sırtı dönük de olsa, yaralı, hasta döşeginde de olsa, hatta aman bile dilese- vaciptir.”

20) Kişisel anlaşmazlık sonucu bir arkadaşını bıçaklayarak öldüren o iğrenç yaratığın savunmasına tanık oldum: “Rehberimize, ruhullaha küfecince dayanamadım, beni tahrik etti.”

21) Sonuç: Bir madalya takmadıkları kaldı o iğrenç yaratığa (Sivas’ta yakılan canlarımızı ve sonrası gelişen olayları anımsadığınızdan eminim).

22) Öyle ya, öldürülen zaten rejim taraftarı değildi; oysa öldüren, devrim muhafızıydı. Tanrının temsilcisine küfreden, Tanrıya küfretmiş olmaz mı? Buyurun size bir tahrik nedeni. Emin olun, ne bu anlattığım olay ilkti, ne de Sivas son olacak. Yobazlar her zaman bir tahrik nedeni bulacaklar.

Tahran’da yeni açılan Kayalı Park (Park-e Sengi), doğal yapısı ve güzel bitki dokusu nedeniyle son derece ilgi duyduğum bir parktır.

Parkin en sevdiğim köşesi ise, büyük bir blok taş’tan dudak şekli verilerek oyulmuş çeşmenin yakınındaki banktı.

79 Şubatında İran’da gerçekleşen ve adına “İslami devrim” denen o felakete doğru hızla sürüklenen 2500 yıllık bir uygarlığın çöküşüne tanık olmak, bir ulusun daha yeni

yeni filizlenen özgürlük umudunun ve onurunun ayaklar altına alınması, son derece acı bir deneyimler dizisini yaşatmıştır bana. O süreçte, bir daha Kayalı Park'a gitme şansım olmadı. Ancak sonradan duyduğum kadarı ile "böyle sanatın içine tüküreyim" kafasında olanlar, o güzelim dudak şekilli çeşmenin suyunu kesmekle kalmayıp, genel ahlaka uygun olmadığı için, bir gün ortadan kaldırılmışler. Siz o dudaklarda susuzluğunuzu gideremediniz.

Peki, şöyle gönlünüzce istediğiniz müziği, istediğiniz yerde ve zamanda dinleme hakkından yoksun kaldınız mı?

Ya, eşinizle (sevgilinizle, flörtünüzle demiyorum) elele sonbaharda bir orman yolunda yürümenize kimse engel oldu mu?

Güzelim yaz aylarının sıcaklığında denize mayo ile girdiğiniz için tekme - tokat bir araca bindirilip, günlerce hakarete uğrayacağınız gözaltı hüccesine atıldınız mı?

Kısa pantolonunuzla evinizin bahçesindeki çimleri biçerken, kendilerini sizin namus bekçiniz olarak görenlerin saldırgan söz ve davranışlarına hedef oldunuz mu?

Kırk yılın başı canınız çektiğinde içeceğiniz bir yudum biradan yoksun kaldığınız için, evde bira yapmasını, votka damıtmasını öğrenmek zorunda kaldınız mı?

Evinizde ara sıra oynadığınız tavlınızı şömineye atıp, müzik kasetlerinizi tavan döşemelerini söküp gizlediniz mi?

Peki ya bir gün açık renk takım giysilerinizi giymenin, kravat takmanın yasak olabileceğini, kravatınızdan tutulup yerlerde sürükleneceğinizi düşününüzde görseniz inanır mısınız?

Ya da, kısa kollu gömlek ile (bayanlardan söz etmiyorum) dolaştığınız için, güvenlik güçlerince gözaltına alınacağınız aklınıza gelir miydi?

Ya siz bayanlar, yazın gölgede 40 - 45 derece sıcaklıkların olağan olduğu bir kentte dışarı gezmeye, alışverişe çıkarken kalın çorap, ayak bileklerine kadar uzun bir manto, saçınızın bir tek teli bir görünmeyecek şekilde başörtüsü takmak zorunda kalabileceğiniz hiç aklınıza geldi mi?

Peki, ya miras hukukunda payınızın oğlan kardeşinizin payının yarısı kadar olabileceği?

Eşinizin çok eşlilik hakkını kullanmayı aklından

geçirebileceği?

Tabii, bu sizi o kadar korkutmasın. İkinci ya da üçüncü kadını kendisine hak gören eşiniz, yine de sizin “rızanızı” yani olurunuzu almak zorunda. Yalnız, unutulmaması gereken bir küçük nokta var. Eğer rıza göstermezseniz, evinizin reisi, ailenizin karar vermede en yetkilisidir ve siz kocanızın sözüne (kararına) karşı gelirsiniz, sizin olurunuzu isteyen eşiniz, sizi yatakta yalnız bırakmaktan dövmeye, belki de boşanmaya kadar uzanabilecek bir dizi yaptırım ile düşüncelerinizin değişmesine neden olabilir.

İşte, Türkiye’de de bazılarının istediği “İslamiyet’e dayalı düzen” = “Şeriat”tan küçük bir kesit okudunuz...

36. BU MİLLETE NELER YAPILMAZ

Erzurum’a gitmekte olan ATATÜRK ve arkadaşlarını karşılamak üzere Kazım Karabekir Ilıca’ya kadar gelmişlerdi. Söğüt ağaçları altında konuklara yorgunluk kahvesi ikram edilmişti. ATATÜRK’ÜN gözü Ilıca başındaki sırtlara ilişti. Ufuk üzerinde yeni insan ve kağnı silüetleri...Aşağıya doğru inen kervan, yavaş söğütlüğe kadar geldi. Baslarındaki adam oturanların önemli kimseler olduğunu sezinerek, elini göğsüne oturup selam verdi. ATATÜRK hatırını sordu:

-Ağa böyle nereden geliyorsun?

-Rus gelirken muhacir olmuşum. Çukurova’da idim. Şimdi köyüme donuyorum. Zaman kötü, güvenlik yok, böyle iken buralara niye geldiğini sorar:

-Yoksa oralarda geçinemedin mi?

-Hayır Paşa ... Çukurova cennet gibi bir yer... Bize tarla da verdiler. Rahattık. Yalnız son günlerde bizim Erzurum’u Ermenilere vereceklermiş sözü çıktı. Geldim ki göreyim, kimin malini kime verecekler!

ATATÜRK yanındakilere:

- Bu millete neler yapılmaz... dedi.

37. HIÇ SEVİLDİN Mİ?

Cumhuriyetin üçüncü yıl dönümünde Ankara, köylerden ve kasabalardan gelen halk yığınları ile doluydu. Tribünlerden

geçit resmini selamlayan ATATÜRK'Ü kadın erkek çıldırmasıya alkışlıyordu. ATATÜRK tribünden ayrılacağı sırada halk ile arasındaki asker kordonunun kaldırılmasını emretti. Yaverini yanından uzaklaştırdı. Halkın içine girdi. ATATÜRK ellerini halktan iki vatandaşın omuzlarına dayamış, adeta kendinden geçmiş ilerliyordu. Halk onu incitmek için kendi ile arasında boşluk bırakmıştı. Hayli gittikten sonra:

- ATATÜRK artık otomobile binseniz.... dediler

Uyanır gibi oldu. Yanındakilere:

- Sen belki ömründe sevmişsindir. Fakat hiç sevildin mi? dedi. Bundaki zevk hiçbir şeyde yok. Hele aşkın Türk milleti olursa! Beni bu zevkten bir daha ayırmayın... dedi ve Taşhan'ın önüne kadar böyle geldi. (F. R. Atay, BABANIZ ATATÜRK, İst 1966)

38. ATATÜRK'TEN BİR ŞİİR

(Ve ATATÜRK'ÜN 1916'da hatıra defterine kaydettiği bir şiir):

O coşkun bir kalpti, şen bir fikirdi;
Sevdiği vatandı, sevgisi birdi;
Şairden ziyade şiirdi;
Hayatı bir gaza destanı idi...

Hutbesi tenzildi, bakışı miraç;
Halk onun Tanrısı, o halka yalvaç;
Doymadı ölmeye, ah, gitti aç,
Aşkının bin kere kurbanı idi...

O yalnız bir hatip bir fert değildi;
O yalnız millete hemdert değildi;
Fert olsa yanmazdım, o fert değildi;
Milletin canlanmış imanı idi...

39. ATA'YA SESLENİŞ

10 Kasım 1938'de Yüce Atatürk'ün şekil olarak aramızdan ayrılmasıyla Ulusumuz için kara günler başlamıştır.

Onun başlattığı tüm güzel şeyler yarım bırakılmış, ileriye taşınmamış, O'nun arzuladığı, hedeflediği Aydınlık bir türlü yaşanmamıştır.

Yıl 2002, aylardan Ekim... Sen gideli 64 yıl geçti... Ulusça perişanız Atam!

Çapsız, yeteneksiz, dar görüşlü yöneticiler ve içimizdeki hainler yüzünden, Elit tarafından küreselleştiriliyoruz yani köleleştiriliyoruz.

Üstüne titrediğin Yurdumuzun toprakları yabancılara yok pahasına parsel parsel satılıyor. Bölücülük, gericilik, yolsuzluk, pahalılık almış başını gidiyor. Gözünden bile sakındığın ulusun bugün aç, işsiz, yoksul, nafakasını çöpten topluyor Atam! Üretim, yatırım, ihracat durdu, ithalat patladı, tüketim arttı, arttırıldı... Tarımda kendi kendine yeten yedi ülkeden biri olan ülkemizde tarım öldürüldü. Buğdayımızı, hatta unumuzu, pirincimizi, nohudumuzu, fındığımızı, mercimeğimizi, kuru fasulyemizi artık ithal ediyoruz. "Efendimiz" dediğin köylün ekemez biçemez halde. Ektirmiyorlar, ekse de biçmiyorlar Atam! Hayvancılık can çekişiyor. "Her şey demek" dediğin ve düzelttiğin ekonomi çökertildi. Borç bilmeyen, enflasyonu tanımayan denk bütçe artık açık veriyor, yama tutmuyor. Tek yanlı dayatmalarla verilen krediler kanımıza işledi, borçsuz yaşayamaz olduk, borçların faizlerini bile ödeyemiyoruz. Toplam borcumuz 210 milyar dolar oldu. Sen varken 90 kuruş olan Dolar bugün 1.700.000 liraya dayandı, Dolar, Euro Türk Liramızın yerine geçti, kiramızı bile bunlarla ödüyoruz, utanıyoruz Atam! Eti (Hitit), Sümer gibi adlarını binlerce yıllık tarihimizden alarak kurduğun ulusal bankalarımızın artık biri bile yok. Hortumlandı, içleri boşaltıldı, yabancılara satıldı, yabancı adlar takıldı ve zararları halkına ödettiriliyor. Karatahtanın başında ulusuna öğrettiğin, Ulusal bilinç için gerekli olan zengin Türkçe'miz bozuldu, bozdular Atam!. İnsanlar birbirine, tüm günün aydınlık geçmesi dileği olan ve de gafletten uyandıran Günaydın, yerine Merhaba, selam, aleykümselam diyorlar ve de by by diye ayrılıyorlar. Yabancı kelimelerle dolu tabelalarımızla yabancı bir şehirde yaşar gibiyiz. "insanlığı, ulus ve ülkeye sevgiyi, şerefi, bağımsızlığı öğretir" dediğin okullar artık bunları öğretmiyor Atam!

"Çalışkandır, zekidir" dediğin halkın artık, ya 'Ben ne yapabilirim ki' ya da 'Bana dokunmayan yılan bin yaşasın' demeye başladı. Yılan sokacak kimseyi bulamayınca onları da sokacak. Bunu düşünen çok az. "Ülkenin en önemli servet kaynağıdır" dediğin yemyeşil ormanlarımız arsa eşkıyaları tarafından yakılıyor. Çevremiz her türlü kirlendi, soluk alamıyoruz. "İnsan, kadın ve erkekten oluşur. Kadın ve erkek eşittir" dediğin ve "Dünya yüzünde gördüğünüz her şey onun eseridir" diyerek tüm hakları verdiğin, saygınlığına kattığın kadınların, sıkıntıda... Yeterli saygıyı göremiyor. En çağdaş diyen partilerde dahi meclise çok azını sokuyorlar Atam! "Artık duramayız, kesinlikle ileri gideceğiz, geriye ise hiç gidemeyiz. Çünkü ileri gitmeye mecburuz" diye verdiğin öğütler tutulmuyor. Ulusu geri götürmeye, kapattığın fesat yuvalarını yeniden açmakta yarışanlar dolu. Senin önünde baş eğenlerin torunları, şimdi iç işlerimize karışıyor, emirler yağdırıyor, sayende dik duran başımızı eğmeye, ulus devletimizi bölmeye, halkımızı köleleştirmeye çalışıyorlar. "Gaflet, dalalet ve de hıyanet" içindeki işbirlikçileri de onlara yardım ediyor, bir dediklerini iki etmiyorlar, sanki bizim değil onların adamları Atam! "Vatanın ve rejimin koruyucusu, barış unsuru ve bir eğitim, öğretim ocağı olan yenilmez" dediğin ordumuz yine gözbebeğimiz ve tek güvencemiz. "Ülkemiz baştan sona hazinelerle doludur" dediğin cennet ülkemizde Petrol'ümüzü, Bor'umuzu diğer yer altı ve yerüstü zenginliklerimizi çıkaramıyor, işleyemiyoruz, çıkarttırmıyorlar, işlettirmiyorlar. Özetle ülkemiz sömürge, biz esir gibiyiz Atam! İşin kötüsü, bir kısım vatansever, vicdanlı aydından başka bu durum hiç kimsenin umurunda değil, aynen senin zamanındaki gibi ülkeyi satmaya, manda olmaya can atan, bunu bize de yutturmaya çalışan bir sürü vicdan yoksunu işbaşında Atam!

Hayır, böyle devam edemeyiz. Sen bize köleleşmeyi değil, Tam Bağımsızlığı öğrettin. Sen bize geri gitmeyi değil, hep İleriye gitmeyi öğrettin. Sen bize her durumda, bağımsız, başı dik, onurlu olmayı öğrettin. Öğrettiklerini yaşama geçirme, sana olan borcumuzu ödeme zamanı gelmiştir Atam! İnsan gibi yaşama, İNSAN olma zamanı gelmiştir Atam! Bu bir yakınma değil, bir saptama, bir uyanma, bir karardır Atam!

40. ÇETİNER ÇALIŞ'TAN...

İşte belgeler sayın Kentel.

Daha önce de bir kaç kez göndermiştim..

Hatırlayamadınız galiba?

Ancak sizin isinize hiç gelmez bunlar.

Hık bir camiye kilit vurulmamıştır.

Önüne silahlı asker dikilmemiştir.

Dininize ibadetinize kimse karışmamaktadır.

Bu ulus yok haliyle emrinize / kullanımınıza 115 000 camı 171 000 din görevlisi ve ayrıca koskoca bir Diyanet İsları Başkanlığını vermiştir.(yalnızca İslamiyet'in Sünni kolunun Hanefi mezhebini uygulamak için.) Şafisi, Alevi'si, Yezidi'si, Hambeli'si Maliki'si, diğer dinlerin mensupları ihmal edilmişlerdir.

Tamamı halkın ödediği vergilerden finanse edilmektedir.

Benim payıma düşenlerin hepsini haram ediyorum...

285 milyar \$ borcu vardır bu ulusun.

Buna rağmen devlet sizlere bu servisi ulusun parası ile sağlamaktadır.

Utanınız.

Hangi dininize kim nasıl karıştı????

Evinizde inancınızı simgeleyen kıyafetleri giyebilirsiniz.

Ama daire kapınızdan çıkarken hayır.

Tapınağınızın içinde giyebilirsiniz.

Ama dışında hayır.

Oraları her türlü inanca ya da inançsızca açıktır.

Başkalarını rahatsız adamazsınız.

Ben kandı adıma son derecede rahatsız oluyorum.

Beni kışkırtmayın.

Elimden bir kaza çıkmasına sebebiyet vermeyin.

Bursa nutkunun gereğini yapmam gerek.

Şimdilik kendimi tutuyor ve ikaz adıyorum.

Kaşımayın bu yarayı.

Ama ısrar ederseniz her şeye rağmen.

O zaman kanımda canımda feda olsun.

Uğruna ölürüm ya.

Cetiner Çalış

41. TÜRBAN DAVASI

AIHM türban davasında Türkiye'yi hakli buldu

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AIHM), türbanla ilgili olarak Türkiye hakkında açılan bir davada insan hakları ihlali bulunmadığına hükmetti.

Hürriyet haberi 12 Mart'ta vermişti - ARSIV

Hayrünisa Gül davasını geri çekti - ARSIV

Ege Üniversitesi Hemşirelik Okulu öğrencisi Zeynep Tekin ve İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisi Leyla Şahin, 1998 yılında derslere türban takarak girme konusunda ısrar etmeleri sonucu aldıkları disiplin cezalarının insan hakları ihlali olduğu gerekçesiyle AIHM' DE dava açmıştı. İki öğrenci, Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin din ve vicdan özgürlüğüyle ilgili 9. maddesini ihlal ettiği görüşünü savunmuştu. Zeynep Tekin, avukatları aracılığıyla daha sonra Türkiye hakkında yaptığı şikayet başvurusunu çektiğini açıklamıştı.

"9. MADDEYİ IHLAL YOK" AIHM'den yapılan açıklamada, başvuruya ilgili olarak Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AIHS) 9. maddesini ihlal etmediği görülmüşü bildirildi.

Kararın, AIHM'nin ilgili dairesindeki yargıçların oy birliğiyle alındığı belirtildi.

Şahin'in avukatlarının, bu karara itiraz ederek, davayı temiz niteliğindeki 17 yargıçtan oluşan büyük daireye götürme hakları bulunuyor. Davanın temyiz niteliğindeki büyük dairede görülebilmesi için, AIHM'nin beş yargıçtan oluşan panelinin önce onay vermesi gerekiyor.

AIHM, 2 Temmuz 2002 tarihinde verdiği kararda başvurunun incelenmeye alınmasını kararlaştırmış, 19 Kasım 2002 tarihinde ise başvuruda bulunanların ve Türk hükümeti avukatlarının görüşlerini dinlemek üzere bir duruşma yapmıştı.

GEREKÇELİ KARAR

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AIHM), türban konusunda açılan bir davada Türkiye'yi hakli bulurken, üniversitelerdeki türban yasağı konusundaki müdahale için Türk yasalarının meşru temelleri olduğunu bildirdi.

Türkiye’de Anayasa Mahkemesi’nin üniversitede türbana izin verilmesinin anayasaya aykırı olduğu yolundaki kararına atıfta bulunan AIHM, yüksek idari mahkemelerin de üniversitelerde türban takılmasının cumhuriyetin temel ilkeleriyle bağdaşmadığı yolunda görüş belirttiğini hatırlattı.

SAĞLIKLA İLGİLİ OKULLARIN KENDİ KURALLARI VAR

“Üniversitelerdeki türban yasağının, başvuruyu yapanların üniversiteye kayıt yaptırmadan önce de var olduğu” hatırlatılan gerekçeli kararda, “yine başvuruda bulunanların kayıt yaptırdığı sağlıkla ilgili okullarda giyim konusunda da talebelerin uyması gereken özel kurallar olduğuna” işaret edildi.

LAİKLİK, DEMOKRATİK SİSTEMİN KORUNMASI İÇİN GEREKLİ

Gerekçeli kararda, Türkiye’de türban konusundaki müdahalenin “gerekliliği” konusunda birbirlerini tamamlayan Laiklik ve eşitlik ilkelerinin temel alındığının gözlemlendiği ifade edildi.

Kararda, Türk anayasasının, Laikliğin, demokratik değerlerin korunması, din özgürlüğüne dokunulmazlık ilkesinin ve vatandaşların yasa önünde eşitliği ilkesini sağladığı görüşünü taşıdığı bildirildi. Anayasası Mahkemesi’nin, “bu ilkeleri ve değerleri savunmak için bir kimsenin dinini göstermesine kısıtlamalar getirebileceği” yolundaki görüşüne atıfta bulunulan gerekçeli kararda, AIHM’nin de, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ne göre, bu yoruma katıldığı bildirildi. Gerekçeli kararda, Laiklik ilkesinin Türkiye’de demokratik sisteminin korunması için gerekli olduğu vurgulandı.

“Türk anayasasında da kadın haklarının korunduğu” hatırlatılan kararda, kadın erkek eşitliğinin, AIHM tarafından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin en önemli maddelerinden biri olduğu ve üye ülkeler tarafından da uygulanmasına büyük önem verildiği vurgulandı. Kararda, bunun Türk anayasasının içinde de önemli bir yer aldığına işaret edildi.

DİNİ SEMBOLLER

AIHM’nin kararında, Türk anayasasının da belirttiği gibi,

dini sembollerin taşınmasının, zorunlu olarak dini bir görev olarak değerlendirildiği ve sunulduğu yorumu yapıldı ve bu sembolleri taşımayı reddedenlere yapacağı etkinin göz ardı edilmemesi gerektiği vurgulandı. AIHM'nin kararında, kadın erkek eşitliğine değer veren ve çoğunluğu İslam inancını paylasan toplumda, kamu düzeninin sağlanması ve diğerlerin haklarının ve özgürlüklerinin sağlanması için bu karara varıldığı bildirildi.

Gerekeçeli kararda, Türkiye'de aşırı siyasi hareketlerin varlığının ve bu hareketlerin kendi dini sembolleri ve dini kurallara dayalı bir toplum dayatma isteğinin de göz ardı edilmemesi gerektiği kaydedildi.

42. MUHAMMED, ATATÜRK VE LAİKLİK

Laikliğin tanımını daha iyi anlamamız ve kavramamız için 1400 yıl öncesine gitmemiz gerekecektir. Muhammed'in uygulamaları ile Atatürk'ün uygulamalarını karşılaştırarak Laikliği anlamaya çalışacağız.

Bilindiği gibi dünyada gelmiş geçmiş birçok din mevcuttur. **Dinlerin çokluğu ile birlikte Tanrı sayısının da 300 milyon olduğu söylenmektedir.** Muhammed; kendi döneminde ki Tanrıları, en güçlü Tanrı olan Allah'a (eloah) kurban ederek tek Tanrılı dini benimsemiştir.

Allah Tanrısı (eloah) birçok Tanrının yanında bulunan en büyük Tanrıdır. Allah Tanrısı da dahil bu Tanrıların heykelleri mevcuttur. Tabi ki en büyük heykel Allah heykelidir/putudur. Bu heykel Muhammed'in elleriyle birden göğe yükselip maddeden soyut bir kavrama dönüştürülmüştür. Bu göğe yükselme aynı zamanda hâkimiyetin tekelleşmesi ve göğe yükselmesi demektir. Artık gökte bir Tanrı vardır. Bu Tanrıya bir de köleler/kullar gerekmektedir. Bu köleler/kullar, bütün emeklerini gök/Tanrı için harcayacak ve kölelerin hiçbir hakkı bulunmayacaktır. Egemenlik, insanda değil, artık göklerde/Tanrıdadır.

Muhammed hâkimiyeti halka değil Tanrıya (aslında kendisine) vermiştir. Bütün köleler artık Allah'ın kuludur. Her kul emeğini güçlü olana (Tanrıya, peygambere, ağaya, zengine, patrona) vermek zorundadır. Yoksa açlıkla,

yoksullukla, ölümle vb. korkutulacaktır. Korkan köle/kul mecburen Tanrıya boyun eğmek zorunda kalacaktır. Çünkü egemenlik Tanrı'dadır, güçlü olandadır. Köle-kul olan düşünmemeli, hak talep etmemeli, kendi karar vermemelidir. Kulların yerine güçlü olanlar (Tanrı, peygamber, ağa, zengin, patron) karar vermelidir. Son söz her zaman güçlü olanındır.

Yukarıda bir Tanrı, aşağıda köleler/kullar. Ortada iletişimi sağlayan peygamberler. Maddesel olmayan bir Tanrı (kısacası olmayan bir Tanrı), maddesel olan peygamber ve maddesel kullar. Kullar maddesel olduğu halde Tanrı ile direk olarak iletişime gidememektedirler. İletişime geçen sadece peygamberdir. Bu durum şunu ortaya çıkarmaktadır. Tanrı kendi yarattığını peygamber ve kullar diye ikiye ayırıyor. Peygamber ile konuştuğu halde kullar ile konuşmuyor Tanrı. Çünkü kulların hiçbir hak talebi olamaz. Kul ancak Tanrıya yalvarır. Kul'un bütün yapıp etmeleri Tanrı tarafından belirlenmiştir. Kısacası "kul" aklını kullanamaz. Olmayan bir Tanrı ile oynanan oyun böyledir.

Kul itaat eden demektir. İtaat etmek demek insan aklını yok saymak demektir. İtaat etmek demek doğruyu gizlemek ve birilerinin çıkarlarını görmezlik demektir. İtaat etmek aç kalmak, susmak, gözünü yalanlara kapatmak demektir. İtaat etmek sevmediğini kabullenmek, acı çekmek, köle olmak demektir. Kısacası itaat etmek insan olmamak demektir. Oysa Muhammed Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

Al-i imran 132- Allah ve Peygambere itaat edin ki, size de merhamet edilsin.

Bu ayet geçmişten geleceğe bütün hükümdarlar tarafından kullanılmıştır. Her hükümdar kendisine itaat etmenin Tanrıya itaat etmek olduğunu söylemiştir. Burada Tanrı korkusunu kullanan hükümdarlar inananların gücünü kendine kolaylıkla çekebilmektedir. Bu sayede kendi çıkarlarını kolaylıkla uygulayabilmektedir.

Muhammed de bu Tanrı korkusunu iyice arttırmak için şu ayeti söylemiştir:

Bakara 197- Şüphesiz ki azıkların en hayırlısı Allah korkusudur. Ey akıl sahipleri! Benden korkun!

İnananları Tanrı korkusuyla sindirerek onların gücünü kendinde toplamayı bilmiştir Muhammed ve diğer

hükümdarlar.

Tanrı inanmayanları da iradeden yoksun bırakmıştır. Çünkü Tanrı onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Ayet şöyle:

Bakara 7- Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinin üzerinde bir de perde vardır. Ve büyük azab onlardır.

Din; bize, insan aklını yok saymamızı ve kul/köle olarak yaşamamızı öğütüyor. İşte Laiklik burada devreye giriyor ve bize insan aklının yüceliğini bildiriyor. **Dinin olduğu yerde Tanrı (peygamber, ağa, zengin, patron, vb), Laikliğin olduğu yerde akıl (bilim/deney/gözlem, dürüstlük, eşitlik, üretim, paylaşma) vardır.**

Muhammed'den 1300 yıl sonra Türkiye Cumhuriyetini kuran Mustafa Kemal Atatürk, Tanrı'da olan egemenliği halka veriyor. Artık gökte/Tanrıda olan egemenlik halkın elindedir ve halk kul/köle değil özgür düşünebilen kendi kendine karar verebilen bir birey durumuna gelmiştir.

Birey sözcüğü bireyci kelimesinin karşıtıdır. **Bireyci;** kişilsiz insanımsıdır. Bireyci insanımsı; kendisini Tanrılaştırmış, kendi çıkarı dışında her türlü şeyi reddeden ve çıkar yaşamını sınırsız sanan bir asalaktır. Üretmeyi ve paylaşmayı bilmez. Çıkarı dışında her şeyi kendine tehdit görür. Oysa **birey;** kendi kendini tanıyan, akıl dışında bir güç tanımayan, sevgiden, üretimden, paylaşmadan, doğadan yana insandır. (Bu konu için bakınız; DEMOKRASİ ve LAİKLİK, Tansel SEMİR)

İşte bu insan Laik insandır. Laik insan; dini kullanıp kimseyi kandırmaz, bundan çıkar sağlamaz. Laik insanın amacı toplumdur. Toplum, bireylerin oluşturduğu yapıdır. Toplumun çıkarı, Laik insanın çıkarıdır.

Laikliğin temel ilkesi dürüstlüktür. Dürüstlük herkes tarafından kabullenebilen doğrular bütünüdür. Bilimsel olarak kanatlanamayan her şey Laik insan için yok kabul edilir. Laik insan, dürüstlüğün temel şartı olan bilimsel düşünceyi başköşe etmiş insandır.

Atatürk, **“Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir”** derken, dinlerdeki Tanrı anlayışına gönderme yapmaktadır. Tanrı-insan birliği yerine akıl-insan birliğini getirmeyi

amaçlamıştır. İnsanı köleleştiren ve düşünmesini kısıtlayan din anlayışını ortadan kaldırıp onun yerine düşünen insanı yaratma çabasına girmiştir. Kısacası Laik insanı yaratmak istemiştir. Oysa ağzında salya, cüzdanında Tanrıyı taşıyanlar bunu kendi çıkar yaşamlarına tehdit olarak görmüşlerdir. Bu, üretim ve paylaşım ortamını yok edip yerine dinsel devletsizliği koymaya girişmişlerdir. "Aklın gücünü" hisseden bu insanımsılar düşünen insanların çoğalmasından korkup bu Laik düzeni yok etmişlerdir.

Yok edilen sadece Laik Türkiye Devleti değildir. Ayrıca üreten, paylaşan, sevinen, gülen Türkiye'yi de yok etmişlerdir. Amaçları düzeni düzensizliğe sokmak ve anarşi yaratmaktır. Din'in yaşam alanı anarşidir, açıktır, savaştır. Anarşi olmazsa gözü açıklar çıkarlarından yararlanamazlar. Laiklik çıkar elde etmek isteyen insanımsıların yaşam alanını kısıtlamaktadır. Bu yüzdendir ki dinsel kafa Laikliğe düşmandır. Çünkü dinsel kafa düşünmeyen, üretmeyen, paylaşmayan bir kafadır.

Dinsel kafa yüzyıllardır bir cennet/çıkarcı için Tanrılara, peygamberlere yalvardılar, yalalaklık yaptılar. Yetmedi dünyayı kana buladılar. Maddeye -kendine- inanmadılar. İnanırları tek şey değişmeyen çıkarlarıdır.

Laiklik; akıl ve bilimi yaşamında tek yol etmiş insanların yaşam tarzıdır. Bu yaşam tarzı; bilgilenmeyi, düşünmeyi, sevmeyi, üretmeyi, paylaşmayı salık vermektedir. Laiklik böyle yüce değerleri bünyesinde barındırmaktadır. Ne mutlu bu değerleri taşıyanlara!

<http://tanselsemir.blogspot.com/>

Yararlanılan Kaynaklar:

İlhan ARSEL, Teokratik Devlet Anlayışından Demokratik Devlet Anlayışına, Kaynak Yayınları. 4. Basım, 1997

Erdoğan AYDIN, İslamiyet Gerçeği I-II-III-IV, Doruk Yayıncılık, 1996

Turan DURSUN, Din Bu I-II-III Kaynak yayınları, 1990

Abdullah Rıza ERGÜVEN, Yasak Tümceler, Berfin Yayınları, 1993

Abdullah Rıza ERGÜVEN, Huluppu Ağacı, Berfin Yayınları, 1999

Muazzez İlmiye ÇİĞ, Kur'an İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki

Kökene, Kaynak yayınları, 4. Basım, 1997

Server TANİLLİ, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi?, Say Yayınları, 1991

Tansel SEMİR. 16.3.2006 <http://tanselsemir.blogspot.com/>

43. ATATÜRK DE AĞLARDI...

1. Eryaman Bülteni Ağustos 2006, (Şair Şükrü Anat'tan alınmıştır.)

“Reşat Bey 57'nci Alay Komutanlığı'na atanmış, bizzat Başkomutan Mustafa Kemal Paşa tarafından büyük taarruz'un ikinci gününde, muharebenin ve ülkenin, ulusun kaderini etkileyecek, en kritik mevkiilerden olan Sincanlı Ovası'ndan Dumlupınar'a kadar tüm yolların önündeki en stratejik engel olan Çiğiltepe'yi düşmandan temizlemesi emredilmiştir. Ne var ki, bu tepenin önemini çok iyi bilen Yunan Başkomutan'ı Trikopolis ise en zinde kuvvetlerini, üstün ateş gücüyle bu tepeye yığmış; tahkimatı tamamlamıştır. Olayın bundan sonrasını kayıtlardan izleyelim:

“... 27 Ağustos 1922 sabahı, 57'nci Alay bu tepeyi kuşatmış, saat 10 30'da Mustafa Kemal, telefonda komutana:

“Reşat Bey, bu önemli tepeyi ne zaman alacaksınız?”

“Komutanım yarım saat sonra alacağız”

“Başarılar diliyorum

Mustafa Kemal (saat 10 45)

“Düşmanın halen direndiğini görüyorum. Gözümüz o tepede çok önemli”

“Komutanım, tepeye düşman bir tümen yığmış direniyorlar. Ama alacağız komutanım. Mutlaka alacağız.

Mustafa Kemal, (saat 11 00)

“Reşat beyi istiyorum”

“Komutanım Reşat bey size bir not bırakarak intihar etti. Okuyorum, komutanım.”

“Yarım saat zarfında bu tepeyi almak için söz verdiğim halde sözümü yapamamış olduğumdan dolayı yaşayamam komutanım.”

Mustafa Kemal'in **GÖZLERİNDEN YAŞLAR BOŞANIR:**

“Allah rahmet eylesin, Reşat Bey büyük bir vatanseverdir.”

(saat 11 45) komutanın telefonu çalar:

“Çiğiltepe alınmıştır komutanım. Yüzlerce ölüsünü bırakın düşman Sincanlı Ovası'na doğru kaçmaktadır arz ederim. ”İlgili resmi kayıt burada biter, sonrasını Mustafa Kemal Paşa şöyle ifade eder:

“Türk askeri, dünyanın hiçbir ordusunda yüreği seninkinden daha temiz, daha sağlam bir askere rast gelinmemiştir.”

+

“İskan Vekili Mustafa Necati'yi çok severdi.

Öldüğü zaman, arkasından AĞLAMIŞTIR.” Faliş Rıfki Atay—“Çankaya”

+

Atamızın Türk kadınına verdiği değeri, Sabiha Gökçen'in de tanık olduğu bir olayı, Gözcü Gazetesi yazarı Kurtul Altuğ'dan aktaralım:

Atatürk'ün manevi kızı Türk'ün ilk kadın havacısı Sabiha Gökçen anlatıyor:

“Gazi, çiftliğinde dolaşıp hava alırken yaşlı bir kadının rastladık. Atatürk, attan inerek, bu yaşlı kadının yanına sokuldu:

“- Merhaba nine...”

Kadın Atanın yüzüne bakarak, hafif bir sesle;

“- Merhaba” dedi

“- Nereden gelip nereye gidiyorsun?

Kadın, şöyle bir duraklayıp,

“- Neden sordun ki” dedi. “Buraların ağababası mısın? Yoksa bekçisi mi?

Paşa gülümsedi:

“- Ne sahibiyim, ne de bekçisiyim nine. Bu topraklar Türk Milletinin malıdır. Buranın bekçisi de Türk Milletinin kendisidir. Şimdi nereden gelip nereye gittiğini söyleyecek misin?”

Kadın başını salladı.

“- Tabii söyleyeceğim, ben Sincan'ın köylerindenim bey. Otun güç, atın geç yetiştiği kavruk köylerden birisindenim. Bizim muhtar bana bilet aldı trene bindirdi. Kodum Angara'ya geldim. “

“- Muhtar niçin Ankara'ya gönderdi seni?

“- Gazi Paşa’mızı görmem için. Başını pek ağrıttım da... benim iki oğlum gavur harbinde şehit düştü. Memleketi gâvurdan kurtaran kişiyi bir kez görmeden ölmeyeyim diye hep dua ettim durdum. Angara’ya giceleyin geldimdi!. Yolu neyi de bilemediğimden işte ağşamdan belli böyle kendimi ordan oraya vurup duruyom bey”

“- Senin gazi paşa’dan başka bir isteğin var mı?”

Kadın sertleşti;

“- Tövbe de bey, tövbe de! Daha ne isteyebilirim ki... O, bizim vatanımızı gurtardı. Sizi düşmanın elinden gurtardı. Şehitlerimizin mezarların onlara çiğnetmedi. Aha ne isteyebilirim ondan? O’nun sayesinde şimdi istediğimiz gibi yaşıyoruz. Şunun bunun gavur dölünün köpeği olmaktan onun sayesinde kurtulmadık mı? Buralara bir defa yüzünü görmek, O’na sağ ol Paşam! Demek için düştüm. O’nu görmeden gidersem, gözlerim açık gidecek. Sen efendi bir adama benziyon, bana bir yardım ediver de, Gazi Paşa’yı bulacağım yeri deyiver.”

Atatürk’ün gözleri dolu dolu olmuştu. Bana dönerek;

“- Görüyorsun ya gökçen, işte bu bizim insanımızdır. Benim köylüm, benim vefalı Türk anam bu” dedi. Ben onun üzerine attan inip, köylü kadına: Seni buralara kadar koşturan “Gazi Paşa’ yani Atatürk işte karşında dedim; köylü kadın, bunu öğrenince şaşkına döndü. Atatürk’ün ellerine sarıldı. Görülecek manzaraydı bu. **İKİSİ DE AĞLIYORDU...**”

İşte Türk insanı ve onun ATASI bu!...

Şunu unutmamak gerekir ki, Atatürk, yalnızca yurdun kurtarıcı değil, Türk kadınının da kurtarıcısıdır.

“1916 Kasımıdır. Doğu cephesinde 16. kolordu komutanlığını ele almış, çökme tehlikesi geçiren cepheyi kurtarmıştır. Günlerce süren bir muharebeden sonra bulabildiği birkaç saatlik istirahat zamanında kurmay başkanı izzettin çalışlara şu notu yazdırır:

“- Muktedir ve hayata vakıf anneler yetiştirilecek. Kadınlara serbesti verilecek. Kadınlara genel işbirliği sağlanacak ve kadınların eğitimi üzerinde hassasiyetle durulacaktır.” (64)

+

Aralık 2003’de Gözcü Gazetesi’nde yayımlandı.

Rahmetli, Yaveri Muzaffer Kılıç hatıralarında yazıyor:

“Büyük Taarruz sabahı, 26 Ağustos'ta, Kocatepe'deler. Daha “Topçu Ateşi” düşman mevzileri üstünde güremeye başlamamış. Mustafa Kemal, çadırından çıkıyor, ellerini göğe kaldırıyor, tıpkı 1071 yılı 26 Ağustos'unda, Malazgirt'te Alparslan'ın duası gibi:

“Ya Rabbi! Sen Türk Ordusunu muzaffer et. Türklüğün, Müslümanlığın düşman ayakları altında, esaret zincirinde kalmasına müsaade etme!” diye Dua ediyor ve GÖZLERİNDEN Birkaç DAMLA YAŞ SÜZÜLÜYOR.

Bu duayı, Ta... içten gelen bir huşu ile okuyan bir insanın “Dinsiz” Olduğunu söylemek, Dinsizliğin ta... kendisi değil midir?

+

“İki Bine Doğru” isimli dergiden okuyoruz:

“Atatürk, 15 Ocak 1923 günü çeşitli ziyaretler ve görüşmelerde bulundu. Aynı gün telgraf memuru, çok acı bir haberi, Mustafa Kemal Paşa'ya ulaştırıyordu. annesi Zübeyde Hanım İzmir'de hayata veda etmişti; Gazi GÖZYAŞLARINI TUTAMAMIŞ,.. Fakat:

“Vatan görevinin yanında hiçbir duygunun, hiçbir düşüncenin hükmü yoktur” diyerek gezi programını sürdürmüştür.”

+

Nilgün Kalıpçı Hanım Efendi'nin konferansından:

“Atatürk, Cumhurbaşkanıdır, Çankaya'daki köşkte kalmaktadır. Köşk'ten, Ulustaki Meclise düzgün olmayan bir yoldan gidip gelmektedir. Bu yol; kenarlarında çalı çırpıların ve bir İĞDE AĞACININ da. Bulunduğu, bozuk bir dağ yoludur. Atatürk, Bu “İğde Ağacı”nın yanından her geçişinde o'nu selamlar, bazen de gölgesinde dinlenir ve yeni gelişmekte olan ANKARA'yı seyrederdi.

Zaman gelmiştir, yol düzeltilmek, genişletilmek istenmiştir, Bu çalışmaların yapıldığı günlerden birgün, Atatürk, ÇANKAYA'ya çıkarken, her zaman selam vererek geçtiği, İĞDE AĞACINI yine SELAMLAMAK için gözleriyle aramış ve ağacı bulamamıştır. Hemen, Yol çalışması yapanlara, iğde ağacına ne olduğu sorulmuş ve ilgili, Atatürk'e “Paşam, yolu genişletmek için İĞDE AĞACINI KESTİK” demiştir.

Bunun üzerine,

Paşa, çocuğunu kaybetmiş bir baba gibi AĞLAMAYA başlamıştır.

Bu olay da göstermektedir ki; Atatürk, çok yoğun duyguları olan Yüce bir İnsandır.”

+

Kemal. Arıburnu'nun “Atatürk ve Çevresindekiler” adlı eserinden;

“Güneş doğarken çok eşsiz bir olay oldu: Bayramlaşma Salonu'nda bayramın güzelliklerinden konuşuluyordu. Bu çerçevenin içinde, Gazi'nin manevi kızlarından NEBİLE Hanım, Gazi'nin işaretleriyle, sandalyesinin üstüne çıktı, SABAH EZANI okumaya başladı. Bir aralık baktım: Nebile Hanım'ın Ses Damlalarına, Yaş Damlaları karışıyordu;

GAZİ MUSTAFA KEMAL AĞLIYORDU.”

+

Ali Fuat Cebesoy'un, “Sınıf Arkadaşım Atatürk - I” adlı hatıralarından:

“Kolağası Mustafa Kemal'le SELANİK'te bir bahçede konuşarak sabahladık. Ay Olimpos Dağları'nın arkasında kaybolurken, Mustafa Kemal içini çekerek:

“- Ah SELANİK,” dedi. “Seni bir daha TÜRK OLARAK göreceğim miyim?” Baktım:

AĞLIYORDU..”

+

Oktay Akbal'ın “Atatürk Yaşadı mı?” adlı eserinden: “SİVAS Kongresi günleridir. 9 Eylül'ü 10 Eylül'e bağlayan gece, “Manda” konusu hararetle tartışılmaktadır. Bu arada bir genç adam, asker elbisesi giyinmiş bir delikanlı, atılır ortaya. Bu İstanbul Tıp Fakültesi Öğrencisi Hikmet Bey'dir. Genç Tıbbiyeli Paşa'ya şu yanıtı verir:

“Paşam! temsilcisi bulunduğum “Tıbbiyeli Gençler” beni buraya bağımsızlık yolundaki amacımızı başaracak çalışmalara katılmak üzere gönderdiler. MANDA'YI kabul edecek olanlar varsa bunları, her kim olursa olsun karşısına çıkar, şiddetle reddeder ve suçlarız. Söz konusu manda düşüncesini siz kabul ederseniz sizi de istemez ve Mustafa Kemal Paşa'yı vatan kurtarıcısı değil, vatan batırıcısı olarak, adlandırırız” der..

PAŞA'NIN GÖZLERİ YAŞARIR, gülümseyerek, tatlı bir sesle şöyle der oradakilere:

“Arkadaşlar gençliğe bakınız ve Türk Ulusu'nun yapısındaki temiz kanın söylediklerine dikkat ediniz” sonra Hikmet Bey'e döner.

“Evladım, gönlün rahat olsun, gençlikle övünüyor ve gençliğe güveniyorum. parolamız tektir ve değişmez: YA İSTİKLAL YA ÖLÜM”

+

Falih Rıfıkı Atay'ın “Babamız Atatürk” adlı eserinden:

“Atamız, İzmir, Zaferi'nden sonra trenle Ankara'ya dönmüştü. Ankara Valisi Atatürk'ün ahbabı idi, teklifsizce, kompartımanın kapısından Atatürk'e seslendi:

- Büsbütün çıplak değilsiniz ya! efendim”

- “Hayır Ceketsizim”

İçeri gidi. Atatürk:

- “Uyuyamadım” dedi. “Battaniye, Yastık koymamışlar. Koluma dayandım ağrıdı. Ceketimi Yastık Yapayım dedim, Üşüdüm, uyuyamadım, kalktım”.

- Peki ama efendim niçin haber vermediniz?

Gülümseyerek cevap verdi:

“HEPSİ DE BENİM KADAR UYKUSUZDURLAR.

RAHATSIZ ETMEK İSTEMEDİM.” Burada atamızın gözyaşları değil, YÜREGİNDEN AKAN SEVGİ YAŞLARI var”.

+

“Tarsus'a bir gezintisinde, halk Gazi'yi alkışlamak için toplanmıştı. Yaşlı bir savaştı kadın;

Kara Adile Çavuş, önünde secdeye kapanarak ona saygısını göstermek istedi. Mustafa Kemal, kadını yerden kaldırdı ve

“GÖZLERİ YAŞLA DOLU” şöyle dedi:

“Kahraman Türk kadını, sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlarımız üstünde göklere kadar yükselmeye layıksın”

+

“Atatürk. ... Tarihinde Sivas'ı ziyaret ettiğinde Kongre Binasındaki çalışma odasında geçmiş günleri anarak, mutluluğundan AĞLAMIŞTIR.”

19 Mayıs 2008 Bülent Uygun Sivas Spor Teknik Direktörü

Stat TV. Uğur Dündar Programı

Atatürk, 16 Ekim 1925 tarihinde Uşak'a geldi, yetim ve öksüz çocukların barındığı " Şefkat Yurdu"na uğradı. Öksüz bir yavru birden onun kucacağına atladı. Yaşından beklenmeyen içli ve duygulu sözler söyledi. Atatürk'ün GÖZLERİNDEN YAŞLAR SÜZÜLDÜ ve çocuğu bağrına basarak şöyle dedi;

CEMİL DENK, 5.11.2008

44. ATATÜRK'ÜN ANLATIMI İLE TÜRK KADINI

Büyük atalarımız ve onların anaları, tarihin, olayların tanıklığıyla sabittir ki, cidden yüksek faziletler göstermişlerdir. Burada birçok noktalardan sayabileceğimiz o faziletlerin en büyüğü ve en ehemmiyetlisi kıymetli evlâtlar yetiştirmeleriydi.

Şunu söylemek istiyorum ki, kadınlarımızın umumî vazifelerde üzerlerine düşen hisselerden başka kendileri için en ehemmiyetli, en hayırlı, en faziletli bir vazifeleri de iyi anne olmaktır. Bugünün anaları için gerekli özellikler taşıyan evlât yetiştirmek, evlâtlarını bugünkü hayat için faal bir uzuv haline koymak, pek çok yüksek özelliği şahıslarında taşımalarına bağlıdır. Bu sebeple kadınlarımız hattâ erkeklerden daha çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olmağa mecburdurlar. Eğer hakikaten milletin anası olmak istiyorlarsa böyle olmalıdırlar. 1923 (Atatürk'ün S.D. II, S. 151-52)

Bizce: Türkiye Cumhuriyet anlamınca kadın, bütün Türk tarihinde olduğu gibi bugün de en muhterem mevkiye, her şeyin üstünde yüksek ve şerefli bir mevcudiyettir. (Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayı: 80, 1956, S. 740)

Bizim dinimiz hiçbir vakit kadınların erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir. Allah'ın emrettiği şey, erkek ve kadının beraber olarak ilim ve bilgiyi kazanmasıdır. Kadın ve erkek bu ilim ve bilgiyi kazanmasıdır. Kadın ve erkek bu ilim ve bilgiyi aramak ve nerede bulursa oraya gitmek ve onunla donanmak mecburiyetindedir. İslâm ve Türk tarihi tetkik edilirse görülür ki, bugün kendimizi bir türlü kayıtlarla bağlı zannettiğimiz şeyler yoktur. Türk sosyal hayatında kadınlar

ilim ve bilgi yönünden ve diğer hususlarda erkeklerden asla geri kalmamışlardır. Belki daha ileri gitmişlerdir. 1923 (Atatürk'ün S.D. II, S. 86)

Türk kadını dünyanın en münevver, en faziletli ve en ağır kadını olmalıdır. Ağır sıklıkta değil; ahlâkta, fazilette ağır, ağırbaşlı bir kadın olmalıdır. Türk kadınının vazifesi, Türk'ü zihniyetiyle, azmiyle koruma ve müdafaaya gücü yeter nesiller yetiştirmektir. Milletın kaynağı, sosyal hayatın esası olan kadın, ancak faziletli olursa vazifesini yapabilir. Herhalde kadın çok yüksek olmalıdır. 1925 (Atatürk'ün S.D. II, S. 231)

Türkiye Cumhuriyetinin esas düşüncesi, kadınları değil, erkekleri dahi, savaş meydanına götürmemektir. Fakat Türk Milleti'nin yüksek varlığına, herhangi taraftan olursa olsun, ilişildiği zaman, işte o vakit Türk kadınları Türk erkeklerinin bulunduğu yerde hazır ve gözleyici ve faal olacaklardır. Bu, insanlığın yüksek huzuru, sükûnu ve dünya insanlığı için lâzım bir ödev olduğundandır ki, Türk kadını bunu yapacaktır ve yapa gelmektedir ve yapar. (Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayı: 80, 1956, S. 742)

Kadının en büyük vazifesi analıktır. İlk terbiye verilen yerin, ana kucağı olduğu düşünülürse bu vazifenin ehemmiyeti lâyıkiyle anlaşılır. Milletimiz kuvvetli bir millet olmaya karar vermiştir. Bugünün gereçlerinden biri de kadınlarımızın her hususta yükselmelerini temindir. Bu sebeple kadınlarımız da âlim ve teknik bilgi sahibi olacaklar ve erkeklerin geçtikleri bütün tahsil derecelerinden geçeceklerdir. Sonra kadınlar sosyal hayatta erkeklerle beraber yürüyerek birbirinin yardımcısı ve koruyucusu olacaklardır. 1923 (Atatürk'ün S.D. II, S. 85-86)

Arkadaşlar, Türk milleti çok büyük vak'alarla ispat etti ki, yenilik sever ve inkılâpçı bir millettir. Son senelerden önce de milletimiz yenileşme yolları üzerinde yürümeğe, sosyal inkılâba teşebbüs etmemiş değildir. Fakat hakikî neticeler görülemedi. Bunun sebebini araştırdınız mı? Bence sebep işe esastan, temelinden başlanmamış olmasıdır. Bu hususta açık söyleyeceğim: Bir toplum, bir millet, erkek ve kadın denilen iki cins insandan meydana gelir. Kaabil midir ki bir kütlenin bir parçasını ilerletelim, diğerine müsamaha

edelim de kütlenin hepsi yükselme şerefine erişebilsin? Mümkün müdür ki bir topluluğun yarısı topraklara zincirlerle bağlı kaldıkça diğer kısmı göklere yükselebilirsin? Şüphe yok yükselme adımları, dediğim gibi, iki cins tarafından beraber, arkadaşça atılmak ve ilerleme ve yenilik alanında birlikte yol alınmak gerektir. Böyle olursa inkılâp muvaffak olur. 1925 (Atatürk'ün B.N., S. 95)

Ey kahraman Türk kadını, sen omuzlar üzerinde göklere yükselmeye lâıksın. (1923 Tarsus)

Dünyada hiçbir milletin kadını, "Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar hizmet gösterdim" diyemez.

Kimse inkâr edemez ki, bu harpte ve ondan evvelki harplerde milletin hayat kabiliyetini tutan hep kadınlarımızdır.

Çift süren, tarlayı eken, ormandan odun ve keresteyi getiren, mahsulleri pazara götürerek paraya çeviren, aile ocaklarının dumanını tütüren, bütün bunlarla beraber sırtıyla, kağnısı ile kucağındaki yavrusuyla, yağmur demeyip cephenin mühimmatını taşıyan hep onlar, hep o ilâhi Anadolu kadınları olmuştur.

<http://www.facebook.com//>;

<http://www.yenidenergenekon.com/20-ataturk...>

45. BAŞÖĞRETMEN

*Atatürk'ün dünyada 'başöğretmen' sıfatlı tek lider olduğunu...

* Bir geometri kitabı yazdığını...

*Üç gen, aç, dikdörtgen gibi ve 48 tane geometri teriminin (Türkçe) isim babasının bizzat Mustafa Kemal olduğunu...

* Norveç'de 'Atatürk gibi olmak' diye bir deyim olduğunu.

+ "Atatürk" Çiçeği'nin adını, çiçeği bulan Wanderbit Üniversitesi profesörlerinden doktor Kirk Landın'ın koyduğunu ve bu çiçeğin tüm dünyada bu isimle üretilip satıldığını...

* Yunan başkomutanı Trikopolis'in, hiçbir zorlama ve baskı olmadan her Cumhuriyet bayramında Atina'daki; Türk büyükelçiliğine giderek, Atatürk'ün resminin önüne geçtiğini ve saygı duruşunda bulunduğunu...

*"Mimber" adında bir gazete çıkarttığını ve 52 sayı yayımlanan gazetede ilk defa sansür kelimesi geçtiğini...

*Kurtuluş Savaşı'nda rütbe alan bir çok kadın askerlerimizin olduğu, dünya tarihine geçen tek bir üsteğmenimizin olduğunu, Üsteğmen Kara Fatma'nın 700 erkek, 43 kadından oluşan bir müfrezenin reisliğine bizzat Atatürk, tarafından atanmış olduğunu...

*Bir röportajda Birleşmiş Milletlere üye olmayı düşünüyor musunuz?' diye sorulduğunda 'Şartlarımızı koyarız, kabullerine bağlı. Biz müracaat etmeyiz üye olmak için, davet gelirse düşünürüz' dediğini ve bunun üzerine BM yasasının değiştirildiğini ve üyeliğe davet edilen ilk ülkenin Türkiye Cumhuriyeti olduğunu...

*1938'de, General Mc Arthur'un en zor, en problemlı, en buhranlı döneminde, danışman, senatör ve bakanlarından oluşan yüz yirmiden fazla kişiye; 'Şuanda hiçbirinizi değil, büyük istidadı ile Mustafa Kemal'i görmek için neler vermezdim' dediğini...

*1938'de Ata'nın ölümünde Tahran gazetesinde yayınlanan bir şiirde; 'Allah bir ülkeye yardım etmek isterse onun elinden tutmak isterse başına Mustafa Kemal, gibi lider getirir' denildiğini...

*1996'da Haiti Cumhurbaşkanı'nın vasiyetinde, mezar taşına yazılmasını istediği metinde; 'Bütün ömrüm boyunca Türkiye'nin lideri Mustafa Kemal ATATÜRK'Ü anlamış ve uygulamış olmaktan dolayı mutlu öldüm' yazdığını...

*2000'de ABD Başkanı'nın milenyum mesajında; "Milenyumun hiç şüphe yoktur ki; tek devle t adamı Mustafa Kemal ATATÜRK'TÜR. Çünkü o yılın değil asrın lideri olabilmeyi başarmış, tek liderdir' denildiğini...

*2005'de Amerika'nın en ünlü ekonomistlerinden birisi olan Mr. Johns'un önerisinin 'Türkiye ekonomiyile savaşta bir tek Atatürk'ü örnek alsın yeter' olduğunu...

*2006'da ise AB Uyum yasaları gereğince devlet dairelerinden Atatürk resimlerinin kaldırılmasının istendiğini...BİLİYOR MUYDUNUZ!!!

AB Uyum yasaları gereğince devlet dairelerinden Atatürk resimlerinin kaldırılmasını protesto ediyoruz! Milli bilincimizi yavaş yavaş yok etmelerine izin vermek istemiyorsanız;

iletebileceğiniz kadar iletiniz!

+İzmir kurtulmuş, çok tatlı bir yorgunluk, Ankara'ya hareket edecekler... Trene binerler ve kompartımana çekilirler. Ertesi gün, yaveri, Atatürk'ün kompartımanının kapısını çalar. Atatürk, yorgun, bitkin bir halde kravatını yıkamaktadır.

Yaveri: 'Paşam bu ne hal, hiç uyumadınız herhalde; niye böylesiniz', der.

'Çocuk, kompartımanıma yastıkla battaniye koymayı unutmuşsunuz, kolumu yastık yaptım ağrıdı, setremi yastık yaptım üşüdüm, uyumadım kalktım', der. Yaveri: 'Aman Paşam! Birimize haber vereydiniz; hemen size bir yastıkla battaniye getirirdik', der. Ve bir ülke kurtarmaktan dönen komutan tarihi bir cevap verir: 'Geç fark ettim, hepiniz en az benim kadar yorgundunuz, hiç birinize kıyamadım. Önemli olan benim uyumam değil; milletimin rahat uyuması'.

ATAMIZ SAYESİNDE NE KADAR RAHAT UYUYORUZ Kİ; HÂLA UYANAMADIK?

GÜLHAN BÜYÜKERBİL 27/08/09 TARİHİNDE GÖNDERDİĞİ İLETİDEN...

46. ATATÜRK ÖLÜMÜ ÜZERİNE YABANCILARIN SÖYLEDİKLERİ:

(1922'de Türk ordularının zaferi neticesi Anadolu'daki emelleri gerçekleşmeyen İngiltere'nin Türk düşmanı olarak bilinen Başbakanı Lloyd George, Parlamento'da kendisine yöneltilen suçlama ve tenkitleri şöyle cevaplandırmıştır):

'Arkadaşlar, yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğimize bakın ki o büyük dahi çağımızda Türk Milleti'ne nasip oldu. Mustafa Kemâl'in dehasına karşı elden ne gelirdi. (D. Lloyd George, İngiltere Başbakanı, 1922)

Bir ulusun hayatında bu kadar az sürede bu denli kökten değişiklik pek seyrek gerçekleşir... Bu olağanüstü işleri yapanlar, hiç kuşkusuz kelimenin tam anlamıyla büyük adam niteliğine hak kazanmışlardır. Ve bundan dolayı Türkiye övünebilir. (Eleftherios Venizelos, Yunanistan Başbakanı, 1933)

Bir insana ölümünden sonra bu derece sevgi ve

yas gösterileri yapılması milletler tarihinde az görülen şeylerdendir.' (ATHİNAİKA, Atina, 12 Kasım 1938)

'Atatürk'ün Türkiye'de yaptığını hiçbir tarafta, hiçbir kimse yapmadı: Ne Cavour, ne Cromwel, ne de Washington... Atatürk'ün bulduğunu, hiç kimse bulmadı ve Atatürk'ün yaptığını da hiç kimse yapmadı. İlham ettiği kimselere ve kendi prensiplerine göre yarattığı yeni kuşak, O'nun eserine devam edecektir.' (Tıpos Gazetesi)

İngiliz, Fransız ve İtalyanları Anadolu'dan uzaklaştırıp bizi de yenince,, karşımızda sıradan bir adam bulunmadığını ve O'nun gerçek yaratıcı kudretini kavramaktan uzak kalmış olduğumuzu kabul ettik. (1938) (Yorgi PESMAZOĞLU, Yunan Ekonomi Başkanı)

Çok, pek çok devrimciler görüldü. Fakat hiçbiri Atatürk'ün cesaret ettiği ve muvaffak olduğu şeyi yapmadı.'

(Messenger D'Athenes, Yunanistan Gazetesi, 11 Kasım 1938)

Tarih, silinmez harflerle bu devlet adamın ismini hakedecektir. Atatürk bir halk adamıdır. Kırılmaz azmi, keskin zekâsı ve kudreti kendisini yendiği alın yazısının önüne getirmiş, böylece yeni Türkiye'nin yaratıcısı olmuştur.

(Yugoslavya, Politika Gazetesi, 11 Kasım 1938)

Sakarya Savaşı, Sakarya Zaferi, yirmi yaşımın en kuvvetli hatırası olmuştur. O zamanlar, kendi kendime diyordum: Acaba ben de ulusumu böylesine seferber edemez miyim, onun ruhuna kurtarıcı hamleyi, bu dizgin tanımaz ihtirası aşılایamaz mıyım? (Habib BURGİBA, Tunus Devlet Başkanı, 1965)

Atatürk, tarihin her devresi için, insanlığın bir mucizesidir. (Suriye)

Atatürk'ün ölümü yalnız Türk Milleti için değil, onun örneğine çok muhtaç olan bütün Doğu milletleri için en büyük kayıptır. (ELEYYAM Gazetesi, Şam- 1938)

Vatanını muhakkak bir parçalanmaktan kurtararak gemisini güvenilir bir limana götürdükten sonra milletinden bir taht istemedi. O, kelimenin bütün anlamıyla bir insan, eşsiz bir dahi, kahraman bir asker ve siyaset adamı idi.

Hayatını milleti'nin mutluluğuna adadı, bu uğurda genç

yaşta hayata gözlerini kapadı. (Elifba Gazetesi, Şam- 1938)
O'nun ölümü, dünya için de derinliği ölçülmez bir kayıptır.
(Sovyetler)

Adı, Türk Milleti'nin millî kurtuluş savaşında ve Türkiye'nin siyasi alanda yeniden örgütlenmesine gayet sıkı bir surette bağlı olan Kemal Atatürk'ün ölümü gerek Türkiye için, gerekse bütün dostları için derinliği ölçülmez bir kayıptır. Türk Milleti'nin en samimi dostları arasında bulunan Sovyetler, zamanımızın bu örneksiz devlet adamının öneminden dolayı derin bir acı içindedirler. (İzvestia Gazetesi, Moskova, 1938)

Atatürk, dünya üzerinde yeni bir devir açmış bir insandır. Ben, O'nun Türk kadınlarına hak vererek ve bir ülkede anayı, yakışır olduğu yüceliğe erıştırerek Batı'ya ders verdiğini nasıl unuturum. (Uluslararası Kadınlar Birliği Delegatesi, Prenses Aleksandrina)

Romanya'da Atatürk'ün ölüm haberi geldiği gün, bütün okullarda dersler tatil edildi. (Romanya-Rador Ajansı: Bükreş)

Milletimiz, en büyük Türk'ün karşısında kederli bir saygı ile eğilmektedir. (Romanya)

Atatürk, başı dumanlı doruklarda yüce bir dağ tepesidir. Siz O'na yaklaştıkça o yükselir ve aranızdaki mesafe sonsuza değin aynı kalır. Devirlerinde büyük gözükten, zamanla küçülen benzerlerinden farkı budur ve böyle kalacaktır. (Arriba Gazetesi, Portekiz, 1938)

Uzun bir yol aşılmış, yüce bir eser ortaya konmuş, bir çok zaferler elde edilmiştir. Bütün bunlar Atatürk'ün eseridir. (Polanya, Kurjer Warzavski Gazetesi)

O, Türkiye'yi kurmakla bütün dünya uluslarına Müslümanların seslerini duyuracak kudrette olduğunu ispat etti. Kemal Atatürk'ün ölümüyle Müslüman dünyası en büyük kahramanını kaybetmiştir. Atatürk gibi bir önder önlerinde bir ilham kaynağı olarak dikildiği halde Hind Müslümanları bugünkü durumlarına hâlâ razı olacaklar mı? (Muhammet Ali Cinnah-Kaidâzam, Pakistan Cumhurbaşkanı, 1954)

Bizim aslımız rengi uçmuş bir kıvılcım iken, O'nun bakışı ile cihanı kaplayan ve aydınlatan bir güneş haline geldik. (İkbal, Pakistan Millî Şairi)

'Atatürk'ün yaptıkları insanoğlunun kolay kolay

yapabileceği şeylerden değildir. O; büsbütün başka bir insandı.’ (El-Mısri Gazetesi, Mısır, 11 Kasım 1938)

Türkler, Atatürk’ü olağanüstü bir tutkunlukla seviyorlar. Bursa’ya giderken trende rast geldiğim bir çocuğa İstanbul veya Ankara’dan hangisini sevdiğini sordum. Çocuk Ankara’yı sevdiğini söyledi. Nedenini sorduğumda: ‘Ankara’da Atatürk bulunduğu için..’ cevabını verdi. (Mısır, El Bela Gazetesi)

Yüzyılımızda, ‘olmayacak hiçbir şey yoktur’ şeklindeki tarihi gerçeği isbatlayan ilk adam olmuştur. (Eski Ujsag. Macar.)

Budapeşte, 20 (a,a) - Macar ajansı tebliğ ediyor: Başvekil İmredi, Atatürk’ün cenaze törenini yapılacağı 21 Kasım Pazartesi gününü Macaristan’ın millî yas günü sayarak bütün memlekette resmi binalara siyah bayraklar çekilmesini emretmiştir. Harbiye Nazırı ve Budapeşte Belediye Reisi de, askeri binalar ve belediye binaları için aynı kararı almışlar ve Belediye Reisi ayrıca, halkı da siyah bayrak çekmeye dâvet etmiştir. (Namzetti Ujsang Gazetesi, Budapeşte-1938)

Dünyanın çok nadir yetiştirdiği dahilerdendir. Dünya tarihinin gidişini değiştirmiştir. (An Nahar, Beyrut)

Yüzyıldan beri Küçük Asya’nın çıkardığı en büyük lider. (The Japan Chronicle, Kobe)

‘Hayatının sonuna kadar milleti’nin mutlak güveni ile kurduğu devletin başında muzaffer kumandanının kişiliği, eşi görülmemiş bir karakter örneğidir.’ (Comte Carlo Sforza, İtalya Eski Dışişleri Bakanı)

Üstün iradesi, tükenmez cesareti ve eşsiz sezgi ile hasımlarını dize getirdi. Fazilet ve ciddiyeti, üç yılda memleketine yalnız askeri, aynı zamanda tam ve doyurucu bir siyasi zafer kazandırdı. (F. Perrone Di San Martino, İtalyan Yazarı)

‘Atatürk’ün ölümü ile dünya büyük bir liderini kaybetti.’ (Gazeta Del Popolo Gazetesi, İtalya, 11 Kasım 1938)

(Lozan Üniversitesi salonunda, Lozan Türk Talebe Cemiyeti’nin hazırladığı törende:

‘Siz Türk gençleri, bugün Büyük Şef’inizi kaybettiğinizden dolayı ne kadar ağlasanız haklısınız. Üniversite, sizin bu

büyük yasiniza katılmaktadır. Atatürk'ün bu Büyük Adam'ın hayatını burada az bir vakit içinde bildirmeye imkân yoktur. Bu dâhinin, vatanının tarihinde işgal ettiği parlak sayfaları size hatırlatmak isterim. Türkiye'yi yaratan, tarihimizin bu en Büyük Adam'ını başımı en derin hürmetle eğerek selâmlarım.' Profesör MORRF)

'Atatürk, bir medeniyet kaynağı idi.' (İsviçre)

Modern Türkiye'nin yaratıcısı Kemal Atatürk'ün eserleri, memleketi için yaptıkları İsveç'te çok iyi bilinmektedir. Atatürk'ün liderliği altında Türkiye'nin kalkınmasını, fevkâlâde ileri hamlelerini hayranlıkla takibettik. Atatürk'ün, hukuk alanında olduğu gibi, diğer alanlarda da getirdiği reformlarla Türkiye, içinde bulunduğu çok zor durumdan kurtarılıp kuvvetli ve güvenilir temeller üzerine yerleştirilmiştir. (ERLANDER, İsveç Başbakanı)

'Mustafa Kemal Atatürk, kuşkusuz 20. yüzyılda dünya savaşından önce yetişen en büyük devlet adamlarından biri, hiçbir millete nasip olmayan cesur ve büyük bir inkılâpçı olmuştur.' (Ben Gurion, İsrail Başbakanı, 1963)

'Atatürk, askeri dehâ ile devlet adamı filozof dehâsını toplamıştır.' (İspanya)

İslam dünyasının büyük insan yetiştirme gücünü yitirdiğini öne sürenler, Atatürk'ü hatırlamalı ve utanmalıdırlar. (Tahran Gazetesi, İran, 1939)

Atatürk'ün ölümü dolayısı ile Kraliyet Sarayı Şehinşâhi ve hükümet bir ay resmî yas ilân etmiştir. Majeste Şehinşah, gömme töreninin sonuna kadar İran'da askerî ve resmî binalar üzerinde ve yabancı ülkelerdeki İran temsilciliklerinde bayrakların yarıya indirilmesini emir buyurmuşlardır. Bu irade Şehinşahî bugün bütün gazetelerde ilân edilmiştir. (Tahran)

Bugün Türkiye, büyük ve yeni bir memlekettir. Ve savaş sonrasının dehşet, sefalet ve bitkinliğinden çıkmış olan bu yeni Türkiye, Atatürk'ün dimağında vücut bulmuştu. O, bu Türkiye'yi kendi elleriyle dünyaya getirdi. (Dela Mail Gazetesi)

Kadınlar başka hiçbir ülkede bu kadar hızla ilerlememişlerdir. Bir ulusun bu derece değişmesi, tarihte, gerçekten eşi olmayan bir olaydır. (İngiliz, Daily Telgraph)

Gazetesi)

Atatürk, yalnız Türk Milleti'nin değil, özgürlüğü uğruna savaşan bütün milletler önderiydi. O'nun direktifleri altında siz bağımsızlığınıza kavuştunuz. Biz de o yoldan yürüyerek özgürlüğümüze kavuştuk. (Bayan Sucheta KRIPALANI, Hint Parlamento Heyeti Başkanı)

Denilebilir ki onsuz, İslâm alemi yolunu bulabilmek için elli yıl daha bekleyecekti. (Fransız, Berthe Georges-Gaulis)

Atatürk öldü. Barış kubbesinin Doğu sütunu yıkıldı. Artık evrende barışı kimse garanti edemez. Nitekim Avrupalı devlet adamları; O'nun 1930'da yaptığı uyarı ve tavsiyeleri dinlememiş ve dünyayı 1939 yılında ikinci büyük savaş felâketinin içine sürüklemişlerdir. (Fransız Gazetesi Sanerwin)

Tarih çok büyükler gördü. İskenderleri, Napolyon'ları, Washington'ları gördü. Fakat yirminci yüzyılda büyüklük rekorunu Atatürk, bu Türk oğlu Türk kırdı. (L'illustration, Fransa)

'Atatürk, yirminci yüzyılın en büyük mucizesidir.' (National Tidence Gazetesi, Danimarka, 11 Kasım 1938)

Eğer tarih bir kalbe sahip olsaydı, Mustafa Kemal'i mutlaka kıskanırdı. (Tchang Yang Yee Pan Gazetesi, Çin, 1958)

'Atatürk, bütün Asya kıtasının Ata'sıdır.' (Çin)

'Biz Çinliler, hepimiz bu yasa katılıyoruz. Zira büyük bir milletin, çok sevilen Büyük Ata'sının ölümü, yalnız Türkiye için değil, aynı zamanda bizim kıtamızda ve bütün dünyada büyük bir boşluk bırakmaktadır.' (Çin Basını)

'Hiçbir ülke, Atatürk'ün Türkiye'sinin gördüğü değişiklikleri bu kadar hızlı bir şekilde görmemiştir. Bugünün Türkiye'sinin tarihi Mustafa Kemal'in tarihidir.' (Dness Gazetesi, Bulgaristan, 11 Kasım 1938)

Türkiye'nin uluslararası ünü, prestij ve otoritesi durmaksızın yükselmiştir.

Milletine bu kadar az zamanda bu ölçüde hizmet edebilen tek devlet adamı Atatürk'tür. (Libre Belgique Gazetesi)

Bir yenilginin uçurumuna düştüğü halde, ilkin neticesiz sanılan İstiklâl Mücadelesini yapan Türk Milleti, önünde saygıyla eğilmeden bu satırlara son veremez. Zafer

neşesiyle kendinden geçmiş bir diplomasinin kararını 'hayır' diyerek yırtmak ve yüzlerine fırlatmak örneğini biz Almanlar, Türklere borçluyuz. (Alman Askeri Dergisi Vissen Und Vehr)

Benim üzüntüm iki türlüdür; önce böyle büyük bir adamın kaybindan dolayı bütün dünya gibi üzgünüm. İkinci üzüntüm ise, bu adamla tanışmak hususundaki şiddetli arzusunun gerçekleşmesine artık imkân kalmamış olmasıdır. (Franklin ROOSEVELT, A.B.D. Başk)

(Ressam Diyarbakırlıoğlu'nun 8.4.2009 tarihli iletisinden... Kendisine teşekkürler...)

47. ATAMIZIN EĞİTİM ANLAYIŞI

Hayri Balta'nın 10 Kasım günü lisede düzenlenen Atatürk'ü anma töreninde yaptığı konuşmayı, çok ilginç olması bakımından aynen yayınıyoruz. (Gaziantep Sabah, 1968)

+

Hayri Balta Gaziantep Akşam Ortaokulu Son Sınıf Öğrencisi

Bu gün 10 Kasım 30 yıl önce ebedileşen Atamızı anıyoruz yine.

Atamıza layık olabilmek için Akşam Ortaokulunda okuyorum dört yıldır.

Okulumuz Müdürü sayın Şerafettin Mertoğlu, sorulu-cevaplı olmak üzere, Atamızın eğitim anlayışını belirtmekle görevlendirdi beni.

Gelin eğitimle ilgili soruları sizinle birlikte soralım. Atamıza, Cevabını kendisi versin. İzin verirseniz ilk sorunumuz da şöyle olsun:

Soru 1. Atam, eski eğitimi kaldırmak gereğini niçin duydunuz?

- Çünkü öğretim dili Arapça idi. Temeli müsbet ilimlere dayanmıyordu. Harfleri; duygu düşünce ve dileklerimizi ifadeye elverişli değildi. Öğretim, sosyal yaşantımıza, milli benliğimize, geleneklerimize göre yapılmıyordu. Okullardan; milli, demokratik Laik düşünceli okumuşlar çıkmıyordu. Okuma ve yazmayı öğrenmek çok zordu. Okuma yazma bilenlerimiz yüzde on kişi idi.

Soru 2. Atam, affedersiniz ama, eski eğitimi kaldırmak düşüncenizi ne zaman açıkladınız halka?

- 9 Ağustos 1928 de İstanbul Sarayburnu'nda yaptığımız bir müsamerede açıkladım.

Soru 3. Bu açıklamanız nasıl karşılandı o an?

- Osmanlı kafası ile yetişmiş ve çevreme kadar sokulmuş güçsüz aydınlardan bazıları "Bizim halkımızın kafası kalın. Yeni harflerin kabulü için en az beş yıl gerek dediler."

Soru 4. Ya siz ne dediniz?

- Bu iş ya üç ayda olur ya da hiç olmaz, dedim ve hemen geziye çıktım. Gittiğim İllerin ileri gelenlerine yeni harfleri bizzat ben öğrettim. Bu yüzden bana Türk halkımızın ilk başöğretmeni olarak gördünüz?

Soru 5. Peki Atam, bir komutan olarak savaşlarda gördüğünüz Türk halkını başöğretmen olarak nasıl gördünüz?

- Türk halkının kültüre ve uygarlığa susamışlığına hayran oldum. Arap harfleri ile olsun okuma yazma bilmeyenlerin yeni harflerle derhal alıştıklarını gördüm. Ortada bir alfabe olmadığı halde, henüz öğretmenler ve okullar öğretime geçmediği halde, yazı meselesinde de inanılmayacak şuur ve anlayış göstermelerinden mutluluk duydum.

Soru 6. Atam şimdi okuldan söz ettiniz. Okul hakkındaki görüşlerinizi söyler misiniz?

- Saygı ile analım okul adını hep birlikte. Çünkü okul; insana; yurt ve ulus sevgisini, bağımsızlığın önemini öğretir. Bağımsızlık tehlikeye düştüğü zaman izlenmesi gereken doğru yolu gösterir. Yurdu ve ulusu kurtarmak için uzman yetiştirir.

Soru 7. Bir dakika Atam, okul hakkındaki görüşlerinizi söylediniz. Öğretmen hakkındaki görüşleriniz?

- Dünyanın her tarafında insanların en fedakâr ve en saygı değer kimseleri öğretmenlerdir. Ulusu kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenler olacaktır.

Soru 8. Atam öğretmen sözcüğünü genelleştirdiniz. Türk öğretmenlerine söyleyecek sözleriniz yok mu?

- Türk Öğretmenleri Yeni kuşağı, öğretmen ve eğitimcileri sizler yetiştireceksiniz. Yeni nesil sizlerin eseri olacaktır. Hiçbir zaman hatırınızdan çıkmasın ki Cumhuriyet sizden

“fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür” nesiller isteyecektir.

Soru 9. Eğitim konusunda söyleyecekleriniz yalnız öğretmenlere mi? Bu konuda aydınlara söyleyecekleriniz yok mu?

- Geri kalmış ülkeler de aydınlar halkı kendilerine çekmek isterler. Halk kitlesi ise aydınlara tabi olmak istemez.

İtiraz edelim ki aydınlarımız halka inmiş değillerdir. Aydınların görevi: Halka yaklaşmak, halkla kaynaşmaktır.

Aydın sınıfın halka telkin edeceği ülküler halkın ruh ve vicdanlarından alınmış olmalıdır.

Soru 10. Atam, eğitim de yalnız öğretmenlerin, aydınların mı rolü var? Başkalarının, başka kurumların rolü yok mu?

- Olmaz olur mu? Vardır, Böyle olduğu içindir ki Halkevleri, okuma odaları, köy okulları, Türk Ocakları, kitaplıklar açtık. Batının seçme eserlerinden çeviriler yaptık. Gösteriler piyesler, müsamereler düzenledik.

Soru 11. Daha başka

- Bütün bunların yanında camilerin, din adamlarının da rolü küçümsenmemelidir.

Dinimiz çalışmayanın insanlıkla ilgili olmadığını söyler.

Bazı kimseler modern olmayı kafir olmak sayıyorlar. Asıl kafirik onların bu inanişidir.

Soru 12. Atam eğitim de kadınların özel bir yeri yok mudur? Bir kaç cümle de bu konuda söyleseniz?

- Gerçekten milletin anası olmak istiyorlarsa kadınlarımız erkeklerimizden çok aydın, çok bilgili olmalıdırlar. Bu gün anaların çocuklarına vereceği terbiye çağımıza uygun olmalıdır...

Bir ulus erkek ve kadın denilen iki cins insandan kurulur. Olabilir mi ki bir kitlenin bir bölümünü geliştirelim de ötekine ihmal edelim...

Soru 13. Atam, eğitim siyasetimizin ana hatları ne olmalıdır?

- Milli Eğitim siyasetimizin ana hatları şöyle olmalıdır: Memleketin asıl sahibi ve toplumumuzun asıl çoğunluğu köylü olduğu halde bu yurttaşlarımız eğitimden yoksun bırakılmıştır. Eğitim programımızın ilk amacı: Toplumumuzda ki mevcut bilgisizliği ortadan kaldırarak bütün köylülere; vatanını, milletini, dinini, dünyasını tanıyacak kadar okuma-

yazma öğretmek olmalıdır.

Eğitimde ilk hedefimiz; Okuyup yazma bilmeyen tek yurttaş bırakmamaktır.

Soru 14. Atam, bize bir eğitim parolası söyler misiniz?

- Bütün millete, köylüye, çobana, hamala, sandalcıya kadına, kıza okuma yazma öğretiniz. Bunu bir yurtseverlik görevi biliniz. Bu görevi yaparken unutmayınız ki bir ulusun yüzde sekseni okuma yazma bilmezse bu utanılacak bir durumdur. Oysa bu ulus utanmak için yaratılmamıştır.

Soru 15. Atam, biliyorum, çok zamanını aldım. Son olarak memleketimizin şimdiki durumuna göre bizlere ne salık verirsiniz?

- Efendiler, artık vatan onarım istiyor; Bilim, kültür, uygarlık istiyor. Düşünce özgürlüğü, vicdan özgürlüğü ve derin anlayış istiyor.

Vatanın bu isteklerini yerine getirmek için eksiksiz ve köklü çalışmaya mecbursunuz.

Şerifiniz, namusunuz, bağımsızlığınız, varlığınız için vatani geri kalmışlıktan kurtarmak zorundasınız.

Teşekkür ederiz Atam; Allah'a ısmarladık...

Gaziantep Sabah, 13.11.1968

48. ATATÜRK'TEN SON MEKTUP

Siz, beni hala anlamadınız

Ve anlayamayacaksınız

Çağlarca da...

Hep tutturdunuz, yıl 1919, Mayıs'ın 19'u

Diyorsunuz.

Ve eskimiş sözlerle beni övüyor, övüyorsunuz...

Mustafa Kemal'i anlamak bu değil

Mustafa Kemal öyküsü sadece söz değil

Bırakın o altın yaprağı artık

Bırak rahat etsin anılarda şehitler

Siz bana neler yaptınız ondan haber verin

Hakkından gelebildiniz mi? Yokluğun? Sefaletin?

Mustafa Kemal'i anlamak yerinde saymak değil

Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil

Bana muştular getirin bir de

Uygar uluslara eşit buluşlardan
 Kuru söz değil iş istiyorum
 Sizden anladınız mı?
 Uzaya Türk adını Atatürk kapsülüyle yazdınız mı?
 Mustafa Kemal'i anlamak avunmak değil,
 Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil
 Hâlâ o acıklı ağıtlar dudaklarınızda
 Hâlâ oturmuş 10 Kasımlarda bana ağlıyorsunuz
 Uyanın artık diyorum, uyanın uyanın!...
 Uluslar, fethine çıkıyor uzak dünyaların
 Mustafa Kemal'i anlamak göz boyamak değil
 Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil
 Eğer, beni seviyor ve anlıyorsanız
 Laboratuvarlarda sabahlayın
 Kahvelerde değil
 Bilim aşırsın saçlarınızı
 Ancak böylece aydınlanır o sonsuz karanlıklar
 Mustafa Kemal'i anlamak göz boyamak değil
 Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil
 Demokrasiyi, özgürlüğü getirmiştiniz size
 Görüyorum ki hâlâ aynı yerdesiniz, hiç ilerlememiş
 Birbirinize düşmüşsünüz, halka eğilmek dururken
 Hali köylerde ışık, hani bolluk, hani kaygusuz gülen
 Mustafa Kemal'i anlamak göz boyamak değil
 Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil
 Arayı kapatmanızı istiyorum uygar uluslarla
 Bilime, sanata varılmaz rezil dalkavukluklarla
 Bu vatan, bu canım vatan sizden çalışmak ister
 Paydos öğrenmeye, paydos savunmaya, yeter, yeter
 Mustafa Kemal'i anlamak göz boyamak değil
 Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil

Bu şiirin yazarı, Halim Yağcıoğlu, 1955 yıllarında kentimiz Öğretmen Okulunda öğretmenlik yapardı.

Fakat tat vermediler adamcağıza, attırdılar adamcağızı başka bir bucağa.

Ne gam: Her devirde kendi kendini ve ne yaptığını bilmez kişiler, tümen tümen, sürü sürü gelmişler ve nerde bir ışık, nerde bir gerçek değer, söndürüp sindirmek istemişler.

Ne gam: Her devirde acınacak, anlayışsız kişiler gelmişler; bu döl'lerin ataları bile, Atamıza Bolşevik demişler.

10 Kasımda bu şiir Ferit Ginol öğretmenimizin şiir korosunca gayet güzel bir söyleyişle, etkili ve vurgulu bir şekilde söylenmiş, dinleyicilerimiz içinde çok bayanı ağlattığı gibi benim de genzimi sızlatmıştır.

Her yönü ile olgun, olumlu ve başarılı geçen Atamızı anma töreninde söylenen bu şiir kadar Atamızı, Atamızın amaçlarını dile getiren böylesine güzel bir şiire, böylesine güzel bir deyişe, böylesine bir öze rastlamadım:

Okudum, okudum bu şiiri okumakla doyamadım.

Sizlersiniz boğazımdan geçmedi. Sözlere sunmadan duramadım.

Bu şiiri sunmayı vatanıma, Atama bir hizmet saydım.

Gaziantep Sabah,15.11.1968

49. YAŞANMIŞLIKLAR...

Fransa'da çok meşhur bir sözlük vardır; Larousse

Bu sözlükte bir kelime var; “décapiter” ...

Bu kelime, 1931 yılındaki sözlükte; “boynunu vurmak” diye ifade ediliyor.

Kelimenin bir başka anlamı daha var; “Kazığa oturtmak”, yani sivri bir kazık hazırlamak ve kazığın bir ucu insanların ağzından çıkacak şekilde üzerine oturtmak.

Vahşi bir uygulama.

Burada, kazığa oturtmak deyiminin manasını açıklığa kavuşturmak için örnek veriliyor:

“Türkler, bugün bile esirlerini kazığa oturturlar.”

Atatürk bunu öğrendince, Fransız Büyükelçisi'ni yemeğe davet ediyor.

Elçi, diğer elçilere böbürleniyor, hava atıyor; Atatürk tarafından davet edildiği için.

Köşke geliyor, yemekler yeniyor.

Atatürk tabii bir şekilde, Elçiye bu kelimenin anlamını soruyor.

O da bildiği anlamı söylüyor.

Atatürk; “Kelimenin başka bir anlamı var mı?”

diye sorunca, Büyükelçi;

“”Bunu söylemek için sözlüğe bakmam gerekir””
diyor.

Atatürk; daha önce hazırlamış olduğu ve çalışanlarına öğütlediği şekilde

Larouse”u getirtip, Büyükelçinin önüne koyduruyor.

Elçi, daha işin nereye kadar gideceğinin farkında olmadan hevesle okumaya başlıyor.

Ancak kelimenin karşısında “”kazığa oturtmak”” konusunda verilen örnek cümleye gelince, ancak yarıya kadar okuyabiliyor ve yarısından sonra yutkunarak Atatürk”ün yüzüne bakıyor.

Atatürk diyor ki:

“”Demek ki biz Türkler; bugün de esirlerimizi kazığa oturtuyoruz öyle mi, öyle mi sayın Sefir? Sözlüğünüze böyle yazmışsınız, bu doğru mu?””

Sefir, hemen sözlüğü biraz karıştırıyor ve bir kaçamak noktası bularak diyor ki; “”Efendim bu sözlük; Katolik Kilisesi”nin matbaasında basılmış, bildiğiniz gibi biz laik ülkeyiz, kilisenin yaptıklarının bizim hükümetimizle bir ilgisi yok. Bizi ilgilendirmez ve biz kiliseye karışamayız.””

Atatürk:

“”Öyle mi efendim, siz laik bir ülke olduğunuz için demek ki kiliselere karışamıyorsunuz. Öyleyse ben de yarından itibaren İstanbul”daki kiliselerin kapılarına koca birer kilit astırıyorum”” diyor.

Bunu duyan Sefir, birden ayağa kalkıyor ve; “”Ekselans, protesto ederiz”” diyor. Bunun üzerine Atatürk;

“”Hani sizi ilgilendirmiyordu, karışmıyordunuz?”” diyor ve ilgililere dönerek; “”Sefire yolu gösterin”” diyerek, bir anlamda onu kovuyor.

Sonra ne mi oluyor?

Tabii Fransız hükümeti; laiklik söylemlerini bir tarafa bırakıyor, hemen o sözlük toplatılıyor ve yeni baskısında o cümle çıkarılıyor.

M.M

Atilla Büyükmurat iletisinden...

50. OĞUZ KAĞAN ve ATATÜRK

OĞUZ KAĞAN Çinlilerin boyunduruğundan ulusunu kısmen kurtarmış, toparlanma evresindeydi. Askerlerini, toparlıyor, eğitime önem veriyor, birlik beraberlik ruhunu geliştirmeye çalışıyordu.

Derken bir gün ona dış bileyen Çin hükümdarı bir haber gönderir. “Çok güzel bir doru atını bana vereceksin, yoksa geliyorum”, der...

Henüz belli bir refah düzeyine ulaşamayan, ordusunu tam bir düzeye getirmeye çalışan Oğuz Kağan beylerini toplar, Çin hükümdarının istemini dile getirir. Beyler çok bozulurlar. hep bir ağızdan;

- Yüce kağan, at namustur. vermeyelim, gerekirse çarpışarak ölelim, derler.

Oğuz Kağan elini kaldırır:

- Beğler, henüz hazır değiliz. Hem sonra at benim. Bir at yüzünden halkımı ateşe atamam, der, ve ertesi gün doru atını öper ve Çin Hükümdarına gönderir...

- Çinliler bununla durulmaz. Bir savaş nedeni bulup orta Asya'daki Türk yurdunu daha yapılanmadan yeniden ele geçirmek niyetindedirler...

- Haşmetli bu kez de bir haber gönderir ve Oğuz Kağan'ın avradını ister. Beyler yine ayaklanırlar. Burunlarından solumaktadırlar.

- Ama Oğuz Kağan mert başını dikeltir:

- Beyler, Bu da bana ait bir değer. Ama bunun için halkımı neden boyunduruk altında inleteyim, gencecik evlatlarımı neden kurban edeyim. Boşanır, serbest kalan kadınıma gönderirim, der.

Ve dediğini de yapar.

Ama bir süre sonra Çinli hükümdar yine özel ulaklarıyla haber gönderir. Ortaasya'da ülkelerinin sınır olduğu verimsiz kıraç bir alan vardır, ve Çin Hükümdarı orasını kendi ülkesine katmak istemektedir.

Beyler o önemsiz arazinin verilmesinde hiç sakınca görmezler. Zaten kimsenin işine yaramamaktadır. Ama oğuz Kağan'ın sesi gürlemektedir:

- Beğler, İşte bu toprak yalnızca benim değil, tüm

ulusumundur, halkımındı zaten toparlandık. Kalkın ayağa!....
- Müthiş bir savaş olur ve Çinliler binlerce ölü vererek kaçırlar...

+

MUSTAFA KEMAL PAŞA vardı yakın tarihimizde de. Bir de ona dair bir anlatımım olsun...

1938'lerde, o sıralar Hatay bölgesinin Suriye'ye mi, yoksa Türkiye'ye mi katılacağı konusu gündeme gelmişti. Lozan antlaşmasında 1938'de oylama yapılması kabul edilmişti. Yüce Önder Türk'ün öz malı olan Hatay konusuna tüm gücü ile sarılmıştı. Cemiyeti Akvam denetiminde referandum yapıldı ve seçim Hatay'ın büyük çoğunlukla Türkiye'ye verilmesi yönünde sonuçlandı. Ama o sıralar, 1. dünya savaşını da kazanmış olan şımarık Fransızlar bir takım bahanelerle işi savsatmaya, bölgeyi kendilerine bağlamaya çalışıyorlardı.

Büyük ağırlıkları olduğu Cemiyeti Akvamı da aleyhimize yönlendirmeye çalışmışlar ve bir gün de ansızın işi oldu bittiye getirerek Hatay'ı Suriye toprağı ilan etmişlerdi. O sıralar hastalığı da ilerleyen büyük önder bu kararı duyar duymaz, adeta gümbürdedi, 900 yıl önceki atası Oğuz Kağan'ın yaptığı gibi, ülkedeki tüm askeri birliklere tek cümlelik bir emir gönderdi:

- Türkiye'mdeki tüm birlikler... Derhal hepiniz, duraksamasız harekate geçiniz. hedefiniz Türk yurdu kutsal vatan parçası Hatay'dır. Her askeri birlik direkt olarak Hatay'a ulaşıncaya kadar yürüyüşte olacaktır. Mola yeriniz Hatay'dır.

Dünya ayağa kalkar. Fransızları ateş basar. Türkiye'deki, tüm kolordular, tümenler, tugaylar, yoldadırlar, yürüyüştedirler. Cemiyeti Akvam bir yol bulur ve böylece bu güzel toprak yurdumuza katılır...

(Eski bir köy enstitülü yurttaş)

Atilla Büyük Murat iletisinden...

51. KEMALİZM NERELERDE KULLANILMIŞTIR?

Bir başka gruptan aldığım bu iletiyi salt paylaşmak amacı ile gönderiyorum.

Kemalizm savunmasını yapan arkadaşlarımızı da konuyu yeniden tartışmaya davet ediyorum.

x

liberal-Türkiye, dersimiz Kemalizm! Hayır ben senden daha Kemalist'im....? Eee... Millet nerede....?

Bir grupta bir tartışma esnasında bir arkadaş aynı Kentel gibi atıp tutan birine 7 belge sundu. Hepsinde Kemalizm resmen yazılı idi. Öyle ikinci el ani veya söylentiyle bu is olmaz. Arkadasın sunduğu belgeler aşağıda. "bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olma"

1- 1935 CHP kurultayı sonucu Atatürk'ün konuşmasından sonra kurultayca onaylanan program giriş kısmı

" Yalnız birkaç yıl için değil geleceği de kapsayan tasarılarımızın ana hatları burada toplu olarak yazılmıştır. Partinin güttüğü bu esaslar Kemalizm prensipleridir"

Kaynak: CHP, 1935, Cumhuriyet Halk Partisi Programı, Ulus Basımevi/Ankara,

2- "Mustafa Kemal Atatürk'ün el yazısıyla 1937 de 1939 kurultayı için hazırlanan tüzük taslağı "bunlardan başka, 1935 kurultayınca saptanan fikirler de bu programa ulanmıştır. Partinin güttüğü bütün bu esaslar Kemalizm prensipleridir"

(Kaynak: Anıtkabir arşivi dosya no: 1091. Ayrıca

Fotokopisi D. Perinçek Kemalist Devrim 3 belge 4 sf 110-111de yayımlandı.)

3- 1939 da kabul edilen sadece giriş kısmı 1937 taslağından alınan CHP programı yalnız birkaç sene için değil istikbale de şamil olan tasavvurlarımızın ana hatları burada toplu yazılmıştır. Partiye esas olan bütün bu prensipler (Kemalizm) yoludur.

(Kaynak: CHP, 1939, cumhuriyet halk partisi programı, Ulus basımevi. Ankara,)

4- 1937'de Atatürk locasından dinlerken başbakanın 7 defa Kemalizm sözünü kullandığı meclis konuşmasında kullandığı "bu yalnız Kemalist rejimin fikirlerde ve düşünce tarzında başardığı muazzam inkılâbın değil Türk tüccarına, adı bu memleketin en yüksek idealinin sinonimi olan şef tarafından verilmiş en şerefli en büyük ve o nispetlerde mesuliyetli milli vazifenin ifadesidir.

Kemalist rejimi, mülkiyet, ferdi mesai ve çalışma kıymetini, ekonomik politikasının esasi olarak almaktadır. Kemalist rejim, ekonomiyi bir teknik diye kabul etmektedir.

Kemalist rejimi milli menfaate uymayan, devamlı bir şahsi menfaat kabul etmemektedir ve etmeyecektir.

Kemalist rejimin karakteri, yapıcı ve yaptırıcı olması ve bazı memleketlerde olduğu gibi mevcut çeşitli sınıflar menfaati arasındaki mücadeleleri uzlaştırmak değil, umumi ve ferdi çalışmaya ve menfaate hizmet gayesini gütmesidir.

Kemalist rejimde okul yalnız (mecburi ahkam) değildir.

Büyük tarihimiz büyük milletimizin her ihtisas sahasında en büyük adamları yetiştirmiş olduğunu gösteriyor. Bu kabiliyet kanı damarlarımızdadır.”

(Kaynak :<http://www.tbmm.gov.tr/ambar/hp9.htm>)

5-15 eylül 1937 de Mahmut Esat Bozdurt tarafından yazılan ve ancak 9 mart 1940 ta İstanbul üniversitesi tarafından bastırılan ve kaynak yayınları tarafından tekrar basılan -Atatürk İhtilali- kitabının ek 15 kısmında 226-229 saf arasında bulunan -yeni rejimler arasında mukayese

- Kemalizm
  - Komünizm Esasları
  - Milli Sosyalistlik
  - Kemalizm ve Komünizmin Ayrılıkları
  - Kemalizm ve Milli Sosyalizmin Ayrılıkları
  - Kemalizm ve Faşizm'in Ayrılıkları Noktalar
- Başlığıyla yapılan tartışmalar.

6- Hatay Başbakanı'nın bağımsızlıklarını kazanmaları üzerine Mustafa Kemal'e hitaben yazdığı konuşmada Başbakanı'nın “programımızın ruhu ve esasi Kemalizm rejimi ve bütün icabetidir. “ sözleriyle başlayan Cumhuriyeti Kemalist olarak tanımlayan sözleri...

(Kaynak: Kocatürk, 1988, Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti kronolojisi. TTK yay. Ankara, s 625

7- 1934-1939 arasında iki ayda bir Kültür Bakanlığının çıkardığı “la turqie kemaliste” dergisi milli kütüphanede okuyabilirsiniz. Bu dergide Kemalizmli ilgili basılan makalelerin referanslarını yazmaya gerek bile yok, adres aşağıda, giden okur.

(<http://kitap.mkutup.gov.tr:4500/aleph/tur/nlt/nlt/nlt/>)

[find?find-](#)

Type=free&base=t%fc+m+kay%fdtlar&value=kemaliste
Yayın künyesi. Sysno 0125786

Yer 1989 sb 265 11. Takım eser la turquie kemaliste

Yayım İstanbul : direction générale de la presse au
Ministère de Interieur, 1934-Fiztan c. : res. ; 32 cm)

Simdi ya gerçek belge ya da dedikodu. Sonuçta belgeye
ve gerçeğe göre düşünce üretmek yerine bir şeye koru
körüne inanıp yalan yanlış konuşmak işte mesele burada.

**Rafta, Suna Kili'nin "Cumhuriyet Halk Partisinde
Gelişmeler" isimli bir çalışmasının 521 sayfalık 1976
baskılı Boğaziçi üniversitesi Yayınları'ndan bir kitabı
var. Suna Kili'nin bu kitaba kaynaklık eden çalışması
1969 yılında Robert Kolej döneminde Kemalizm adı
altında İngilizce olarak daha dar hacimde basılmıştı.**

Kemalizm, bütün bir ömür öğrenmeye çaba
verdiğimiz bir kavramı hala kavrayamadığımız çok açık.
Tüm öbeklerde, adına kurulmuş derneklerde bu kavram
üzerine küfürlü kavgalar yapılıyor. Büyük Larouse'da
Kemalizm sözcüğüne bakıyorum: ustafa Kemal'in adi
ve fr. Son ek 'isme'den). Atatürkçülük'ün eş anlamlısı"
hepsi bu kadar..!

Suna Kili'nin kitabına girmeden önce elime yeni
geçen S. Eriş Ülger'in "Türk Rönesansı" adlı kitabının
76 - 77. Sayfalarında Kemalizm ile ilgili tespitlerini
aktarmak istiyorum.

"ilk defa 1918'de Amerikalılar tarafından kullanılan
Kemalizm sonradan Mustafa Kemal ve arkadaşlarına
karşı olan padişah ve İngilizler tarafından Mustafa
Kemal için yaptıklarını karalamak ve küçümsemek üzere
kullanılmaya başlandı. Daha sonraları kasıtlı olarak
Atatürk karşıtları tarafından zaman zaman propaganda
amacıyla kullanılır oldu.

Ancak özellikle dış basında Türkiye'den ve özellikle
de Mustafa Kemal Atatürk'ten söz edilirken konuya
olumlu yaklaşıyorsa çoğunluk gazi veya Atatürk
Türkiye'si ya da Mustafa Kemal olumsuz yaklaşıyorsa
Kemal, Kemalist Türkiye veya Kemalizm gibi terimler
kullanılıyordu. Mustafa Kemal sanki bugünleri

görmüşçesine bir gün konu ile ilgili olarak Bozok mebusu Salih Bozok Bey'in sorduğu suale su cevabi verir:

“Çocuk, ne benim düşüncelerimi benimseyenler Kemalist, ne başardığımız devrimler Kemalist devrimlerdir, ne de benim düşüncelerim Kemalizm veya Kemalist ideoloji adı altında doktrinleştirilebilir...”

Bizbirsavaşkazandık.Savaşalanlarındakazandığımız zaferi yaptığımız devrimlerle taçlandırdık. Daha da yapacağımız çok şey var. Ancak kazandıklarımızın ve yaptıklarımızın tümü Türk ulusuna aittir. Her şeyi onun zeka ve maharetine ve çalışkanlığına güvenerek yaptık. Doğrusu budur.

Ben arkamda dondurulmuş, kalıplaştırılmış, değişmez doktrinler bırakmıyorum. Aksine yaptığımız ve yapacağımız devrimlerin tümü gelişmeye ve yenileşmeye açıktır. Açık da olmalıdır.

Şayet yaptıklarımız için Kemalist devrim, sizlere Kemalist denir, benim ulusumun yücelmesi ve yükselmesi için savunduğum düşüncelerim Kemalizm adı altında doktrin olarak sunulursa, ulus bundan çok zarar görür.

Banım düşüncelerim hiçbir zaman kalıplaştırılamaz. Çünkü ben ulusuma medeniyeti ve onu yakalayabilmesinin yollarını gösteriyorum. Medeniyet de düne bakmakla veya günü yaşamakla elde edilemez. Medeniyet bilimin yolundan geçer. Öyleyse medeni ulusların ne doktrinlere, ne de kalıplaşmış yaptırımlara ihtiyacı vardır.

Banım söylediklerim ve bizim yaptıklarımız ulusumuzun medeni uluslar arasındaki yarını alması içindir.

Gerçekçi, akıllı, mantıklı ve bilimsel düşünmeyen ulusların medeni alem içinde hem yerleri hem de şansları yoktur. Medeni toplum olma şansları ise hiç yoktur.

Suna Kili'ye dönecek olursak, Suna Kili, söze insanımızın özgürleşmesinden başlıyor ve su tespitleri yapıyor:

“Özgür insan, sadece ekonomik, sosyal güvenliğe, eğitim olanaklarına, toplumda çeşitli fırsatlara sahip insan değildir.

Özgür insan aynı zamanda, siyasal özgürlüklere, siyasal seçeneklere ve insan olması nedeniyle ona kişiliğini, insanlığını sağlayan tüm özgürlüklere sahip insandır.

Bu nedenle modernleşmeyi sadece kavramlar, araçlar, en önemli alanlar, öncelik taşıması gereken aşamalar gibi açılardan ele almak konuya uzaktan bakıp, bilimselliği sadece bu yönde aramak, modernleşmenin temel aracı olan özgür insanın doğması, yaşaması, gelişmesi konusunun zaman zaman gözden uzak tutulduğunu kanıtlar niteliktedir.

Özgür insan, siyasal, sosyal, ekonomik özgürlüklere, eğitim ve kültür olanaklarına sahip insandır.

Demek oluyor ki, çağdaş özgürlük kavramı ekonomik ve sosyal veya sadece siyasal içeriği olan bir kavram değildir. İnsan bütün bu kavram ve değerlerin hepsinin önemi üzerinde ve bunların öngördüğü koşulların, olasılıkların var olduğu bir toplumda gerçek özgürlüğüne kavuşur” (Suna Kili, s. 11-12)

“zannederim, bugünkü mevcudiyetimizin mahiyet-i asliyesi, milletin temayül ati umumiyetini ispat etmiştir, o da halkçılıktır ve halk hükümetidir. Hükümetlerin halkın eline gedmesidir.” (Suna Kili, s. 35)

1921 Anayasası'nın getirdiği sistem üzerinde yapılan eleştirilere: “demokrasiye benzemiyormuş! Sosyalizme benzemiyormuş, hiçbir şeye benzemiyormuş! Efendiler, biz bize benziyoruz efendiler!” (Suna Kili, s. 38)

“Jön Türkler, anayasal ve parlamenter sistemin taraftarı olarak iktidara geldiler, fakat zamanla iktidarı askerlerin elinde topladılar. Bunun sonucu olarak ordunun birliği ve siyasal sistemin anayasa yönü büyük zarar gördü. Kemalist hareket ise bir askeri çıkışla başladı, fakat güçlü bir sivil temele oturmak için çok uğraştı. Kurtuluş savaşında sadece en güç koşullar altında askerî başarılar elde etmekle kalmadı, aynı zamanda Türkiye'ye ilk gerçek tartışmalı (meclis)

hükümet sistemini kazandırdı.” (dankwart a. Rustow-s. k. 39)

“Bu memleketi su istikamete sevk ederken daima muteber ve mevzubahis olan ekseriyettir. Bu milletin ekseriyeti bizimle olursa fırka deyiniz, ne dersiniz deyiniz, yürütmek mümkündür. Ekseriyet beraber değilse, grup deyiniz, heyet deyiniz, buna istinaden inkılâpta muvaffakiyet mümkün olamaz.” (s. k. 43)

“Türkiye’de anayasa sisteminin temelinde meclis üstünlüğü geleneği yatar.... 1961 anayasası yapılırken, kurtuluş savaşının ilk Anayasası’ndan beri kırk yıl geçmiş olmasına rağmen, gelenekten tam anlamıyla uzaklaşmamıştı. Zaten bu gelenek öyle güçlüydü ki, 1924’te, Türk devletinin ikinci anayasası yapılırken de, Mustafa Kemal’in istediği fesih hakkı, yani meclisi dönem sonundan önce yürütme organının kararıyla seçime yollayabilme yetkim kesinlikle reddedildi. Meclis zafer sonrasının güçlü adamına bile bu yetkiyi vermedi.” (s. k. 51)

“Atatürk’ün bağımsızlık savaşında ortaya attığı, ‘hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir.’ sözünde büyük bir devlet mirasının o devleti vücuda getiren millete devri söz konusuydu.” (s. 52)

“Gerçekleri korkmadan karşılayabilmiş olan bu meclis, dünya tarihinin ideolojik ihtilâllar döneminde iş basındaydı. Millet, halk, köylü.... Hem bir hareket, hem de bir varis noktasıydılar. ‘Halkçılık halk için kanun yapmaktı.’ (Tarik Z. Tunaya. s 55)

“Biz memleketimiz dahilindeki gezilerimizde, teşkilât-i milliyemizin mebdei hakikiye, ferde kadar indiğini ve oradan tekrar yukarıya doğru hakiki taazzuvatın başladığını kemali şükranla vasıl olduğunu iddia edemeyiz. Bunun için sureti mahsusada aşağıdan yukarıya tekrar bir taazzuvun hukuki gayesine sureti mahsusada sarfı mesai etmemiz bir vazifeyi milliyete vataniye telâkki edilmelidir.” (s. 58)

“Türkiye’nin sahib-i hakikisi ve efendisi, hakiki müstahsil olan köylüdür. O halde herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan

köylüdür. Binaenaleyh, Türkiye büyük millet meclisi Hükümeti'nin siyaset-i iktisadiyesi bu gaye-i asliyeyi istihsale matuftur.” (s. 68)

“Bu savaş bütün halkın, bütün sınıfların işbirliğiyle kazanılmıştır. Bu savaş bir sınıf çatışması görüşüne dayanmamıştır.” (s. k. 68)

“Kemalist devrimin kökeninde sınıfsallık aramak, onun gerçeklerine sırt çevirmek demektir. Kemalist devrimin temelinde Kemalist halkçılık anlayışı yatar. Dinamik bir halkçılığa dayanan Kemalist devrim bu nedenlerde dolayı sınıfsal açıdan çok halkçılık, halk yönetimi ve çağdaşlaşma gibi kendi ilkeleri çerçevesinde ele alınmalıdır.” (s. 69)

“Halkçılığın gerçekleşmesi için köklü sosyo-ekonomik devrimlerin yapılması lâzımdı. Kemalist görüş fikir düzeyinde bunun gerekliliğini benimsemiştir. Fakat uygulamalar yeterli ve geniş kapsamlı değildir. Atatürk ve onun devrimci kadrosu Osmanlı devleti yerine Türkiye Cumhuriyeti'ni kurarak büyük bir rejim değişikliği sağlamış, Türk devletine yeni bir kimlik getirmiş ve birçok önemli devrimler yapmış olmalarına rağmen geleneksel toplumdan modern bir topluma geçişte önemli bir aşama olan sosyo-ekonomik alanda köklü devrimleri sağlayamamışlardır.” (s. 69)

“Dahil olduğumuz halk devrinin, milli devrin milli tarihini de yazabilmek için sapanlar kalemler olacaktır. Bence halk devri, iktisat devri mefhumu ile ifade olunur. Öyle bir iktisat devri ki, memleketimiz mamur, milletimiz müreffeh ve zengin olsun.” (s. 72)

“Siyasi cidallerin çoğu basittir. Fakat içtimai mesai her vakit için müsmirdir. Bizim münevverlerimiz buna çalışmalı. Neden Anadolu'ya gelip uğraşmazlar? Neden milletle doğrudan doğruya temasta bulunmazlar? Memleketi gezmeli, milleti tanımalı, eksiği nedir, görüp göstermeli, milleti sevmek böyle olur. Yoksa lâfla muhabbet fayda vermez.” (s. 83)

“Atatürk'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde, kaynağı Ulusal Kurtuluş Savaşı'na dayanan Kemalist ilkeleri benimseyen ve devrimleri ilimli bir tek parti sistemi içinde

uygulamaya çalışan CHP, devrim hareketinin önemli bir siyasi kuruluşu olarak faaliyette bulunmuş, fakat bütün modernleşme aşamalarında aynı oranda başarı sağlayamamış ve devrimleri tam anlamıyla halka indirememiştir.” (s. 84)

Her ne kadar Larousse Kemalizm ile Atatürkçülüğü aynı anlama ve içeriğe sahip olduklarını söylese de bize göre Kemalizm, Atatürk’ün yaşadığı sürede Türkiye’nin çağı yakalaması için yaptıkları gerçekleştirdikleri ve gerçekleştirmek istedikleridir.

“Zannederim, bugünkü mevcudiyetimizin mahiyet-i asliyesi, milletin temayülâti umumiyetini ispat etmiştir, o da halkçılıktır ve halk hükümetidir. Hükümetlerin halkın eline geçmesidir.” (Suna Kili, s. 35)

+

Atatürk’ün gösterdiği hedef çağdaş uygarlık seviyesi ve onu aşmaktır. Bu hedefe ilmin gösterdiği yolda toplumun beraberliği ve dinamiği ile ulaşılabilecektir.

Ülkenin ilim ve bilim çevrelerinde, ukala ve ulema meclislerinde, akademilerinde Türk Milleti’nin bu hedefe ulaşması için gerekli yöntemler, taktikler, teknikler ve stratejiler tartışılmaz. İşte bunları sıradan konuşuruz, sonra birbirimize gireriz.

Siyasal partilerimizin Türkiye’nin, Atatürk’ün gösterdiği bu hedeflere ulaşması için yöntemlerini belirlemede dayanmaları gereken Anadolu insanının sosyolojik yapısından haberleri bile yoktur.

Atatürkçülük, bağımsızlığı, çağdaşlaşmayı ve ulusun egemenliğini öngörür.

Atatürkçülük Türkiye’yi kendine yeter yapacak ilkeler bütünüdür.

Atatürkçülük, Anadolu insanı ile bütünleşmeyi, onun dinamiğini yanına alarak ülkeyi 2000’li yıllarda dünyada sözü dinlenir bir ülke olmasını amaçlar.

Mustafa Kemal Atatürk der ki: “istiklal’i tam denildiği zaman, bittabi siyasi, mali, iktisadi, adli, askeri, harsı ve ila ahiri her hususta istiklal-i tam ve serbest-i tam demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinden mahrumiyet, millet ve memleketin, malay-i hakikasiyla istiklalinden mahrumiyet

demektir.”

Atatürk'ün anladığı bağımsız yapı, sadece uluslararası hukuk içersinde kağıt üzerindeki bir devleti öngörmüyordu. O tam bağımsızlıkla, kendi kendine yetebilen, savunmasından teknolojisine, tarımından ekonomisine kadar her alanda dışarıya muhtaç olmadan, hiçbir ödün vermek zorunda kalmadan kendi ayaklarının üstünde durabilen bir yapıyı kastediyordu

Atatürk'ü Anadolu'ya götüremeyenler ülke yönetimine egemen de olsalar Türkiye'yi bu hedeflere ulaştıramaz, büyütemez, ancak geri götürürler.

Aha.. Atatürk olsaydı!” diyerek söze başlayanlar, onu örnek alınacak bir Türk büyüğü, bir halk adamı olarak değil, onu erişilmez yüce bir kişilik, insanüstü bir varlık gibi tanıtanlar genç nesillerin ulusal kimlik aşınmasının belki de en büyük nedenidirler. Bunlar Atatürkçü düşüncenin sahibi olamazlar. Atatürkçü düşünce Anadolu insanını dışlamaz. Bugün Atatürkçülük çağın gelmiş olduğu bu noktada Anadolu insanının katılacağı düzlemlerde şekillenecektir.

Atatürkçülük Türkiye'yi kendine yeter yapacak ilkeler bütünüdür.

Atatürkçülük, Anadolu insanı ile bütünleşmeyi, onun dinamiğini yanına alarak ülkeyi 2000'li yıllarda dünyada sözü dinlenir bir ülke olmasını amaçlar.

Atatürk'ün 60 yıl önce söylediklerini kendi dar kafasına göre yorumlayarak toplumun aklına ipotek koymak Atatürkçülük olamaz. Elinde içki kadehi ile Atatürk üzerine ahkam kesmek, Atatürk'e ve ilkelerine yapılan en büyük kötülüktür.

Cumhuriyet için oğlunu şehit vermiş eli teşbihli, bası takkeli, sakallı babaya madalyasını boynuna taktıktan sonra, onun önünde, aynı görünümdeki insanları mürteci ilan etmek, anlamını bilmediği şeriatçı sözcüğü ile suçlamak Atatürkçülüğe zarar verir.

Ağızlarında küfür olanlar, Atatürk'e ve ilkelerine ancak zarar verirler.

Atatürk'ü Anadolu'ya götüremeyenler ülke yönetimine egemen de olsalar Türkiye'yi bu hedeflere ulaştıramaz, büyütemez, ancak geri götürürler.

Başı örtülü olduğu için çocuğunu okutmayan bir Türkiye'nin dünyaya bakacak yüzü yoktur. Bu kız çocuklarını diri diri gömen zihniyetle eş anlamlıdır.

Böyle uygulamalarla Anadolu'nun dinamiği sağlanamaz, birlik ve bütünlüğü korunamaz.

Atatürkçülük adına dayatmalara egemen söylemlerin ve yaptırımların Atatürkçülükle, onun çağdaş yorumu ile hiçbir ilgisi yoktur.

(Yazarı bilinmiyor...)

52. ATATÜRK DİYOR Kİ...

Biz Türkler, bütün tarihimiz boyunca hürriyet ve istiklâl timsal olmuş bir milletiz.

Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet, medenî insanlık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye lâyık sayılamaz.

Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben milletimin en büyük ve ecdadımın en değerli mirası olan bağımsızlık aşkı ile dolu bir adamım. Çocukluğumdan bugüne kadar ailevî, hususî ve resmî hayatımın her safhasını yakından bilenler bu aşkı malumdur. Bence bir millete şeref, haysiyet, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara, çok ehemmiyet veririm. Ve bu vasıfların kendimde mevcut olduğunu iddia edebilmek için milletimin de aynı vasıfları taşımasını esas şart bilirim. Ben yaşabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım. Bu sebeple milli bağımsızlık bence bir hayat meselesidir. Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusundan vazgeçinceye kadar, amansız düşmanıyım.

Milli egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar batır, mahvolur. Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkûmdurlar.

Cumhuriyet fikir serbestliği taraftarıdır. Samimi ve meşru olmak şartıyla her fikre saygı duyarız.

Egemenlik kayıtsız ve şartsız milletindir.

Gerçi bize milliyetçi derler. Ama, biz öyle milliyetçileriz ki, işbirliği eden bütün milletlere hürmet ve riayet ederiz. Onların milliyetlerinin bütün icaplarını tanırız. Bizim milliyetçiliğimiz herhalde hodbince ve mağrurca bir milliyetçilik değildir.

Bilelim ki milli benliğini bilmeyen milletler başka milletlere yem olurlar.

Milli mücadelelere şahsî hırs değil, milli ideal, milli onur sebep olmuştur.

Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.

Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin gelişmesinde başlıca etkidir. Türk dili, dillerin en zenginlerindedir. Yeter ki, bu dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

Bir dinin tabîî olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uygun olması lazımdır.

Her fert istediğini düşünmek, istediğine inanmak, kendine mahsus siyasi bir fikre sahip olmak, seçtiği bir dinin icaplarını yapmak veya yapmamak hak ve hürriyetine sahiptir. Kimsenin fikrine ve vicdanına hakim olunamaz.

Türk Milletinin istidadı ve kesin kararı medeniyet yolunda, durmadan, yılmadan ilerlemektir.

Medeni olmayan insanlar, medeni olanların ayakları altında kalmaya mahkûmdurlar.

Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla hiç ilgisi olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler çağdaş olmayı kâfir olmak sayıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış tefsiri yapanların maksadı İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, dimağladır.

Arkadaşlar, efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.

Medeniyetin emir ve talep ettiğini yapmak insan olmak için yeterlidir.

Biz dünya medeniyeti ailesi içinde bulunuyoruz. Medeniyetin bütün icaplarını tatbik edeceğiz.

Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.

Milletimiz her güçlük ve zorluk karşısında, durmadan ilerlemekte ve yükselmektedir. Büyük Türk Milletinin bu yoldaki hızını, her vasıtayla arttırmaya çalışmak, bizim hepimizin en kutlu vazifemizdir.

İnsan topluluğu kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kabil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?

Ey kahraman Türk kadını, sen yerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın.

Anaların bugünkü evlatlarına vereceği terbiye eski devirlerdeki gibi basit değildir. Bugünün anaları için gerekli vasıfları taşıyan evlat yetiştirmek, evlatlarını bugünkü hayat için faal bir uzuv haline koymak pek çok yüksek vasıflar taşımalarına bağlıdır. Onun için kadınlarımız, hattâ erkeklerimizden çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olmaya mecburdurlar; eğer hakikaten milletin anası olmak istiyorlarsa.

Ben icap ettiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk Milletine canımı vereceğim.

Gençler cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz, almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz.

Yüksek Türk! Senin için yüksekliğin hududu yoktur. İşte parola budur.

Benim naçiz vücudum nasıl olsa bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti ebediyen yaşayacaktır.

Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz... Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.

Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir.

Müspet bilimlerin temellerine dayanan, güzel sanatları seven, fikir terbiyesinde olduğu kadar beden terbiyesinde de kabiliyeti artmış ve yükselmiş olan erdemli, kudretli bir nesil yetiştirmek ana siyasetimizin açık dileğidir.

Muallimler! Yeni nesil, Cumhuriyetin fedakâr öğretmenleri ve eğiticileri, sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti, sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle mütenasip bulunacaktır.

Milleti kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğiticiden yoksun bir millet, henüz millet namını almak istidadını keşfetmemiştir.

Dünyanın her tarafından öğretmenler insan topluluğunun en fedakâr ve muhterem unsurlarıdır.

Okul sayesinde, okulun vereceği ilim ve fen sayesinde ki, Türk milleti, Türk sanatı, Türk iktisadiyatı, Türk şiir ve edebiyatı bütün güzellikleriyle gelişir.

Türkiye'nin asıl sahibi ve efendisi, gerçek üretici olan köylüdür. O halde, herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan köylüdür. Onun için, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin iktisadi siyaseti bu aslî gayeye erişmek maksadını güder.

Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, müstakil, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin belkemiğidir.

<http://www.tsk.tr/anitkabir/atasoz.htm>

53. ATATÜRK'ÜN SANSÜRLENEN YAZISI...

Bu yazıyı Atatürk kendi kalemiyle, Medeni Bilgiler kitabında -okullarda okutulması için - ele almıştır. Ancak yazı,

TDK tarafından sansürlenerek okullarda okutulmamıştır. (Medeni Bilgiler sayfa: 364,365,366,367,368,369,370,402, 403)

Kemal Atatürk:

“Türkler Arapların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arapların dinini kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların vesairenin Türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir tesir etmedi. Bilâkis, Türk milletinin milli rabitalarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü Muhammed’in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde, şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu.

Bu Arap fikri, ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammedin dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin, her yerde yükseltilmesine hasretmeye mecburdurlar.

Bununla beraber, Allaha kendi milli lisanlarında değil, Allahın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe, Allaha ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyet karşısında Türk milleti birçok asırlar, ne yaptığını bilmeksizin, adeta bir kelimesinin manasını bilmediği halde Kuranı ezberlemekten beyni sulanmış, hafızlara döndüler.

Başlarına geçebilmiş olan haris serdarlar, Türk milletince karışık, cahil hocalar ağzıyla, ateş ve azap ile müthiş bir muamma halinde kalan, dini, hırs ve siyasetlerine alet ittihaz ettiler.

Bir taraftan Arapları zorla emirleri altına aldılar, bir taraftan Avrupa’da Allah kelimesinin ilâhî parolası altında Hıristiyan milliyetlerine ilişmeyi düşünmediler. Ne onları ümmet yaptılar ne de onlarla birleşerek bir kuvvetli millet yaptılar.

Mısırdaki, belirsiz bir adamı halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palasparyi, hilafet alameti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular.

Gâh şarka, cenuba, gâh garb veya her tarafa birden saldırı saldırı, Türk milletinin Allah için, Peygamber için topraklarını, menfaatlarını, benliğini unutturacak Allahla

mutevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular.

Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet vermeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler his olunmaya başlayınca, asıl hakiki saadete öldükten sonra ahirette kavuşacağını vat ve temin eden dini akide ve dini his, millet uyandığı zaman onun şu acı hakikati görmesine mani olamadı.

Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin ahiretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek ahiret hayatına kavuşmak telkin eden dini hissi; dünyanın acısı duyulan tokatıyla derhal, Türk milletinin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri, Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti. Türk vicdanı umumisi, derhal, yüzlerce asırlık kudret ve küşayışıyle, büyük heyecanlarla çarpıyordu. Ne oldu?

Türkün milli hissi, artık ocağında ateşlenmişti. Artık Türk, cenneti değil, eski, hakiki büyük Türk cedlerinin mukaddes miraslarının son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu.

İşte dinin, din hissinin Türk milliyetinde bıraktığı hatıra...“

Yazıları, Atatürk'ün el yazısından okumak için buraya tıklayabilirsiniz.

Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El Yazıları
Prof Dr. Ayşe Afet İnan

54. “KEMALİZM NEDİR?”

Kemalizm, bir “Çağdaşlaşma, Modernleşme” ideolojisidir. Kemalizm, Milli Hâkimiyet prensibine dayalı bir Demokratik, Ekonomik Kalkınma ve Modernleşme İdeolojisidir.

Kemalist İdeolojinin en önemli niteliği, “Akılcı ve Bilimci” olmasıdır. Bunun anlamı ise “Milli”, “Milletlerarası” sorunlara duygusal ve dogmatik açıdan ve peşin hükümler ve kalıplar'a değil, akılcı, bilimci ve pragmatik bir yaklaşımla eğilmektir.

Bu konuda en başta belirtilmesi gereken nokta “Kemalizm” in katı bir “Doktrin” olmadığıdır. Esasen, bizzat Mustafa Kemal' hareket ve dinamizmi önlediği gerekçesiyle çağın Marksizm - Leninizm, Faşizm, Nasyonal Sosyalizm gibi dogmatik, katı ve totaliter doktrinlere karşıdır. Bu nedenle

“Kemalizm” ile ifade ettiğimiz görüş, Modern Türk Devleti’ nin kuruluşunda temel olan ilke uygulamaların bütününe ortaya çıkardığı davranış ve hayat tarzı anlamındaki pozitivist, akılcı, ampirik, pragmatik bir ideoloji”dir.

Bu anlamda olmak üzere, çağımızdaki siyasal ideolojileri “totaliter” ve “demokratik” olarak ikiye ayırmak adet olmuştur. “Marksizm - Leninizm” sol’ un “Nasyonal Sosyalizm - Faşizm” ise sağ’ ın, hoşgörüsüz ve totaliter ideolojileridir. Aralarında “demokratik sosyalizm” de bulunmak üzere, siyasal yelpazenin “ortanın solu” ndan “ortanın sağı” na kadar yer alan tüm çağdaş ve sosyal adaletçi, hürriyetçi rejimlerin “demokratik” olan ideolojilerinin temeli “dogmatizm” değil, “rasyonel amprizm” veya “pragmatizm” dir. Kendine akıl ve bilimi mürşit olarak kabul eden ve ayrıca 1789 Fransız İnsan ve Vatandaş Hakları Beyannamesinin “Milli Hakimiyet” ilkesinden ve İnsan Hakları anlayışından esinlenen Kemalizm “dogmatik” ya da “totaliter” ideolojiler arasında değil, “rasyonalist” ve “pragmatik” olan “demokratik” ideolojiler arasında yer almaktadır.

Bilindiği gibi, faşizm’ in “millet”, “devlet” , “lider” ve “ırk” ; “Marksizm - Leninizm” ise, “sınıf “ ve “ sınıf kavgası “ gibi değişmez ve dolayısıyla “dogmatik” kavramlara dayanmasına karşın “Pragmatizm” , “mutlak gerçek” yerine, “deney” e; yani akıl ve bilimin gözlem ve bulgularına dayanan ve dolayısıyla zaman içinde değişen gerçekleri kabul eder.

Mustafa Kemal 1920 ve 1930’ların Komünist ve Faşist doktrin uygulamalarını görmüş, fakat bunları reddetmiş bir liderdir. Atatürk katı bir parti programı içinde doktrin oluşturmak yerine, bu işi akıl ve bilimin önderliği altında Türk Toplumunun ihtiyaçlarına göre oluşturma yolunu seçmiştir. Kurtuluş Savaşından sonra Türkiye Cumhuriyeti adı ile oluşturulan yeni Türk devleti’ nin dayandığı “Atatürk İlkeleri”nin Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik gibi çeşitli ideolojik ilkelerden oluştuğu ve “Altı Ok” olarak sembolleşen bu ilkelerin özellikle tek parti döneminde “Kemalizm” olarak adlandırıldığı bilinmektedir. Fakat ideoloji olarak Kemalizm bunlardan ibaret değildir.

Hiç şüphe yok ki, Türk Toplumunun ihtiyaçlarından

doğan bu ilkelerin yalnız sözlük anlamı ile tanımlanması mümkün değildir. Bunlar Atatürk tarafından hem sözle hem de uygulama ile belirlenmiştir.

Ayrıca bunları birbirinden çözüp ayırmaya tek tek değerlendirmeye girişmek büyük yanlışlık olur. Bunlar, bir bütünü oluşturan unsurlardır.

İşte bu uyum, bütünlük ve tutarlık “Kemalizm” dediğimiz dünya görüşünü ortaya çıkarır.

Dogmatizme karşı bir başkaldırma hareketi ve akılcılık demek olan Kemalizm, sürekli çağdaşlık ve ilerencilik demektir. Esasen, önce Liberalizmin, daha sonra da “Marksizm - Leninizm” in uğradığı bunalımlar karşısında çağımızda “katı ve dogmatik” ideolojilerin sona ermesinden dahi bahsedilmiştir. Nitekim 1960’ların başında, devrin Sovyet lideri Kruşçev’ in Marksist - Leninist Dogmatizm’ ine “Pragmatik” bir yaklaşımla yaptığı değişiklikleri “revizyonizm” olarak suçlayan Çin yöneticileri, Mao’nun ölümünden sonra “Dogmatizm” den “Pragmatizm” e yönelik uygulama içine girmişlerdir.

Kemalizm’ in bir ideoloji olmadığını ileri sürenlerin başında Türk Toplumunu’ nda bir “ideolojik boşluk” yaratmak ve bu boşluğu yabancı ve temsilcisi oldukları ideolojilere doldurmak isteyenler gelmektedir.

“Kemalizm düşmanları” olan ve “ Marksizm ve Leninizm” den “ Nasyonal Sosyalizm” e, Kapitalist Liberalizm’ e, Teokrasi’ ye kadar değişen “çağ dışı” dogmatik ve totaliter ideolojileri savunan bu gibi kimselerin, “Kemalist Atatürkçü” ideolojiyi inkâr veya tahrif etmek suretiyle Türk Toplumunu’nda bir ideolojik boşluk yaratmak istemeleri tabii karşılanmalıdır.

Ne var ki, “Kemalizm - Atatürkçülük’ ün bir ideoloji olmadığını düşünen bazı kimseler ise, ideolojiyi sadece “katı ideoloji” anlamakta, çağımızda dogmatik ve totaliter ideolojiler karşısında “Pragmatik ve Demokratik” ideolojilerin yer aldığını ve bir “hayat tarzı” anlamındaki bu tür ideolojiler arasında Kemalizm’ in yer alabileceği gerçeğini ya bilmemekte veya gözden kaçırmaktadırlar.

Mustafa Kemal’i kendinden önce gelmiş reformculardan ayıran nokta; Tanzimat Hareketi gibi sadece kanun ve yönetim alanında kalmayıp, bütün hayatı içine alan

bir değişiklik istemesiydi. Memleketin siyasi yapısını değiştirmek, halkı uyandırıp, onu Fransız İhtilalı ile doğan ve Batı Avrupa' nın birçok ülkesinde gelişen Milli Hâkimiyet kavramına çekmek istiyordu.

Böyle bir değişiklik pek çabuk olmayacaktı. Mustafa Kemal bunun da sebebini biliyordu. Gücünü tartışmadan değil, tahakkümden, düşünce hürriyetinden değil, kayıtsız-şartsız itaatten alan “dinsel kuvvetler”, demokrasinin yerleşmesine karşı koyacaklardı. Onun için Mustafa Kemal, siyasi devrimi her şeyden önce, bir “inanç devrimi” olarak görüyordu.

Kurtuluş Savaşımızın askeri yönü sona erip, vatan toprakları dış düşmanlardan temizlenince, başta bilgisizlik, yoksulluk ve geri kalmışlık olmak üzere, bütün iç düşmanların tüm güçleri ile ayakta kaldığı ve ülkemizin çağdaş milletler düzeyine çıkabilmek için çok şeyler yapmak gerektiği görüldü. Bunun için, öncelikle, toplumda uyanmış bulunan “millet olma bilinci” ni pekiştirmeye lüzum vardı. Yüzyılların birikimi olan yanlış inançlar ve anlayışlar yüzünden, milletimiz bu bilinçten oldukça yoksun bir seviyede kalmıştı.

Öyleyse, belirgin ilkeler üzerinde yeni bir devlet yapısının kurulmasına ihtiyaç ortadaydı. Bu da millet olma bilincinin uyanık tutulmasına bağlıydı. Böylece, Türk Toplumunu' nun adı “Türk Milleti'nin yeni “Türk Devletinin adı “Türkiye Cumhuriyeti” olarak belirmiş, Kurtuluş Savaşından sonra, Türkiye Cumhuriyeti adı ile ortaya çıkan yeni Türk Devleti'nin dayandığı Atatürk ilkeleri ve fikirleri anlayış olarak gelişmiştir.

55. KEMALİZMİ ORTAYA KOYAN NEDENLER:

Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik olarak ifadesini bulan bu ilkeler, bir bütünü oluşturan ve “ortak özellikleri” bulunan ilkelere dir. Atatürk ilkeleri Türk Toplumunu'nun ihtiyaçlarından doğduğundan, bunlarda baskı, taklitçilik veya özenti yoktur.

Bu ilkeler yalnız sözlük anlamıyla tanımlanamaz. Zira bunlar Atatürk tarafından hem sözle, hem de uygulama ile belirlenmiştir. Bu ilkeler bir bütünü oluşturan unsurlar olduğuna göre, bunları tek tek değerlendirmeye girişmek

yanlış olur.

Bunların sağladığı uyum ve bütünlük “Kemalizm” dediğimiz Dünya görüşünü ortaya çıkarır. ATA’NIN (Mustafa filmi ile ilgili)

TURGUT ÖZAKMAN’IN CAN DÜNDAR’A MEKTUBU

Utandım çocuk

Beni anlatan bir film yapmışsın.

Kızgınım, utanç içindeyim.

Sana değildir kızgınlığım. Filmdeki Mustafa’dan da utanmış değilim.

Başaramamışım, bundandır utancım.

Komutam altında, bu vatan için kanını akıtan Türk askerlerinden utandım.

“Özgürlük” demiştim, benim karakterimdir.

“Bilim” demiştim, tek yol göstericidir.

Sen, “Karanlıktan korkardı” demişsin benim için.

Korkardım evet. Bu ulusu boğmak isteyen

karanlıklardan çok korktum.

Ama insaf be çocuk, korkup da kaçmadım ya.

Söküp atmadım mı o karanlığı bu ülkenin üzerinden?

Diktatör demişsin bir de. Hiç okumadın mı çocuk?

Nerde benim nesilleri emanet ettiğim öğretmenler?

Anlatmadılar mı sana?

Başkomutan olarak cepheden cepheye koşarken ve bütün kararları tek başıma alabileceksen neden bir meclis kurdum ben çocuk? Böyle diktatör olur mu?

Ah be çocuğum.

Neden, nasıl düşman ettiler seni bana?

Baktım aşktan, sevgiden, aileden bahseden güzel şeyler yazmışsın bugüne kadar.

Belli ki, çalışkansın, zekisin. Kara cüppeleri ile milletin ümüğüne çökmüş olan yobazları çok iyi anlarım da çocuk, seni anlayamıyorum.

Onlar zaten hiç sevmedi beni. Yüzyıllardır süren iktidarlarını çekip almıştım ellerinden. Sevmeyecekler beni elbette. Peki, sen çocuk, sen neden kol kola girdin bu kara

kalplilerle? Dedim ya, sana değil kızgınlığım.

Başaramamışım.

Anlatamamışım demek ki özgürlüğün kıymetini, bağımsız bir ulusun, onurlu özgür bireyi olmanın ne büyük bir nimet olduğunu. Yazık olmuş, onca vatan evladının kanına, onca ananın gözyaşına. Veremem ki şimdi hesabı, ne o gencecik bedenlere, ne de gözü yaşlı analara.

“Bu muydu uğruna bizi ölüme gönderdiğin vatan?” derlerse, “Bu nesiller miydi, ölen evlatlarımızın kanıyla Kurduğun ülkeyi emanet ettiğin?” Diye sorarlarsa ne derim ben onlara be çocuk? Olmadı be çocuk... Olmadı. (Saygılarımla Türk kamuoyuna) 30.10.2008

1. NASIL BİR TÜRKİYE İSTİYORUZ?

Türkiye zor bir dönemden geçiyor. Siyasette, ekonomide...

Sokaklarda ve toplumsal yaşamın her alanında gerilim ve kriz giderek tırmanıyor. Tırmanan bu gerilim, ne toplumun iradesini parlamentoya yansıtmayan bir seçimle, ne de herhangi bir geçici düzenlemeyle aşılabılır. İçinden geçmekte olduğumuz kriz, 12 Eylül'den bu yana bizlere dayatılan yaşam biçiminin, siyaset tarzının, ekonomik politikaların ürünüdür. Dolayısıyla krizi aşmanın yegâne yolu, “Darbe Hukuku”nun ve ülkemizde yarattığı toplumsal, siyasi ve ekonomik erozyonun yaşamımızın her alanından çıkarılmasıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle doruğa çıkan mevcut siyasal kriz, basit anlamda “yöneticilerin niteliği” üzerinden yürütülecek bir tartışma ile aşılamaz.

Siyasal Krizin Çözümü, Her Alanda Köklü Demokratik Dönüşümün Sağlanmasıdır. Bugünün siyasal krizinin temelinde, siyasetin toplumsal dayanaklarından ve demokrasiden uzak bir alanda yürütülüyor olması yatmaktadır. 12 Eylül hukukunun yarattığı baskı, geniş halk kesimlerini siyasetten uzaklaştırmış, emek ve meslek örgütlerini, demokrasi güçlerini siyasete müdahalenin uzağına itmiştir.

Krizin çözümü için siyasal alanda acilen bir

demokratikleşme süreci başlatılmalıdır. Bunun için seçim sistemi ve siyasi partiler yasası derhal değiştirilmelidir. Temsil sistemi, yasaklardan ve eşitsizliklerden arındırılarak demokratik bir içerikle yeniden düzenlenmelidir. Tüm toplum kesimlerini siyasetin içine doğrudan davet eden bir yaklaşım süratle hayata geçirilmelidir.

Kriz, salt siyasi yaşamda nükseden bir olgu değil, ülkemizin ekonomik hayatının da yapısal bir sorunudur. Bu sorunun kaynağı, halkı yok sayan, emekçilerin taleplerini duymayan, yoksulların yaşam hakkını görmezden gelen neoliberal ekonomik politikalarıdır.

Bizler, ülkeyi içinden çıkılmaz bir kâbusa sürükleyen neo-liberal ekonomik politikaların terk edilerek, halkın ihtiyaçları doğrultusunda, emekten ve halktan yana bir ekonomik programın hayata geçirilmesini istiyoruz.

Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik alanlarında yaşanan tahribat giderilerek, sosyal alanda yaşanan yıkımı telafi edecek önlemler alınmalıdır. Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik alanları, kamusal bir bakışla yeniden yapılandırılmalıdır. Giderek büyüyen zenginler ile yoksullar arasındaki açığın kapatılması için sosyal destekleme programları hayata geçirilmelidir. Çalışma yaşamındaki esnek, güvencesiz, sigortasız istihdam uygulamalarına, antidemokratik baskı yasalarına son verilmelidir.

Gericiliğin ve Irkçılığın Çözümü Özgürlüklerin Genişletilmesidir!

Siyasetin antidemokratikleştirilmesi ve ekonominin neo, liberalleşmesi ile ortaya çıkan yoksulluk/yoksunluk, işsizlik ve örgütsüzleşme süreçleri toplumda yaşanan hızlı muhafazakârlaşma ile eş zamanlı gitmiştir. İmam hatiplerle, zorunlu din eğitimiyle, kuran kurslarıyla, Türk İslam sentezi politikalarla, devlet kurumlarında ve medya aracılığıyla tüm toplumda yayılan tek tiplilik insanlarımızın bir arada, dostça yaşama kültürünü yok etmektedir. Irkçı-şoven bir anlayışla farklı kimliklerin toplumsal ve siyasi yaşamda kendisini ifade etmesi engellenmiştir.

İnsanları birbirine düşman eden, toplum içindeki bağları kopararak parçalanmaya iten bu ötekileştirici, düşmanca politikalar, toplumsal bütünlüğümüzün en büyük tehdididir.

Her türden etnik, dini, cinsiyet v.b kimliklerin özgürce yaşanabildiği, farklı kültürlerin ve düşüncelerin kendilerini ifade olanaklarının yaratıldığı, özgürlükçü bir laiklik anlayışının egemen olduğu, bir arada kardeşçe yaşama kültürüyle yoğrulmuş bir ülke, toplumsal barış ve huzurun tek reçetesidir.

Son günlerde ülkenin dört bir tarafı yeni cenazeler ile sarsılıyor. Ağlayan tüm annelerin acısı yüreğimizi yakıyor. Biz yine söylüyoruz; son 20 yılı aşkın bir süreç bu sorunun şiddete dayalı politikalarla çözülemeyeceğini göstermiştir. Silahların konuştuğu ortamlarda demokrasiden söz etmek mümkün değildir. Biz bütün sorunlarda olduğu gibi bu sorunun da barışçıl ortamda ve demokratik yöntemlerle çözülebileceği inancını taşımaktayız.

Şiddet ve gerilim ortamlarının yarattığı kitlesel kargaşalar ülkemizin ve insanımızın yararına değildir. Türkiye'nin, "kitlesel refleks" çağruları ile toplumu kargaştırma ve kitlesel çatışma ortamı yaratma yerine, kardeşçe bir arada yaşamı sağlayacak iklimin yaratılmasına ihtiyacı vardır.

IMF ve Dünya Bankası nezdinde karnesi A olan AKP, bir yandan demokrasibilik oyunu oynarken öte yandan polisin görev ve yetkilerini düzenleyen yasada olduğu gibi antidemokratik uygulamaları Meclis'ten geçiriveriyor. Emekçiler, AKP 'nin bu oyununun bilincindedir.

Biz aşağıda imzası bulunan emek ve meslek örgütleri; içinden geçmekte olduğumuz seçim sürecinde, yürütülen sosyo-ekonomik politikaların sonucu olan krizin geçici ve kısmi tedbirlerle aşılamayacağına inanıyoruz.

İlkesizleşmiş ve birbirinin aynısı hale gelmiş mevcut siyasi partiler Türkiye'nin sorunlarına köklü çözüm üretmekten aciz haldedir. Türkiye'nin temel sorunu anti demokratik yasalar, emek karşıtı özelleştirmeci politikalar ve halkın karar mekanizmalarından uzaklaştırılmasıdır.

Yapılması gereken, krizin temelinde yatan nedenlerin doğru tespit edilerek ona uygun köklü ve bütünlüklü bir çözüm üretilmesidir.

2. “M. K. ATATÜRK’ÜN KİŞİLİĞİ ve ÖZELLİKLERİ!..

Sevgili “ATATÜRK GENÇLİĞİ SÖZDE ATATÜRKÇÜLER DEN VE TETİKÇİLERDEN KURTULMAK SİZ M.K. ATATÜRK GENÇLİĞİNDE...” Mustafa Kemal Atatürk, Çok yönlü ve üstün kişiliği olan bir liderdir”. Ben böyle tanımlıyorum ÖNDERİMİZİ ya, siz.?

Birinci Dünya Savaşı sonunda imzalanan Mondros Ateşkes Anlaşması’yla ortaya çıkan tehlikeli durumu ilk olarak görüp milletin dikkatini çeken o’dur. Mustafa Kemal, Amasya Genelgesi’nde, vatanın bütünlüğünün ve milletin istiklâlinin tehlikede olduğunu söyledi. Erzurum Kongresi’nde, millî sınırlar içinde vatanın parçalanmaz bir bütün olduğunu bütün dünyaya ilân etti.

Kurtuluş Savaşı’nı bunun için başlattı. Bu konuda hiçbir taviz vermedi. Vatan savunmasını her şeyin üzerinde tuttu. Sakarya Savaşı sırasında “Vatanın her karış toprağı, vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça terk olunamaz” diyerek bu konudaki kararlılığını gösterdi. Vatani için her şeyini feda etmeye hazır olduğunu şu sözü ile açıkça ifade etmiştir: “Yurt toprağı! Sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz senin için fedaiyiz. Fakat sen Türk Milleti’ni ebedî hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın.”

Mustafa Kemal, vatani ve milleti için canını feda etmekten kaçınmazdı. Daha Çanakkale savaşları sırasında Anafartalar grubu komutanı iken en ön safta savaştı. Bu savaş sırasında Atatürk’e bir şarapnel parçası isabet etmiş, fakat sağ cebinde bulunan saati kendisini ölümden kurtarmıştı. Sakarya Savaşı sırasında ise atından düşmüş ve kaburga kemikleri kırılmıştı. Buna rağmen cepheden ayrılmamış, savaşı sedye üzerinden yönetmişti.

Mensubu olduğu Türk Milleti’ni sonsuz bir aşkla seven Mustafa Kemal Atatürk, milleti için her türlü zorluğa katlanmış ve kendini ona adamıştır. Onun “Ben, gerektiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk milletine canımı vereceğim” sözü, milletini ne kadar çok sevdiğini göstermektedir.

Mustafa Kemal Atatürk, idealist bir liderdi. Onun idealizmi, yüksek vasıf ve kabiliyetlerine inandığı milletin

sonsuz hürriyet ve bağımsızlık aşkından kaynaklanıyordu. Mustafa Kemal'in en büyük ülkülerinden birisi de millî birlik ve beraberlik içerisinde vatanın bölünmez bütünlüğünü sonsuza dek yaşatmaktı.

Mustafa Kemal Atatürk'ün en büyük ideali, millî sınırlarımız içinde millî birlik duygusuyla kenetlenmiş uygar bir toplum oluşturmaktı. Vatani kurtaran, hür ve bağımsız Türkiye idealini gerçekleştiren Mustafa Kemal, yeni Türkiye'yi modernleştirmek amacı ile çağdaş medeniyet idealine yöneltmiştir.

Atatürk'ün en büyük ideallerinden birisi de milletler arasında kardeşçe bir insanlık hayatı meydana getirmektir. İdeallerini gerçekleştirmek için çok çaba harcadı. Bu çabalarına örnek olarak 1934'te imzalanan Balkan Antantı, 1937'de imzalanan Sadakat Paktı gösterilebilir.

Atatürk'ün inkılâpçılığı, akıl ve mantığın toplumsal gelişmeye egemen kılınması esasına dayanır. Onun şu sözü akıl ve mantığa verdiği değeri en güzel şekilde ifade eder: "Bizim akıl, mantık ve zekâ ile hareket etmek en büyük özelliğimizdir. Bütün hayatımızı dolduran olaylar bu gerçeğin delilidir".

Mustafa Kemal'in olaylara yaklaşımı hep mantıklı ve gerçekçi olmuştur.

Milletine hep hakikatleri söylemiş ve bunu tavsiye etmiştir. "Milleti aklımızın ermediği, yapmak kudret ve kabiliyetini kendimizde görmediğimiz hususlar hakkında kandırarak geçici teveccühler elde etmeye tenezzül etmeyiz" sözü çok anlamlıdır. O, akıl ve bilime çok önem verirdi. Gerçeğe akıl ve bilim yoluyla ulaşılabileceğine inanan Atatürk, "Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir" sözü ile bunu en güzel şekilde açıklamıştır.

Mustafa Kemal, yaratıcı düşünceye sahip bir liderdi. Türk Milleti'ni Kurtuluş Savaşı'na hazırlarken düşmanı yurttan atmak için savaşmak gerektiğine halkını inandırmakla işe başladı. Yapacağı işlerin plânını en ince ayrıntılarına kadar tespit edip bunları uygulamak için değişik yöntemler denedi. Sakarya Savaşı öncesinde, ülkenin kaynaklarından en verimli şekilde yararlanılmasını sağlayarak ordumuzun

ihtiyaçlarını karşıladı.

Atatürk, bütün inkılâplarını gerçekleştirmeden önce, kamuoyunu hazırlamaya, millete inkılâpların gerekliliğini anlatmaya büyük bir özen göstermiştir. Ona göre: "Milleti hazırlamadan inkılâplar yapılamaz". Atatürk, yurt gezilerinde halkla konuşmalar yaparak bunu gerçekleştirmiştir.

Gerek Kurtuluş Savaşımızın başarıyla sonuçlanması, gerek gerçekleştirilen inkılâplarla, Türkiye'nin çağdaşlaştırılması onun dehasının bir eseridir. Başarılı olmanın sırlarından birisi de sabır ve disiplindir. Mustafa Kemal Atatürk, her engeli sabır ve disiplin ile aşır Kurtuluş Savaşı'nı başarıya ulaştıran bir liderdir.

O, meseleler karşısında önce düşünür, gerekli araştırmayı yapar, tartışır, kararını ondan sonra verir. Verdiği kararı uygulamaya koyarken uygun zamanı beklerdi. Zamanlamaya çok önem verirdi.

Samsun'a çıkmadan çok önce, millet egemenliğine dayanan bağımsız yeni bir Türk devleti kurmayı düşünmüştü. Bu fikrini, o zaman açıklamadı. Samsun'a çıktıktan bir süre sonra vatanın kurtuluşu ile ilgili fikirlerini uygulamaya başladı. Kongreler topladı. Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni açtı. Türkiye Büyük Millet Meclisi açıldığı zaman, saltanatı kaldırıp cumhuriyet yönetimini kurmayı düşünüyordu. Fakat mecliste saltanat yanlıları olduğundan zamanlamayı uygun görmemişti.

Ancak Kurtuluş Savaşı başarıya ulaştıktan sonra açılan ikinci meclis döneminde Atatürk'ün önderliğinde saltanat kaldırılıp Cumhuriyet ilân edilmiştir.

Atatürk, Millî Mücadele'nin kazanılmasından sonra yaptığı inkılâpları çok önceden plânlamıştı. Ancak, bunları uygulayacak ortam sağlanıncaya kadar büyük bir sabırla bekledi ve tam bir disiplin ile düşündüklerini gerçekleştirmeyi başardı.

Mustafa Kemal Atatürk, daha Birinci Dünya Savaşı devam ederken Osmanlı Devleti'nin hızla felâkete doğru sürüklendiğini görüp çareler aramaya başlamıştır. Ülkemizin içinde bulunduğu durumu en doğru şekilde tespit etmiş ve ilerisi için en doğru kararları almıştır.

Atatürk, ileri görüşlü bir devlet adamıdır. Atatürk'ün

1932'de Amerikalı General Mc. Arthur'la yaptığı bir konuşma, bunu en iyi şekilde ortaya koymaktadır. Atatürk bu konuşmasında; Avrupa'da Almanya'nın Versailles Antlaşması'nı ortadan kaldırmaya çalışacağını söylemiştir. Avrupa'da savaş çıkarsa, bundan Bolşeviklerin yararlanacağını; Sovyet Rusya'nın yalnız Avrupa'yı değil, Asya'yı da tehdit eden başlıca kuvvet hâlini alacağını belirterek, İkinci Dünya Savaşı ve sonrasındaki gelişmeleri önceden görebilmiştir.

Atatürk'ün gençlere söylediği "Yolunda yürüyen bir yolcunun yalnız ufku görmesi kâfi değildir. Muhakkak ufkun ötesini de görmesi ve bilmesi lâzımdır" sözü, onun ileri görüşlü bir lider olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Mustafa Kemal Atatürk, doğru bildiği şeyleri açıkça söylemekten çekinmezdi. Şu sözleri bunun en güzel örneğidir: "Ben düşündüklerimi sevdiğime olduğu gibi söylerim. Aynı zamanda lüzumu olmayan bir sırrı kalbimde taşımak iktidarında olmayan bir adamım. Çünkü ben bir halk adamıyım. Ben düşündüklerimi daima halkın huzurunda söylemişim".

Büyük adamları ancak büyük milletler yetiştirir. Toplumların büyük adamlara ihtiyacı en çok bunalımlı dönemlerde ortaya çıkar. Toplumlara, bunalımlı dönemlerden ancak büyük liderler kurtarır. Mustafa Kemal Paşa, bu özellikleri taşıyan çok yönlü bir liderdir. O, Millî Mücadele'nin önderi, Türk inkılâbının hazırlayıcısıdır. Ayrıca birleştirici ve toplayıcı bir lider, büyük bir asker ve teşkilâtçı bir devlet adamıdır. Bütün bu yönleriyle çağa damgasını vuran bir dâhidir.

Atatürk, eğitimi sosyal ve kültürel kalkınmanın en etkili araçlardan biri olarak görmüştür. Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra yeni devletin varlığını sürdürebilmesi için çağdaş eğitim metotlarıyla yetiştirilecek bir nesle ihtiyaç vardı. Bu sebeple eğitim konusuna büyük bir önem verdi. Kurtuluş Savaşı'ndan kendisine sorulan "işte memleketi kurtardınız, şimdi ne yapmak istersiniz?" sorusuna Atatürk: "Maarif vekili olarak millî irfanı yükseltmeye çalışmak, en büyük emelimdir" cevabını verir.

Türk Milleti'nin aydınlık yarınları için elinde tebeşir, kara

tahta başına geçerek Türk Milleti'ne okuma-yazma öğreten Atatürk, milleti tarafından başöğretmenliğe lâıyk görüldü. O, maarif vekili olmadı ama modern bir eğitim politikasının esaslarını belirleyip eğitim alanında büyük inkılâplar yaptı. Öğretim programlarının hazırlanmasıyla ilgili komisyonları yönetti, ders kitabı yazdı, kürsüye çıkıp ders verdi. Milletın eğiticisi oldu. Atatürk, eğitimin toplumun ihtiyaçlarına cevap vermesi ve çağın gereklerine uygun olması gerektiğini belirtmiştir.

Atatürk, Türk milletinin manevî ihtiyaçlarının da karşılanması gerektiğini biliyor ve bu nedenle kültürel kalkınmaya büyük önem veriyordu. Atatürk, Türk kültür ve sanatını dünyaya tanıtmak için çok çalıştı. Bu konuda araştırmalar yapılmasını, sergiler açılmasını ve kültürle ilgili kongreler düzenlenmesini teşvik etti. Sanat ve sanatçılar hakkında takdir ve teşvik edici sözler söyledi. Bunlardan bazıları: "Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir." "Hepiniz mebus olabilirsiniz, vekil olabilirsiniz, hatta cumhurbaşkanı olabilirsiniz, fakat bir sanatkâr olamazsınız."

" Bir millet, sanat ve sanatkârdan mahrum ise tam bir hayata malik olamaz."

Atatürk, sanatçı yetiştiren kurumlar açtı. Çağdaş Türk sanatını geliştirmek amacıyla Avrupa'ya resim, heykel ve müzik öğrenimi için gençler gönderdi. Bu durum, onun sanata ve sanatçıya ne kadar önem verdiğini gösterir. İyi bir yönetici, milletin huzur ve saadetini sağlamak için çalışır.

Mustafa Kemal Atatürk, bütün hayatı boyunca bunu yapmaya çalıştı. Milleti için çalışmayı bir görev saydı. "Millete efendilik yoktur. Hadimlik vardır. Bu millete hizmet eden, onun efendisi olur" sözü ile yöneticilerde bulunması gereken özelliği belirtmiştir. Mustafa Kemal, hayatı boyunca Türk devletinin ve milletin çıkarlarını kendi çıkarlarının üstünde tutan, ender devlet adamlarından birisidir. Savaşta kahramanlığı kadar, devlet kurup yönetmedeki ustalığı, ileri görüşlülüğü ve barışseverliği ile Atatürk, tarihte eşine az rastlanan bir yöneticidir.

Mondros Ateşkes Anlaşması'ndan sonra başlayan işgal günlerinde, toplumu olaylar karşısında yönlendirecek

bir öndere ihtiyaç vardı. İşte o karanlık günlerde Atatürk, milletine rehber oldu. Anadolu'ya geçerek kongreler topladı. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılmasını sağladı.

Millî Mücadele, Atatürk'ün önderliğinde başarıya ulaştı.

Türk Milleti'nin her alanda çağdaşlaşmasını hedef alan inkılâplar onun önderliğinde gerçekleşti. O'nun ilke ve inkılâpları, Türk milletine günümüzde de rehber olmaya devam etmektedir. Mustafa Kemal Atatürk, askerî zaferlerini ve başardığı inkılâpları kendisine mal etmemiştir. Büyük eserlerin, ancak büyük milletle başarılabilceğine inanan bir önderdi.

Atatürk'ün, milletine sonsuz bir güveni vardı. Türk milletinin geçmişte olduğu gibi büyük hamleler yapacağına bütün kalbiyle inanmıştı. Şan ve şerefle dolu tarihindeki başarılarına yenilerini ilâve edeceğine bütün kalbiyle inanmıştı. O, "Atatürk Zaferleri" denmesinden hoşlanmazdı. "Atatürk İnkılâpları" sözünü reddeder, "Türk İnkılâbı" sözünün kullanılmasını isterdi. Bütün başarıları milletine mal etmekten zevk duyardı. Mustafa Kemal bir konuşmasında "Millî Mücadele'yi yapan doğrudan doğruya milletin kendisidir, milletin evlâtlarıdır" demişti.

Atatürk, kararlı ve mücadeleci bir liderdi. Güçlükler karşısında yılmayan, ümitsizliğe düşmeyen kişiliği onun Millî Mücadele'nin lideri olmasını sağlamıştır. Samsun'a çıktıktan sonra, Kâzım Karabekir Paşaya çektiği bir telgrafta, o günlerdeki ağır durumu belirttikten sonra "Bununla beraber bütün umutlar kaybolmuş değildir. Memleketi bu durumdan ancak Türk milletinin mukavemet azmi kurtarabilir" diyordu.

Eskişehir-Kütahya Savaşları'ndan sonra Yunanlılar, Ankara'ya doğru ilerlemeye başladıkları zaman, Mustafa Kemal, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından başkomutanlık görevine getirilmişti. Başkomutan olarak yaptığı ilk konuşmasındaki "Milletimizi esir etmek isteyen düşmanları, behemehâl (ne yapıp edip) yeneceğimize dair güvenim bir dakika olsun sarsılmamıştır" sözleri onun hiçbir zaman ümitsizliğe yer vermediğini ve mücadelesindeki kararlılığı gösteren başka bir örnektir.

Atatürk, bütün çalışmalarını bir plân dâhilinde yapardı. Bir işe karar verdiğinde; bu kararı bütün yönleriyle inceler,

en iyi sonucu alacak şekilde uygulamaya geçirdi. Mustafa Kemal, yapacağı inkılâpları önceden düşünmüş, kamuoyunu bu değişiklikler konusunda aydınlattıktan sonra inkılâplarını yapmıştır. Kurtuluş Savaşı'nın plânını, İstanbul'dan Anadolu'ya geçmeden önce yapmış ve bunu yakın arkadaşlarıyla tartışmıştı. Zamanı geldikçe düşündüklerini uyguladı. Uygulamaya başladıktan sonra hiç taviz vermedi. Bütün hayatı boyunca metotlu çalışmayı hiç bırakmadı.

Atatürk, milletimizi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracak ileri bir zihniyetin yerleşmesi çabasıındaydı.

Bu yolda birtakım inkılâplar yaptı. İnkılâpların amacı, modern bir devlet, çağdaş bir toplum meydana getirmektir. Atatürk, Türk Milleti'ni çağdaş milletlerin seviyesine çıkartmak için siyasal, toplumsal, ekonomik alanlarda inkılâplar yapmıştır.

O'nun şu sözleri inkılâpçı karakterini ortaya koyar: "Büyük davamız, en medenî ve en müreffeh millet olarak varlığımızı yükseltmektir. Bu yalnız kurumlarında değil, düşüncelerinde de temelli inkılâp yapmış olan büyük Türk Milleti'nin dinamik idealidir. Bu ideali en kısa zamanda başarmak için, fikir ve hareketi beraber yürütmek mecburiyetindeyiz".

Atatürk'ün birleştirici ve bütünleştirici özelliği sayesinde, Millî Mücadele başarıya ulaşmıştır. Atatürk, Millî Mücadele'nin karanlık günlerinde, değişik fikirlere sahip insanları bir mecliste, kendi etrafında toplamayı başardı. Kısacası, Atatürksüz Millî Mücadele düşünülemezdi. Atatürk'ün birleştirici gücü, kişisel özelliğinden ve karakterinden geliyordu. O, yalnız askerlerin değil, sivil halkın da güvenini kazanmıştı.

Atatürk'ün bu üstün meziyetleri, sıkıntı ve bunalım içinde bulunan insanların, ona sevgi ve saygıyla bağlanmasını sağladı.

Atatürk, tarihte büyük devletler kuran ve yüksek bir medeniyet meydana getirmiş olan Türk Milleti'nin büyüklüğüne inanan ve bununla gurur duyan bir insandı. Atatürk; kahramanlık, vatan sevgisi, çalışkanlık, bilim ve sanata önem verme gibi değerlerin, Türklüğün yüksek vasıflarından olduğunu ifade etmiştir.

O, milletin bu özelliklerini her fırsatta dile getirip insanlık

ailesi içinde lâıyk olduğu yeri almasına çalıştı. Milletimizin yüksek karakteri, çalışkanlığı, zekâsı ve ilme bağıllığı ile millî birlik ve beraberlik duygusunu geliştirmeyi başlıca ilke kabul etti. Ona göre: "... Türklüğün unutulmuş büyük medenî vasfı ve büyük medenî kabiliyeti, bundan sonraki gelişmesi ile geleceğin yüksek medeniyet ufkundan yeni bir güneş gibi doğacaktır".

Atatürk, yalnız yakın geçmişte büyük hizmetler yapmış bir lider değildir. Eserleriyle ve düşünceleriyle, gerek Türk Milleti'nin, gerekse başka milletlerin geleceğine ışık tutmaya devam eden bir liderdir.

Atatürk, kendi milletini ve bütün insanları samimî duygularla seven, iyi kalpli bir insandı. Bütün milletleri bir vücut, her milleti de bu vücudun bir organı olarak görürdü. Dünyanın herhangi bir yerinde bir rahatsızlık varsa ilgisiz kalamazdı. "İnsanları mesut edecek tek vasıta, onları birbirlerine yaklaştırarak, onlara birbirlerini sevdirecek, karşılıklı maddî ve manevî ihtiyaçlarını karşılamaya yarayan hareket ve enerjidir" derken insanlar için ne kadar iyi duygular beslediğini açıklıyordu.

Atatürk, çocukları ve gençleri çok sever, onların en iyi şartlarda yetişip yükselmesini isterdi. Çünkü bir milletin ancak iyi nesiller yetiştirebilirse yükseleceği düşüncesini taşıyordu.

Atatürk, insanlara değer vermiş, insanlığın hizmetinde çalışmayı amaç edinmiştir. Romanya dışişleri bakanı ile yaptığı bir konuşmada insanlık ailesinin yerini ve değerini şu sözlerle belirtmiştir: "İnsan, mensup olduğu milletin varlığını ve mutluluğunu düşündüğü kadar, bütün dünya milletlerinin huzur ve refahını düşünmeli ve kendi milletinin mutluluğuna ne kadar kıymet veriyorsa, bütün dünya milletlerinin mutluluğuna hizmet etmeye elinden geldiği kadar çalışmalıdır.

Bütün akıllı adamlar takdir ederler ki bu yolda çalışmakla hiçbir şey kaybedilmez. Çünkü dünya milletlerinin mutluluğuna çalışmak, diğer bir yoldan kendi huzur ve mutluluğunu temine çalışmak demektir"

Atatürk, barışa önem veren bir liderdi. Ona göre barışın bozulmasından bütün dünya ülkeleri ıstırap duymalıydı.

Anlaşmazlıkların ortadan kalkması, insanlığın başlıca dileği olmalıydı. Dünyada yalnızca sevgi egemen olmalıydı. Atatürk'ün bu sevgi anlayışının nedeni insana duyduğu saygıdır.

Onun "Yurtta sulh, cihanda sulh" sözü barış idealinin simgesi hâline gelmiştir. İşte benim sizlere tanımlamaya ve anlatmaya çalıştığım Mustafa Kemal ATATÜK budur.

Emperyalistlerle Mücadele etmenin yolu

"Halkın Cephesini" kurmakla aşılacaktır.!!!

Emperyalistler ve İşbirlikçileri.!!!.

Emperyalistler ve işbirlikçileri dışında her kesimi birleştirmek ve halkımızın iktidarda olduğu bağımsız Türkiye için birleşmek gerekiyor.

Kurtuluş savaşımızdan sonra Mar şal ve Truman doktrinleri çerçevesinde yeniden kısıpaca alınan ölkemizde, işçimizin memurumuzun maaşını IMF belirler hale geldi. Egemenliğin kayıtsız şartsız millete ait olduğu yazılı TBMM'de bütçenin genel yapısını IMF belirliyor.

Devlet adeta emperyalist tekellerin tahsildarı durumuna düşürüldü deprem vergisi, özel tüketim vergisi, dolaylı vergi adi altında halkımızdan toplanan paralar ben yiyemedim sen ye, dercesine emperyalistlere aktarılıyor.

Özelleştirme adına ölkenin önemli demirbaşları emperyalist tekellere babalar gibi satılıyor, Satılan vatandır, satılan kurtuluş savaşında geri aldığımız her şeyin savaşmadan para karşılığı satışıdır.

Ölkede siyasi yönetimlerin oluşumunda bu emperyalist güçler belirleyici rol oynamaya başlamıştır. İktidarı ele geçiren ve geçirmek isteyenler ve hatta yeni bir siyasi parti kuranların önce bir ABD turu yapması çok olağan karşılanıyor.

Emperyalistler ve işbirlikçileri hayatın her alanına hâkim olmuşken halk güçlerinde büyük bir dağınlık hâkim durumdadır.

Halk Güçleri: Emperyalistler ve işbirlikçileri dışında kalan tüm yurttaşlarımız halk kesimini oluşturmaktadır.

Halkımızın büyük bir çoğunluğu bu gidişatin farkında değildir. İşbirlikçi siyasi partilerde çöreklenmiş bir avuç kan emici ve onların basını, onların bankaları, onların emperyalist

babaları çok yoğun bir psikolojik savaş saldırısı içindedirler.

Onlar yeri geldiğinde, Dinleri bazen Alevi bazen sünni, yeri gelince soroscu olmuşlardır ancak hiç bir zaman acık toplumcu olamadılar.

Artık medeniyetleri buluşturan; amma ülkeyi babalar gibi satan "Müslümanları" Kendi vatandaşlarını sokak ortasında vuran; amma Marmaris'te ABD kahrolsun diyen yöneticilerini partiden atan sahte " milliyetçileri"

AB'ye girersek milli gelirimiz artar işsizlik yok olur vb yalan söyleyen umut tacirlerini ve köşelerinde "köselik" yapılan köse yazarlarını ve emperyalistlerin çeşitli şekilde besledikleri başını ile ülke resmen işgal altındadır.

Etnik Milliyetçilik Tuzağı: Yugoslavya ve Irak'ta olanlar bir defa daha göstermiştir ki, emperyalistler" böl parçala ve yut politikası uygulamaktadırlar. Yugoslavya parçalanmış o bölgede petrolün bulunduğu Tuzla bölgesine bir ABD-NATO ustü yerleştirilmiştir.

İran'da Azeri ve Kürt, Irak'ta biryanda mezhep çatışmaları ve etnik milliyetçilik ve bol yut politikası çok net bir şekilde oynanıyor ve ülkemizde de bu oyun tezgâhlanmaya çalışılıyor. Gerçek milliyetçilik Anti-emperyalistliktir ve ülkenin bağımsızlığını savunmaktır.

Esnaf ve Zanaatkârlar: Emperyalistlerin dev dağıtım şirketleri ülke pazarına hâkim olmuş durumdadır. Carrefour vb dev dağıtış şirketleri arkalarına aldıkları ortağı olduğu ABD ve AB" Bankaları ile birlikte esnaf ve zanaatkârlarımızın kepenklerini gayet çok "demokratik" yollardan kapattırmakta, esnaf ve zanaatkârımız mülksüzleştirilmekte, köleleştirilmekte ve bu kesimin elde ettiği milli gelirdeki pay resmen emperyalistler ve işbirlikçilerine kaydırılmaktadır.

Bu da yetmezmiş gibi karşı taraf esnaf ve zanaatkârlarımızın kurup geliştirdiği ve bu günlere onların sayesinde gelen Halk Bankası ve onlara hiç sorulmadan özelleştirme adi altında emperyalistler ve işbirlikçilerine teslim edilmektedir. Burada en vahim olan bu peşkeş karsısında esnaf ve zanaatkârlarımızın ve halk güçlerinin suskunluğudur.

Bu gidişat esnaf ve zanaatkârlarımıza düşman bir gidişattır.

Köylülük: Emperyalistler ve işbirlikçileri köylünün üretim için gübre, mazot vb girdilerini vergisiyle beraber pahalıya satmakta, üretilen ürün ise çok ucuza gasp edilmektedir. Koylumuz cumhuriyet tarihinin hiç bu kadar kötü duruma düşürülmemiştir.

Köylünün ürününe ucuza el koyanlar bu da yetmemiş gibi bu güne kadar köylümüzün omuzlarında yükselen Ziraat bankasını özelleştirme adında resmen hortumlamak istemektedirler.

Bunlar Türk koylusunun de düşmanlarıdır. İşçiler: Özelleştirmeye karşı çıkan Şeydi Şehir işçilerine aileleri ve çocukları dâhil fabrikaları önünde meydan sopası çeken bu düşman güçler IMF reçeteleri ile örgütsüz köle bir emek istemektedirler.

Ülke büyüyor her şey çok iyi diye işbirlikçi basın ve partiler yalan soyluyorlar. Gerçekte isleri iyi olan ve büyüyen onlardır. İşçi sınıfımızın da durumu esnaf ve zanaatkârlarımızdan ve köylümüzden farklı değildir.

Gençlik: Emperyalist kültüre (Yani) Cocacola çocukları yetiştirmek istiyor, bir yanda paparazzi arabesk kültürü diğer yanda İngilizce ve Arapça eğitim yapan eğitim kurumlarımızın rezaleti ve en önemlisi geleceğinden umudunu kesmiş milyonlarca işsiz genç.

Baş Düşman: Ülkemizdeki durumun sorumlusu onlardır ve halkımızın onlar baş düşmanlarıdır. IMF ve diğer emperyalist bankalara olan "borcu" onlar almış onlar yemişlerdir.

İssizliğin ve geri kalmışlığın sebebi onlardır dün işgal ederek el koydukları ülkemizi savunduk ve kazandık. Bu gün yine birleşmeli mücadele etmeli ve tekrar ülkemizi onlardan geri almalıyız.

" Türkiye yi savunmak her yurttaşın birinci görevidir Ülkemizde bize ait ne kaldı?

Sözde sattılar, gerçekte resmen gayri millileştirdiler elimizden aldılar. Hangi banka, sanayi kuruluşu, basın vb bizim diyebilirsiniz. Ülkemizde bize layık görülen kendi ülkemizde bu emperyalist aylara köleliktir. Bu kabul edilmez bir durumdur. Bu rezalet duruma dur demek için birleşelim. Örgütlenelim ve yeni bir kurtuluş mücadelesinin meşalesini

hep birlikte yakalım.

Çağrımız emperyalistler ve işbirlikçileri dışında kalan tüm vatandaşlarımızdır.

Cumhuriyet'in temel değerlerine yönelik saldırıların, Önüne geçilemiyor. Yolsuzluklar ” Eğitim ve sağlık başta olmak üzere çöken kamusal sistemler ve her geçen gün artan işsizlik sorunlarına çözüm getirmesi kirlenmiş kirli siyasetten beklenemez.

Bütün bu sorunların çözümünü ve işleyişini iktidarlardan ve siyasilerden de beklemek doğru değildir. Ülkemizde ciddi örgütlenmiş sivil toplum kuruluşunca bu gidişe dur denilebilir burada en büyük görev ve sorumluluk da sanırız ADD' ye düşmektedir.

Bu sorumluluğun sahibi olarak da görülen ADD Örgütlülüğü gerek konumu gerek işlevi bakımından daha da önem kazanmaktadır. Çünkü ADD ” M.K. ATATÜRK'ÜN İsmiyle hareket eden büyük bir sivil toplum kuruluşudur ”Çağdaşlığın ve aydınlanmanın da simgesidir. Gerek üyelerinin konumları gerek genel başkanın konumu itibariyle de ayrıca önem taşımaktadır Çünkü emekli olmuş bir kuvvet komutanı olması ise ADD' de bir dezavantaj olmalıdır.

ÜLKEMİZDEKİ DİNAMİK GÜÇLERİ HAREKETE GEÇİREREK “EMPERYALİZMİN” KARŞISINDA DURMAK MÜMKÜNDÜR. TIPKI SİVAS' TA ERZURUM'DA SAMSUN'DA AMASYA'DA OLDUĞU GİBİ,

1919 RUHUNUN YENİDEN HAYATA GEÇMESİYLE MÜMKÜNDÜR. AKSİ DAVRANIŞLARLA CUMHURİYETİMİZİ, LAİKLİĞİ ve HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜNÜ KORUMAK GÜÇLEŞMİŞTİR.

Türkiye' bugün ” Bağımsızlığı ve bölünmez bütünlüğü'nün tartışıldığı bir süreçten hızla geçmektedir. Bu oldubittelerin önünün kesilmesi, ciddi örgütlenerek mümkündür. Ülkemizin ÜNİTER YAPISININ, her önüne gelenlerce de tartışılıyor olması ise tarihimizin ve kurulmuş felsefesinin ve Cumhuriyet ilkelerinin ortadan kaldırılması için karşı devrimin taraftarlarının harekete geçmiş olduğunun bir gerçeğidir bu karşı devrim hareketinin belirleyicileri ise irticai faaliyetlerini ciddi olarak alt yapılarını tamamlamış ve

örgütlenilmiş olduğunu göstermektedirler.

KIBRIS' TAN, EGE'DEN, KUZEY IRAK'TAN,
GÜNEYDOĞU'DAN TÜRKİYE'YE BAYRAK
GÖSTERİLİYOR.

DEVİRİM HAREKETİNİN KEMALİZMİ ve M. K.
ATATÜRK DÜŞÜNCESİNİ ORTADAN KALDIRMAK
İSTEMESİNİN EN ANLAMLI İŞARETLERİNDEN DE
BİRİSİDİR.

OSMANLI NİN CÖKÜŞÜNÜ HATIRLAYIN! ORADAKİ
UYGULAMALARLA BUGÜNKÜ UYGULAMA AYNI
OLDUĞUDUR.

Sözde, Ermeni soykırımı iddiaları, Ermenilere Türkiye sınırlarını açma patrikhane'nin statüsü, Heybeliada, Ruhban, Okulu, Azınlık vakıfları, Anadilde yayın ve eğitim gibi başlıklar üzerinden Türkiye'nin ulusal direnci kırılmak isteniyor. Ve tüm bunlar olurken, Türkiye yoğun, hızlı ve yaygın bir insan kirlenmesine özellikle de aydın kirlenmesine tanık oluyor bunlar yetmezmiş gibi birde yalan yanlış haberlerle Türk toplumu aldatılarak temel inanç ve hürriyetleri adına alay edilmekte. Tüm bunları ise sözde demokrasi ve hukukun gerekçeleri olarak yapıyor olmalarıdır” Tıpkı ABD'nin Demokrasi ve Hukuk için diyerek IRAK'I İŞGAL ETTİĞİ GİBİ

Bütün bu olumsuzluklar ise Türk kamuoyuna amaçları dışında sunuluyor olması ise sözde bazı çürümüş aydınlarca da doğruluğu teyit ettirilerek gazetelerde ve bazı TV 'ler de saptırarak bir hukuki zemine oturturmaya çalışmaları ise Türkiye'nin bir komploteorileriyle karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Tam da bu noktada yukarıda bahsettiğimiz Kuvveyi Milliye ruhunun yeniden harekete geçirmeliyiz. Kişisel taleplerimizi değil ülkemizin öncelikleri taleplerini hedef alarak halkı hareketlendirmeliyiz bilinçlendirmeliyiz hem de hemen yapmalıyız.

Saygılarımla.

***

3. TEK BAŞIMA KALSAM DA...

Enver Behnan Şapolyo

Yıl 1920... Aylardan Nisan. Ufuklar karanlık. Anadolu yer yer işgal edilmiş. Bütün bu olumsuzluklara rağmen

ankara'ya mebuslar gelmekte. Kasaba görünömlü eski Ankara'da hiç bir şey yok. Ne para, ne asker... Fakat inanç yüklü bir Mustafa Kemal var. Nisan'ın 23'ü... Büyük Millet Meclisi'nde bir gizli oturum. Ve işte o gün ruhu iman dolu Mustafa Kemal, milli benliğinin şahlanan bir sahnesini daha yaratır. Kürsüye gelerek;

“-Bazı arkadaşların yoksulluk içinde bu büyük davanın başaramayacağını zannederek memleketlerine dönmek istediklerini duydum.”

- ?1?

- Arkadaşlar, ben sizleri bu milli davaya silah zoruyla davet etmedim. Sizi burada tutmak için de silahım yoktur. Fakat şunu biliniz ki, bütün arkadaşlarım beni bırakıp gitseler, ben tek başıma kalsam da mücadeleye devam edeceğim. Düşman buraya kadar gelecek olursa, elime silahımı ve Türk bayrağını alıp Elma Dağı'na çıkacağım. Orada tek başıma son kurşunuma kadar çarpışacağım. Göğsüme sardığım bu bayrak kanımı sindire sindire emerken ben de milletim uğruna hayata veda edeceğim. Huzurunuzda buna ant içiyorum!” diyerek kürsüden indi.

Meclis donakalmıştı.

Görölüyor ki Atatürk'ün en büyük kuvveti kültüründen, tarihinden ve atalarından aldığı milliyetçilik idi. O, bu ruhla muzaffer oldu. Çünkü milletler tarihleriyle birlikte yaşarlar ve ondan aldıkları milli ruh ve ilhamla geleceklerini hazırlarlar.”

***

Atatürk budur!

***

4. İBRET LİK BİR ANI

Hacı Angı

Yıl 1934... O dönemde Ulus'tadır. Bakan ise Niğdeli Abidin Özmen'dir. Bakan makamında çalışmaktadır. Kapı çalınır. Bakanın gür sesi: “Giriniz!”

Atatürk'ün yaverlerinden biri yanında iki çocukla makama girer. Hoşbeşten sonra yaver bey, Bakan Abidin Özmen'e bir zarf uzatır.

Özmen zarfı açar. Atatürk'ten gelen bir mektuptur bu.:

“Bay Abidin Özmen, Milli Eğitim Bakanı... Yaverimle,,

size iki adet fakir ve kimsesiz çocuk gönderiyorum. Bu çocukları uygun göreceğiniz bir liseye (parasız yatılı olarak) kaydını yaptırıp...”

Bu, Atatürk'ün bir emridir. Kesinlikle yerine getirilecektir. Bakan Abidin Özmen Ortaöğretim Genel Müdürünü çağırır ve şu direktifi verir:

“Yaver beyin yanındaki bu iki çocuğu H.P. lisesine paralı yatılı olarak kaydını yaptırıp, her ikisi için de üçer yıllık paralı yatılı makbuzlarının veli ve ödeyen hanesine Atatürk'ün ismini yazdırarak bana getiriniz” der.

Bakanın emri yerine getirilmiştir. Abidin Özmen de kısa bir mektup yazarak Yaver Bey'le Atatürk'e yollar.

Mektubun içeriği şöyle:

“Muhterem Atatürk,

Yaver Bey'le göndermiş olduğunuz iki çocuk hakkındaki emirlerinizi aldım. Ancak arkalarındaki Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve Cumhurbaşkanı Atatürk gibi birisinin bulunduğu için; bu iki çocuğu fakir ve kimsesiz olarak kabul etmeme hem yasalarımız, hem de mantığımız izin vermedi. Bu nedenle her iki çocuğun da, emriniz gereği H.P. Lisesi'ne kayıtlarını yaptırdım. Çocukların üçer yıllık okul taksitlerine ait makbuzları ekte takdim...”

Atatürk bu mektup üzerine devrin Başbakanı İsmet İnönü'ye telefon ederek: “Bak,” demiş. “Senin Milli Eğitim Bakanın bana ne yaptı?” diyerek olayı anlatmış.

İnönü, Bakan'ı adına özü diler.

Atatürk:

“Yok,” der. “Özür dileme. Çok memnun oldum. Keşke her devlet memuru bu medeni cesarete sahip olabilse...”

***

Atatürk budur işte. O dönemin bürokratları da bunlardı...

Av. Hayri Balta, 10.2.1982

X

1. Sayın Atsız,

Aşağıda, 24-10 tarihli, muhtemelen Çetiner Bey'e yazılmış yazınızdan alınma bir pasaj var.. Madem siz Bursa Nutku dediniz, ben de Balıkesir Zaganos Paşa Camii hutbesini göndereyim... Bakın bakalım:

“Ey millet, Allah birdir. anı büyüktür. Allah`in selameti, sevgisi ve hayrı üzerinize olsun.Peygamberimiz efendimiz hazretleri, Cenabı Hak tarafından insanlara dini gerçekleri tebliğe memur ve resul seçilmiştir. Temel kanunu hepimizce bilinmektedir ki, yüce Kurandaki manası açık olan ayetlerdir. İnsanlara bilim ışığı vermiş olan dinimiz, son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor. Eğer akla, mantığa ve gerçeğe uymamış olsaydı, bununla diğer ilahi doğa yasaları arasında çeliksi olması gerekirdi. Çünkü tüm evren kanunlarını yapan Tanrıdır. Efendiler; cenabı Peygamber çalışmasında iki yere, iki eve sahip bulunuyordu. Biri kendi evi, diğeri Allah`ın evi idi. Millet işlerini Allah`ın evinde yapardı. Hazreti Peygamber`in mübarek yolunda bulunduğumuz bu dakikada milletimize, milletimizin bütününe ve geleceğe ait hususları görüşmek maksadıyla bu kutsal yerde Allah`in huzurunda bulunuyoruz...” 7 Şubat 1923

Evet, Balıkesir`de Atatürk aynen böyle demiştir.. Napolyon`da, Mısır`a çıktığında, “Ben de sizler gibi Müslüman`ım” demişti..

Simdi sormak isterim, Napolyon mu daha Müslüman`dı Atatürk mü?

Yazınızda, Atatürk`ün bu sözleri söylediği tarihler var.. 7 Şubat 1923.. Aynı Atatürk, bu tarihlerde, Anayasa`ya, önceleri Türkiye Cumhuriyeti`nin resmi dini İslam`dır ibaresini koymuştur.. Daha sonra ise, vakti gelince, bu ibareyi oradan çekip çıkarmış Türkiye Cumhuriyeti`nin resmi dini yoktur” ibaresini koymuştur.. Halen de öyledir.

Birileri değiştirmeye kalkmazsa eğer.. Önce Atatürk`ü anlamamız gerekir.. Ama daha da önce, kafamızdaki İslam kilidini kırmamız gerekir, çünkü bu kilit durdukça Atatürk`ü anlamak mümkün değildir.. (Ancak hemen belirteyim ki, bu kilidin kırılması da pek mümkün değildir.) Bakın Atatürk Zaganos Pasa camindeki konuşmasından sonra neler demiştir.. Belki siz bunlara inanmak istemezsiniz ama gene de bu sözler Atatürk tarafından söylenmiştir...

Aşağıdaki örnekleri çoğaltabilirim.. Atatürk böyle düşünüyor diye sizin İslam`dan çıkmanız gerekmez.. Herkes düşünce ve inancında hürdür.. Ancak, Atatürk`ü

Müslüman göstermeye kalkışmak, Atatürk'ün kişiliği ile hiç bağdaşmayacak son derece büyük yanlıştır..

Aşağıda Atatürk'ün sözleri..,

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum. Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir, adeta halkı bir kapana kısıtırlar.

Benim halkım demokrasi ilkelerini, gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir. Batıl inançlardan vazgeçilmelidir. İsteyen istediği gibi ibadet edebilir. Herkes kendi vicdanının sesini dinler. Ama bu davranış ne sağduyulu mantıkla çelimseli ne de başkalarının özgürlüğüne karşı çıkmasına yol açmalıdır..” (Atatürk-1926 Andrew Mango, Atatürk s. 447)

“Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçeye tercüme ettireceğim ve böylece de okuturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..” (Atatürk Kazım Karabekir-Paşaların Kavgası s. 159)

Aşağıda Atatürk'ün milletvekillerine hitap ederken, “gökten indiği sanılan kitaplar” ifadesine dikkat ediniz.. Ne demek istemiştir..?

“Aziz Millet Vekilleri,

Dünyaca malum olmuştur ki, bizim devlet idaresindeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, idarede ve siyasette bizi aydınlatıcı ana hatlardır. Fakat, bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gapten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.”

(Söylev ve Demeçler / Cilt 1 / s. 389)

“Muhammed'in koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kuran denir.”

(1931-1948..yılları arasında okutulan Lise II Tarih kitabı...)

Atatürk'ün ifadesinde Kuran'daki esaslar kimin tarafından

konulmuştur..? Allah mı, Muhammed mi?..

Bence bu ifadeleri okurken, manevi gözlükleri değil de, normal bir gözlük takarak okursak yeterli olur sanırım..

Saygılar

Ömer Malik

61. AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman

da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta “fırınlara girip çıktı”, “ölmeden önce öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimsel!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hisminden kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974’te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj

gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977'de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, Laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen

hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 31 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı Laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri Balta, 19.11.2014

62. TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:
(Alfabetik olarak)

1. Allah Denince 1/6
2. Allah Denince 2/6
3. Allah Denince 3/6
4. Anılar 1 Bir Aydın Adayı
5. Anılar 2 Muhbir ve Tertipçilerim
6. Anılar 3 Röportaj ve ...
7. Anılar 4 Son Nokta
8. Anılar 5 Alleben (Kaybolan Cennet)
9. Anılar 6 Emanet (Şafık Güvenç Emaneti)
10. Atatürk 1: Atatürk Budur
11. Din 1: Aydınlanma
12. Din 2: Sırların Sırrı
13. Din 3: Tanrı'ya Yakınlık
14. Din 4: Erenlerin Dünyası
15. Din 5: Aydınlarla Mektup
16. Din 6: Kaygılarım
17. Din 7: Kuran'a Akılcı Bir Bakış (Kuran'dan)
18. Din 8: İncil'den
19. Din 9: Tevrat'tan
20. Din 10: Takvimlerden
21. Din 11: Misyoner'e Yanıt
22. Din 12: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar
23. Köşe Yazıları 1: Kızma Yok 1/60
24. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
25. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
26. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
27. Öykü 1 Yitmiş Bir Adam
28. Öykü 2 Muzır'dan Kes!..
29. Öykü 3 Cambazlar
30. SSS 1/23 Sevenler-Soranlar-Sövenler
31. SSS 2/23 Aşağılık Maymun

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu topluluğa "firinlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.